

R.605

1944-1945
1946-1947
1948-1949
1950-1951
1952-1953
1954-1955
1956-1957
1958-1959
1960-1961
1962-1963
1964-1965
1966-1967
1968-1969
1970-1971
1972-1973
1974-1975
1976-1977
1978-1979
1980-1981
1982-1983
1984-1985
1986-1987
1988-1989
1990-1991
1992-1993
1994-1995
1996-1997
1998-1999
2000-2001
2002-2003
2004-2005
2006-2007
2008-2009
2010-2011
2012-2013
2014-2015
2016-2017
2018-2019
2020-2021
2022-2023
2024-2025
2026-2027
2028-2029
2030-2031
2032-2033
2034-2035
2036-2037
2038-2039
2040-2041
2042-2043
2044-2045
2046-2047
2048-2049
2050-2051
2052-2053
2054-2055
2056-2057
2058-2059
2060-2061
2062-2063
2064-2065
2066-2067
2068-2069
2070-2071
2072-2073
2074-2075
2076-2077
2078-2079
2080-2081
2082-2083
2084-2085
2086-2087
2088-2089
2090-2091
2092-2093
2094-2095
2096-2097
2098-2099
2100-2101
2102-2103
2104-2105
2106-2107
2108-2109
2110-2111
2112-2113
2114-2115
2116-2117
2118-2119
2120-2121
2122-2123
2124-2125
2126-2127
2128-2129
2130-2131
2132-2133
2134-2135
2136-2137
2138-2139
2140-2141
2142-2143
2144-2145
2146-2147
2148-2149
2150-2151
2152-2153
2154-2155
2156-2157
2158-2159
2160-2161
2162-2163
2164-2165
2166-2167
2168-2169
2170-2171
2172-2173
2174-2175
2176-2177
2178-2179
2180-2181
2182-2183
2184-2185
2186-2187
2188-2189
2190-2191
2192-2193
2194-2195
2196-2197
2198-2199
2200-2201
2202-2203
2204-2205
2206-2207
2208-2209
2210-2211
2212-2213
2214-2215
2216-2217
2218-2219
2220-2221
2222-2223
2224-2225
2226-2227
2228-2229
2230-2231
2232-2233
2234-2235
2236-2237
2238-2239
2240-2241
2242-2243
2244-2245
2246-2247
2248-2249
2250-2251
2252-2253
2254-2255
2256-2257
2258-2259
2260-2261
2262-2263
2264-2265
2266-2267
2268-2269
2270-2271
2272-2273
2274-2275
2276-2277
2278-2279
2280-2281
2282-2283
2284-2285
2286-2287
2288-2289
2290-2291
2292-2293
2294-2295
2296-2297
2298-2299
2300-2301
2302-2303
2304-2305
2306-2307
2308-2309
2310-2311
2312-2313
2314-2315
2316-2317
2318-2319
2320-2321
2322-2323
2324-2325
2326-2327
2328-2329
2330-2331
2332-2333
2334-2335
2336-2337
2338-2339
2340-2341
2342-2343
2344-2345
2346-2347
2348-2349
2350-2351
2352-2353
2354-2355
2356-2357
2358-2359
2360-2361
2362-2363
2364-2365
2366-2367
2368-2369
2370-2371
2372-2373
2374-2375
2376-2377
2378-2379
2380-2381
2382-2383
2384-2385
2386-2387
2388-2389
2390-2391
2392-2393
2394-2395
2396-2397
2398-2399
2400-2401
2402-2403
2404-2405
2406-2407
2408-2409
2410-2411
2412-2413
2414-2415
2416-2417
2418-2419
2420-2421
2422-2423
2424-2425
2426-2427
2428-2429
2430-2431
2432-2433
2434-2435
2436-2437
2438-2439
2440-2441
2442-2443
2444-2445
2446-2447
2448-2449
2450-2451
2452-2453
2454-2455
2456-2457
2458-2459
2460-2461
2462-2463
2464-2465
2466-2467
2468-2469
2470-2471
2472-2473
2474-2475
2476-2477
2478-2479
2480-2481
2482-2483
2484-2485
2486-2487
2488-2489
2490-2491
2492-2493
2494-2495
2496-2497
2498-2499
2500-2501
2502-2503
2504-2505
2506-2507
2508-2509
2510-2511
2512-2513
2514-2515
2516-2517
2518-2519
2520-2521
2522-2523
2524-2525
2526-2527
2528-2529
2530-2531
2532-2533
2534-2535
2536-2537
2538-2539
2540-2541
2542-2543
2544-2545
2546-2547
2548-2549
2550-2551
2552-2553
2554-2555
2556-2557
2558-2559
2560-2561
2562-2563
2564-2565
2566-2567
2568-2569
2570-2571
2572-2573
2574-2575
2576-2577
2578-2579
2580-2581
2582-2583
2584-2585
2586-2587
2588-2589
2590-2591
2592-2593
2594-2595
2596-2597
2598-2599
2600-2601
2602-2603
2604-2605
2606-2607
2608-2609
2610-2611
2612-2613
2614-2615
2616-2617
2618-2619
2620-2621
2622-2623
2624-2625
2626-2627
2628-2629
2630-2631
2632-2633
2634-2635
2636-2637
2638-2639
2640-2641
2642-2643
2644-2645
2646-2647
2648-2649
2650-2651
2652-2653
2654-2655
2656-2657
2658-2659
2660-2661
2662-2663
2664-2665
2666-2667
2668-2669
2670-2671
2672-2673
2674-2675
2676-2677
2678-2679
2680-2681
2682-2683
2684-2685
2686-2687
26

S/5-1-28
1919-20.

- వ తొవ్విర్దు నర్పుణము -

(3) திரு. சுவாமிநாதன் என்பவருக்கு உட்கார்ந்திருக்கும்போது அவர்
 (4) திரு. சுவாமிநாதன் என்பவருக்கு உட்கார்ந்திருக்கும்போது அவர்
 (5) திரு. சுவாமிநாதன் என்பவருக்கு உட்கார்ந்திருக்கும்போது அவர்

[illegible]

1. హను త ప్తే ద్వియై పాఠజాం రుచు న్నయానిర్దిష్టాన లక్షణానామ్యగ్రాహిత
 త త్వైవ విజ్ఞాత తత్త్వాద్ధములను స త్వైవిగాః జ్ఞేస స ర్వాద్విరౌత
 త్వై లోకము నద్విప రాత్ప తి రుచి యోచి యి వినుచారి సేవ్యత రంబు
 రుచి యూచు నీ త్వరు గణాద త్వరు లమ ద్ధర్మణీ న తత్త్వాద్ధ రుచి లాంబు న
 వే లోచి త్వప ముగా విరంతు ననియు ప్ర ల లక్షణాన్యైర్వి యోక్త్యుణి నం
 రుచి నయ్యుక్తైరు రుచాత్మాదు తను తలజిం శరాన తత్ప్ర రుమే యదాన
 త్రిభే లోచి రాం దర మాంస్యైర్వి తమేషు త్వై ల లోకాత్మ తయో విమూలంబు

[illegible]

[illegible]

తదియనుగాక యాయోజ్యుడునె ప్పుడు వదలకే చింతించు వారినందులకు
సంబంధులనునే నె సకలు బ్రహ్మ సకలమందులకు ముక్తి నా జుట్టెనోయి ?
యంతట కలె నా జ్ఞు యాజ్ఞా ముఖుని నె పయవేరకు వారది నడువ మేనని
నంత నెంత కుమారె యోజ్యుని పరుచింతించు వారు ను నె ముక్తి కైరి "

మరిచి ర నౌలంబు ముఖుని పున్నంప యరుదుగా వది నాటలకొక కుండీ
నడువగా విని మహా సకలమై పున్నము ది ముద్దు యానాధిముని జే గజాని
రసమనమై యాయో ర మ్మన మ్మయ సమనమై పున్న దనమై యాపే య
సాపజై పున్న ప్రబంధంబు పదివి జేపడెల్లమిగా నుడె ల్పాదె యనిన
ఈ పాపలే కొనియే పాపవరుగ ప్రాప్తిన సకలైరి వదలె యెరుగు
యదుగు మనసు వారు యప్పడ కదలి నడుమనిలువ కేడిరు న గరిగి జూని
యది భక్తి నా జ్ఞాని కందంరమై కె ముచేసి జాత జ్ఞు ను జ్ఞు గు య
జపముగా క మ్మన మ్మరణ మ్మనయ సకలమై ప్రవృత్తి ముని నె విచి
త్ర సమనగుణ మమోహర దివ్య నమన కు శు మ భూషణంప కాంతునయోగి పట్టి
మతి జాత్తు సూక్తి సంభావి త జ్ఞు నకలగోప లక్ష్మీ నె నరణ ప్రవృత్తి
క వ్యసవి రూప నోభావంబు లోని దివ్య ప్రబంధ ముతోడె లపతే యనిన
తి ద్యంత మజ్ఞా తమత నికే లేదు జే ద్యవ ముద్ద త వి ద్యలన్నియును
జాము జేప్పిన ప్రబంధ ములతో గూడ నారు హే త్వునిద యానా జ్ఞు లోగోచె
యదియనుగాక నే నజోనిలోపలను బదరి కొర్ర మ భూని బలికెన నదియు
త్రోదే విజన హేతున్ది తిజే ప్పువం నన నాదే వికేదే హేతుం బదికెప్పినదియు
భూరహ సమర సంప్ర మము వేళ నే నే వేరుమోదనేయంతా తిపిన నదియు

సిరిజెప్పగాదానునే నాదైదలసి ధీర లాన నేకవైచి తలస్సబాళిపలను
గనె నానియును మధుర కేవుల మేజెప్ప మును దానె యోనాథ మునులకు జెప్పు
యామ చోత్తునివలన నాయద్ద ములును భూమి లోనిస్వదు సంతోషాత్తు మ్మెనిలచె
గురు పరంపరచేత కువలయంబున నునరులెరింగిన వాకు నన్నుజేగుదురు
యది నేర్ప వ్రాంతల హెమ్మలకొనుగ పొందిని లో కామ మిత్తుల కేయ
వారు నుజ్జేయాలొద్దంబాదుపిత్తు లేటి తి వచ్చెడు యాపరంపరకు
నాచె నాయ నేర్పె ద్దవై నిలచెడి కొరుకు పావన మూర్తంబు పావించుకొరకు
పేదాంత సూత్ర తత్త్వముల కర్థమేదియనెడుగు క సుచి నట్లు
వేద కృష్ణులుపేదపేదాంత బాంహ్యకులు పాదంబునెయలును వసుధ లోనరులు
మమతెల్లగులనానె చ్చుది నున్నవారి మత ములుజ్ఞించింబ మనెచెడుకొరకు
స్వర్క ననుంబారక్షరకు దయార్ద్ర దర్శన నిర్దోష భక్త్యాపదేన
సంత ల్పముల భూమి జనుల మదియకై వేర్వయిత్తులగాఁజేయకొరకు
నిన్నుబంబ దాపోయి నీశ్వరదరింబ నన్నుజేరె డాక్రమము నరులకుజెప్పి
యాయా భావంబారుల వని నెప్పులునర వేయాలవేదాది చి క్కలుజెప్పి
నినుగర్తగాజేసి నీమతంబు నులు వినుపింబ నోవ నువంబ దిగు గుదురు
సహేరుజెప్పిన నీమూర్తిగన్న నీ పాపెచ్చైన నునినటుకొదెత్తు
తాలక్షోపంబున ఘన సప్రదాయ మూలకమం దుండ కరిగినయస్మడు
నివెయప్పంబు బోయినెలు స్వగునిట్లుకొవకున్న నుయట్లుత విజోషమని ను
యని సానునయరలుగా నాన తెయిచ్చుప నిక నయత్తురా ఫణిప జిలేచి
నేష భూషణువు డిగివిన యంబుమోడ నేషియాన విచేతనేష లక్షణము

సామిజెప్పినదితిసర్వముజేతుజూమిలవలెనెవయలజూచిదానముగ
 యధికారదొర్లజ్జదుర్దగొరతమునధిమేలుజూచిదానమునవిరనుము
 దేతితులెల్లసంధిహేమననియుయోనగవిగినవారకేపుడెనెప్పుడును
 పనుప^{క్రి}జినరవ్వుగపంగంధబధిరతితుజుడుముగాబిబేధులనెల్ల
 మత్తుభమానమేముగూచుమన్నించినివెనెరుచిబికికేరక్తుబితిపేని
 తినివిన్నపముసేయయాన్వర్తమందివినవయ్యియకపేపిదేదేలజెప్పు
 జూగిదీబార్ధవిజూతులునెందుయోగమధ్యచిలకమువిద్యులమోడనూడ
 నివశంబుగజూచిననునీకేచపనీకేతతవశ్యుంకనిదిదప్పకనిన
 యోయనందునియెకేయంకదావచ్చుయాలిలలలుజ్జెనిదియుజేప్పగను
 జూలూకేముననుజంబుగోడ్చిపనుందుమ్మేల్లనభూకతేమిదినిలూర
 మెండమండలమందుమెల్లిపర్తిజుడుదండెగాయజంబువాడేనీనమ్మ
 యాకంబిదేశోన్యమందునవెల్లగురుకేలదుమనెగావూకొరమ్మేనుకేము
 యావూరతిరుదనంజావూరుమనకేమగావచ్చుదనియంబుకేదనిమండలె
 వ్విరాజ్జిదాసేయింబెరువాయననగవారధివదెనున్నవరజాపకంబు
 వ్రుల్లసమ్మరపరాధ్యుషివమ్మేయందుతెల్లదీవనసెప్పుదేవాలయంబు
 వరగృహాభయశుభ్యవాసులగవిగితిరిక్తనసురువరవిధులయెదులు
 నందనవైత్రవసంబులూయనగనందమ్మయెప్పుయుద్ధానవయంబు
 యెక్తడజూచినయెపమిమూడువదుముకొరబూడుసంబవలునుగతిని
 యెప్పులక్ష్మీవాసుయెగ్గమ్మనూడసెప్పజూధూరనమిరివిలూపలను
 తివరబూధూలనుచుదనీయగావూరమునన్నసంకల్పసిద్ధుడు

యోగులతో మ్రోముడు సంగ్రహం చేసి ముందు యోగుల కుడిచేతి వాళ్ళకుండుగలదు
 మహాపాతయోగం లగాంచి ముదియన నవని సహజ ర్మయగు భాగ్యసంస్కారకౌమల
 కలదు యిద్దరి కిది కేల్యాణాగుణముల లరగా నాయనోపాఖ్యానములను
 మహామేషశైత్రాద్ధమంబుల గ్రహముల నహామబుల కరంజే నది మేష్టాప్రకృతి
 దు నే కర్మచక్రం దే కడన యుద్ధవాని వాని వర్తయ్యె నస్త్రీ వల్లభుల హాని
 వసువు ముది నిలయు తేవాని పేద ననుమోత ముచివే దమంబులు జదివి
 మారపుగానోతి మనినందుల నరసి యూరి విధి కెయ్యెటెలుపోందు చుండె
 వసువు ముది యోగవాళ్ళకుండుచిట్ట న సమానుత్తరంబులుండుండె నెప్పు
 విదవిడి కెయ్యెముల కేవలమిప్పులుండ నేవ నగుకెల యాణువాడు ముఖాయ
 సేవ మంబుల కెయ్యెముల కేవలమిప్పులుండ నేవ నగుకెల వాక్యములను నర్థ
 మిదియనినెప్పులు నెరుగలే కప్పుడు విదవ కేవలమిప్పుల వేద వాక్యము
 యోగ కల్పకల్పక కల్పాగుణాదు వర్తమానంబులు నిలువ కలపియోచితే
 ప్రకృతి బహుత్వచక్రం దేవ కడు దేశకాలముగావేరెనప్పులు కల్పకుండ
 ఇంద ఘోరకల్పశృంగ వర్తముండ వని కొంతోడి యాశ్రయమువగావల్లు
 బహువిధేషణములు ప్రకల్ప ముండుండు సహజ మనాచెప్పెను శాస్త్రకేత్రులకు
 యనుచు సత్వాదుల కౌశ్రయమన కేవు నుల సత్వాది సంగతి వేదిని దనిరి
 యుదిగాన సవేదేషమనినెప్పులు వివిధ వేదమప్రకల్పకేవిది భవమపుడు
 యనుచు జెప్పిన నవియట్లేలనెప్పులు నుడు భీరుడు మంత్ర కేవలవాడు
 వరకుడు శాస్త్రమలవర్త్యులువాడు వానివ కేడి యని నమరినయట్లు
 యుకురునే ప్రకల్పముండునిరుద్ధరచి సమస్త సబహువిధేషణములయనుచు

నానదియనయిత్త మాలు వంబారు దా నల్ల దుదివని పేదొక్క మిట్టు
 తెలిసికొని మచిలీపట్నం ను జూడ కల నది త్రే రంగ నా నున్న క్షణ
 కదిలియిప్పుడ ప్రేతి కలది కెచ్చి వొదిలి జానా యొక వృది మూల నుండి
 యోమలకు క్షణ ని జూని యొట్టి బానిస పుడు యాముద జీవాడె దప్పడు నిశిత్రయిని
 యెరిగియు కొనక జానిమచిలీపట్నం ను దుదివని దర్శనా దున్నెండు గుమ
 యునగునవరదుని జేరియవని పేద గుండు మెనిపా మంబు నినిక నుడిగానిది
 యొదర్చిన కుమనమయి తని రప్పించుకొన్నై తయంజతి క్షైతర న నుగు
 మొకని జ్జై నామెండు కైవ్రుని గ్రేరంగ మున మేది నేని కపి దళ
 కలలు లోమె కేడు ముగ్ధా యుండియుండునంత వింపును సకల జనులెల్ల నెరుగ
 గోనాల్లు జానెన ముగోనోయి కల్ప వృషండు గని జను లోయి నీవెండు
 పోయితివ నిసే జ్జు బానిధి నయదుగ యోయిన వికల పుడు యున్నట్లు పడగ
 క్షేరాబ్ధి కదిగి జేత్రీ హరి గంబు పేరండు నిత్యులు నై ప్పగా వింబు
 భూమి లోనే ఘండు బాని దూర బుట్టి నా మచిలీ పట్నం ను మచిలీ జమల
 యనినె ప్పికొవ రాకట్టె జోయినా ను జనులెల్ల కందుమే సందే హపడెరి
 యంత పుకొ నాత్తె కల కల లోన సంత సంబున భూమి దురు లోనియు
 రాజుకూడుకు బ్రహ్మ రాక్షసుడొకడు వ్యాజ్యంబు గొనెట్టె వరం కయిననె
 యోయొదర్చిన కట్టకొరాజు వచ్చి ప్రాయ య్యు విడిపించె నొక పేయక
 పొంబు నొయిదియెంత పని దానెచో నచి ము వ్రాసి శ్వాసే జేప్పెతి వాని
 జాన్మంబు ననుచి మిట్టె పోయినా వని నున్నట్లు రయారా బుగ్గ కైన వచ్చి
 రింబు నజూపెన బాడుగోయని కొట్లు వాంబుంచి జాన్మంబు తరిసెండునై న

త్రిదివెప్పిన గోపింశి యా యాద ప్రాంతం పదిలమై మంత్రంబువరియింపుకొనుచు
 తన శిష్యులును బానుదగ్గర బానిస గనివాడు గోపింశికొల్లెడురు సాచి
 నన్ని నీ విప్రుడును నన్ను బానిసల దుష్టుల నుండి నీడైన మంత్రంబు
 జపమున యును నాన ను వచ్చునాడ ప్రసమింపనీ నరభైరవుచేత నుచు
 మును ప్రసాద నంబు మూలంబునెప్పుడు నర సాజ స్థంబు వివరింపు మనినా
 కి యాద ప్రాంతం దుకొన్నేర్ప ముండి యాయెడ నీరెండైన రిసింపు మనుచు
 సాను నయంబుగా నప బుద్ధయెడుగ ధ్యానించి తానె యాడనికెట్లు బనియెం
 ఘోషుగా మధురాంతర మునెరువుకెట్లు ప్రప్టు లోను డుమజ్జెత్త ప్రభుజ స్థమున
 నెరియింపుచుండి నా సంతోషైష్ట్య శ్రులు తెలుపడుతో సేవించి దిరుగుచువచ్చు
 విడిసె యున్న పనుండి విహిత ముత్తరపియండి సేవిత్తురు నునారగింశశట
 వేసిన తల్లియై పజరగానీమే త్తెల్లి సేపాపంచెల్లెల్ల కల్గినా జూతి
 ఘోషును తల్లికృత బోధ రేక్షణయల నాజ స్థమును విను నన్రుత గవిని
 జూజనుత్ నన్ను విప్రోత్త ముడనగ జూనియూగ ముసయ బానియే నచట
 లోన మంత్రప్రియ లో భక్త్య బాన జన నేర్పబ్రకల్గ రాక్షసే పేష మునను
 యల లోనదిరుగ సారెప్రుడుండవలసయనెచ్చిన సువినియోక్త ద్రమంబి
 ఘనుడ నీవరిగె దుస్రమమెట్టుదనిన యామహా ఘనుడయిన యల యా జావారు
 నామిద ప్రపతెట్టు నన్ను బాన్లునిన పోప్రభువాడను నీమే బానిసే ననిన
 ప్రోత్తైష్ట్య వాది విశేష్టైష్ట్య యాయల యా జ్యోతి న ముడు బాని
 యాయాద ప్రదపేతెనయ్యె రాక్షసే బాన్లు నితెప్పియూ జూప నంద సేమి
 నేర్పితిమోనుండ నీల ప్రోత్తైష్ట్య వనిన ప్రోత్తైష్ట్య వనిన ముతప్పిర ముమోహుంబు

పాపవిముక్తుడై పుంసరాజు డి డిగాబోయిన జూని విస్త్రయంబంది
 మురిపోయితిరిగి తొలుతకున కేటడువచ్చి యాయిల యాచువాకునువతని
 ముచ్చకడొగూడిమరయుగానినుంచి తొనెయొడనెకెన్నెవలయంబునుండ
 గానాడ జూకె నాడుకొవ్యాసమనెడ శృతి కర్త ముప్రదుప్రకరణాప్సవడవియ
 కడి సాహసంబున నాకులున వైకొలితిప్రప్టులుటె గురుయకుపులివి
 పొడ్డనతామర పగిలి కేనలునుయనిపిన సామ్యశ్శేషువడుజెప్పినను
 విని వానితుడ మొదలెప్పుని బాష్పగులు కాల సాపనై య్దుకులైత్తు
 దువికెవేరెయర్థమొకటందియనిన లోతైన జలముల లో నుత్పవించి
 పొడునన నాచాగ్రభాగమందునైనకెకెత వికె శ్రీహా నాచొవ ములను
 శ్రుతిలోన సరియోచుపోలుపొందుచునైనకెనలు గలవాడుకె ముగాష్టే డనగా
 నున్నదిశృతి దాని కొక టుండ సుకటయనిపొన సామ్యము నీవునుజెప్ప
 వినకెట్లువచ్చునోవిష్టు దాసులకు॥ అనవినివచ్చుజ్జుకొ వైర్థమంది
 ఉనగరిమెత్తెవునిడ డుభూమి నున్నభూమింబుడుము సంపాదించగలుగు
 దేవసన్నిభుడితని తనుకపోయిదే నాండరములుచిరిగి యక్కడను
 యానలే కుండ నట్టుడవి లోవిడిచి వచ్చునే ననియొడవప్రకౌశండు
 ఇట్టంబులోపల బెంచియపుడు డలక కే భూమిప్రతిక్షేపంబుపుడు
 త్తొజేయనని నెప్పురర్థంబుదానుకడ వియప్పాడెత్తెనగ్గి గులనేపొయి
 బెదరకడవులజూన్చి బేదింబుకొనుచు వృత్తర దిగ్దేవేయ్యైన నూన్చి
 యుత్తరిమెక్కెకొరడు విలోవిడిసియలసియచ్చునెద్రులందరు లోవ
 తెలిసియొడవుడవని దిగువిడువనిదియోసమయమంబునుటే నచప్పుటోనయ

కే మల జ్ఞానో నాయుల యోగ్యురే వి డెన తన శిష్యుల నుదేపి తత్త్వ ర ప డుచు
 ధున కొన న ముచూర్చు కే దు వి పోయిన ను || ప ను కే మల జ్ఞానో లే నె క కె యెచ్చు పను
 కే న లే కె యి డెయే మి కె ర నంబును చు వే క గం ద న ప్పుడు చెలు కొడు ప కే డు
 వర సే వియను దాను వ ప్పున జూత మో కే వి తే ర వ న మో వేం పు ర ప్పు
 మో ము జూపె ద మ నె మెల్ల నే పోప ప్రొ డ్డు నగ్రు కె నే ప్రొ డ్డు నిండుండ
 వరి ద నె యిల యో జు వా గు సు బాణి వ ర ప్పుం చు వా గు సా రా త్రి మో కె ది యె
 సు శ్చూ తే రు వ నె నె ప్పి శూ ప్పు చు నె కే ను ద ప్పు వే దు ను లే దు దా క ను న డె న
 న ప్పు ల మెండ ప్పు నే ప్పి య ప్పు ను గాల ద ప్పి యను జుల ము దె ప్పు ను ను
 గాల కె ర నంబు జూత మో జూత న య ప్పు డె తే ల్ల వా కె కేంబి తి కు నో ప్పు రంబు
 యే ప్పు దె య నె నూ న యో శ్చే ర్ద్య మంది తి కు ప్పు వి ఘ సే వ ప్పు దె వి యుం దల్లి
 యుం దుం ద నా వి కేంబుం త యుం జె ప్పి 'మ ను డ్డె న యో తి కు కేంబి నంబి కే న
 తన పల్లి ప ను ప్పు న పో జూ యి య ప్పు డె యం త యు సా ది మ డ్డెం తంబు జె ప్పు
 యం త యు వే ర గం ది యి ప్పు డు ని నె వేంబి జె ప్పు కే ప ప్పు వి డె నె న య ప్పు
 దంబు దంప ముల మె దె ప్పు డె దే ర కె ప్పు నాణి య న గాల కె క కె నా రు బాణి జుల రు
 గ ప్పు గా ది నే ము క కేళ న కు దె ప్పు ప్పు సు రు ను న నుం దు ప్పు య కు తొ న నూ
 ప్పు నె ప్పి న నా యుంబు యు న త నె నె య మంబు న ను దె ప్పు ని ర తంబు వ ర కు
 ద య కె ల్ల పో ప్పు డె త ప్పు రుం ద ను ను వ ద ల కె యు నె యో వర్త మా నంబు
 ము ద ము న శ్రో రం గ ము న ను నె య ప్పు య ము సా శా క్త్యు వి ని యో శ్చే ర్ద్య మంది
 యో మ వే త్తూ కి వ ర కు వేంబి వి జే సె నా డ నే న ప్పు డు న మ్మండ న గు ను
 వే డె న య ర్థంబు వి న న వ ర్థ రంబు న నె మెచ్చు వ ర కు వ తొ చు వం దా రు

తన గుణంబులతో తదరణిణిని తడవ్రస్సి తుండేనని భూవంశయవని
 కైత్రులిత్రుకుష్టుకుక్షేపేసి మరియవరియనంబుని తితిపెట్టు పంపినాను
 వరకునసేవింప వచ్చెయ్యొక్కొక్కమై పుట్టుచిన మునుయల యాజువారు
 తన్నుంబెరువున వదలకన్న మనసు దుచ్చును నుండ నాసక సుండుయర్థ
 మదివినియొక్కర్థమందియోవ నెడగాయనియట్టిరానదియై నాగసును
 కదసిడగ్గరవచ్చుగారవింప దుగయ్యుని నామార్చి విట్లు నదియై యె
 యనశ్రీరంగమందుండు మనిసొంపారసేవించె వివాంశుడే నపుడు

పెరియనంబయి వాసుప్రియముతోడంచుడిరుచునంబునొకరెల్లజెప్పి
 కదవివామనంబునొకరెడొంటు వదలెట్టెట్టె పంపించునంబునా
 యదియేమిగొంద రాజునందారు ముద మున యానాథ మునిజేరె ననినా
 లే జ్ఞాపనెవ్వరులే ముండ నట్లు దుఃఖాదులై శ్రీ శురముతోడుడను
~~నికుతంబునంబునొకరెల్లజెప్పి~~

యాకొరలే ఇవానంపయజూచి యేతల వ్రుడై తోసె నప్పుడ నుచు
 యామహాక్షునితోడయేగూడి యున్న భూమిలో జనులెల్లలోయనె వింప
 యాపరంధామసోధాంపరంబులకునో పానములుగట్టు సారిది నదిపింప
 త్రినివారి విగ్రహమండలమువారు కనివారి పలకన గన్నవారగుచు
 యప్పుడిం వారు మూడంశములను విప్పకెయ్యనవియవిధముతోమెరిగి
 యాదర్శనమునమయేప్రవేశించి శ్రీదైత్యుజ్జ్వల ప్రజ్ఞానవాన్మలకు
 గానయేక్షమదట్టగలవాడననినా వాసునె యంశముత్రుజాతవిడిచె
 వేదాంధమరసే తద్వివరంబుగాను వాడంబులలాచి వచ్చొక్క ముతేరెయి

విరివిగా బాష్పమైనది మనచే మనరిసియననివెప్పయంగు శంకాకంఠ
 తిరునాటి శ్లోక పద్యముల కాజీసే ముదిమట్టె యాత్మ లోమోక్షముగోరి
 రక్షించ దలచు పురాణారక్షణము యీక్షితి లోకజీసే యిందరిచే ప్రసన్నుడై
 పరాశరమేనోపర వస్త్రధారణను శ్రీకృష్ణ ప్రాంతాకడు
 యనినానామ గుళ మది విడిచుక నుగొనుచుండినచేడి నార లపుడు
 యది జూరచంద రునాన్వర్తమయిందియిదియెమి పలపుచిట్టే కమిడ్దరి
 ననన పుడాయి లయో శాపాతు మును మేదండ ముజెట్టె మోసపోయితిమి
 యీమ హాత్మని నుండి నిదేరంగ శుయ్యెమి యుకెమ ఇయింక నెవ్వర నును
 పానె కంఠవచ్చు పచ్చిపప్పుడ గును చూచుచు కీర్తి జ్ఞాపొలుపొందుచు నవి
 తిరుకంఠ శ్రీమదైతరగెల్లజెప్పి పరమాత్మదేయో కథంగి నోడిరి
 పరస్మత్ప్రాయాత్మ పరిపాలనంబు విరివిగా జేయించి పోసె యింద
 తిరుకంఠ సంజయాడే వరాజులను తిరువాలవట్టంబు దిన ముచిన రుచును
 యేప్రాప్త న ఉనెయ్యెకొంఠ మాడి మాప్రనురేప్రనే మరక పనసేవ
 సేయును నుండ విదేషింబు విరిపాయ కే వుండటే ప్రాప్తమ బంబు
 దేవ రాయనికెని తిరుమజ్జ నంబు సేవసేయును నుండి గొంతింబయొకఁ
 యొగింబ యొయిల యొక్కార మామోడి శేమండి వనితేరుకంఠ సంజ
 కార నింప గజెప్పియోప శవాము వారిబులవ గుళివ వాకొకేప్రావ
 తిరుమాళిఘమేవచ్చు తీవ్రంబుజేసి పరదునోనించ వలె లోవ మామ
 పేర్చినయెడు గనాడ వివారపుడు రచ్చు నెరదాము శేషుమెయో రగింబ
 యప్పుడే పంచేయనాయున్న గారు తిప్పమాదను తళివాతేశుడైతి

విరుగ నుద్ధయి జేసి బిడ్డంబులాది సురుచిరంబుగ నెదురుచూడ నవతము
 ఇలయాశువారువామెనియఁపుడు వజ్జి ఘయమార్చి బిడ్డంబును నాది
 ముడివెడియ నన్నయ మగువ నీర్జ్వల ప్రతులను పొవన యాత్రి విరోధియ వ
 మ్మైనయఁపుట కి మదిగాన పొలకేర భూషణంబగు పదలదు మేవన న్నకరతుని నడి
 తలపు లానె గొనిపెడలచినందులను విరువ వైమిమవలెదె విసి మొరిపుడు
 సరవిమోడె విసి నొసందే హముడువు || యని నగాని వల్లనియఁప్పడ బోయిచన క్రనది
 నొన్నామిసన్నిధి నుండి విరువాలవ ట్టంబు పొర గొప్పదెసరి
 సరవిమోడుడ నువా జాచింబ మగుడి వచ్చినప్పుడు నియవ వగుడు జాచి
 యిచ్చలకెడలచినదే మనియడుగ తాపల నియమమోతలపులు దలచి
 దేవర నిరి నిసందే హంబులు డుగయిప్పడి తమమెనియలయాశువారు
 చెప్పవేయ నియ నజేరి వియనన తెవియ గ్గుట్లు నికి సాంచిపుడు దొల్లి
 బలికి నత్రియనే నుబలికి పన్నె నయరుగుదుని వియల్లయిప్రదె చెప్పదను
 సరి వ్రచ్చయాయ నసందే హముడువు పర తత్వమననేన వ్రేవకంబ లలము
 నరులమన ను నరణు జూచ్చు పయె జివే నజ్జే దమె నిద్దాంతుమనట
 మావారికి లనంత్రిమ స్తుతి కలదు చెకొన్న తనువు న నెంతగా ముక్తి
 నాకు జూడ సుపరియ నంబయే గురుదుయని న నీవ్రహ్మోయియోరధ్దములు
 వినుపింబుమత నికేవిధ మునీవ నికఁ జిరుకంబ నంబయి విరివోయె
 యగ్రసేయి పొయలయాశువారి బలిచెప్పిన విని తాను నుంబింబు వనియ
 తప్పుదుయనిన యాడ డునర గుదియంబ నాయిలయాశువునుచుచు
 నందవ్రచ్చి దొసరియ నంబయి మును చిరుకంబ నంబకేదె వ రాయనికి

ప ర మ శక్తిని ప్రకృతిని వస్తువే దనియరు గుఱి నాయామునా ద్యులకి నట
నరుదుగాదిరు వ భ్యయ న్నవనకుత గురులందరు గూడ గుణముల ప్రగతి
యరు దనుచు నాయుల యాశ్వురు దలచి యాము నానా ద్యుల తది గిన పనుకే
యామ వో జ్ఞుడుగా కయె వ్వరు గలరు యా దర్శనమున కే వికె యగుచు
క్రొద్దె య్యమహాను బువేప్పది వారు యని నిశ్చయించి వామూప రియనంబు
గ నిదేవదేశాని కంచి లో నుండి యాడి ర జే సి యూ యు ల యాశ్వురు
గూడి మారి ప్పట గొనబొజ్జనిలచి వారి కోటాని పెంప వత్తురుగాని
జూరివైభవ వసేడు పొచ్చినియనుపా « సవ్యతింశు ప్రతప్తు సాధ్య నిపేంప
ర చ్ఛియ నా ము ధు రాంతరేంబున కేల మునుప్రగా వచ్చుచాము నహి వియోరు
మున మ్మె న యాయెరి కౌంతపే రుమూజ్జు కోవిలలో నసగ్లోష్టి తోనున్న
యావే శయూయల యాశ్వురు వచ్చు స వింపయిది మాతల సిద్ధింప ననుచు
జూవింప సంసార పంప కేంబు నటగా వింప మున్ననుకేంబు లోప లను
క్రొవల్లలు నివద్ద జేసి దననినా « దే హంబు వ్రునికెయస్థిరమని తెలిసె
సాహసంబున యెట్లు సవ్యత పడుమయ న వినియెనెనకొయా శువందారు
గన బోవగానే విఘ్నమువచ్చెగ నుకెయని యచ్చటనే బిద్ధిమూడి సజ్జుతిని
వినయంబుతో నుండి వేరి నీక్షించి తా పంబుప్రంధ్రంబు దాస్య నామంబు
యూప ను రక్షి కేంబైన మంధ్రంబుడి వ రాజులద్దిన దివ్యవిగ్రహము
కొవతె ననుచు సంసారంబు జేర్చు నావే శ లక్ష్మీదాం హవ్యయనకు గలిగె
క్రొద్దెట్లున క్రొవిష్ణువుగాను సర్వే శ్వరుని దాస్య సామ్రాజ్యమున కు
నిర్భహమనిగాను నివివి యెట్లునియెయూమి నానా ద్యుల య్లు రినినపిదప

భూమిలో నానాధ్యప్రకృతి జనుల గావ దుష్ట పనులు పురిచేసెద
 ప్రేమల్ల జనుల సర్వశేష నివాసాదే పరయిన న నేక పుష్ప జను
 భూమి సంతోష పడెయ్యెదదని కలని పోషించె నేక ము లాక్ష్య చరదు
 నంబు తప్పదులను నర్తన చరమ నే సుర వాహనాదీ కృత్య సారము లో గానును
 పరియ నంబున వేంబు జెట్టుక పోయిన ల పాపె ల్ల సంతోషంబు లున్నదె
 పాలెన నేసె విని పారు నుదా మున్ను పున సంతోష పాప ము లగును
 ద ద్దనార్థంబు బదలపో సుకొనును ప కే హామీదే గూడ వద్ది కేతాద
 నకలంకులై ప్రొడ్డిదై దారునె లయి అంత పునుకే నాడు ప్రయమ స్థిగాండ్లు
 రండు బునె రిని రామదే ప్రనను కే ల పొంచెదెలాండ్లు సంతక వలాయెన నును
 ముల నే ల పులు నుయెక్కవ ప ము నును మున్ను లాడగ జూచు మునుప రియను
 యుక్తరినె తెలు యోభాధ్యదిట్టు యిల యోజు వారికి యెరి గించ కే ప్రాదె
 కేళ వ కే ప్రయ ను భాగ వ పాప హార మిదియోలయ నివాము నింతియు గూడి
 కదలి పోయిన ప నక కనవ జ్ఞయ ప్రాదె యోయిల యో జ్ఞాకుయో పరియ నంబి
 నియ్యెడ గావ రోదెంద రిగె నని నాం యందు గొంద రునె ప్పిర స్థి గాండ్లు పు
 యెందుకోకెల పొంబయి త నద భివా ద మే ముకె నని వ జ్ఞన మ్రావ
 భూదాము ర స్థింబు పోయినా రని నాం తిదివిని ప ముభాధ్యన ప్పడులవిని
 విది ఉంబుగాన వివే కేయై మును ప్రయ ప హార ప దితి వి న దియ సెలాల్లి తిని
 యు ప్రయో కృతాదు ప్రయ్యంబుకె భాగ్యులు విజెప్పిన మువే తె భాధ్యయోజెసి
 యుతిది ప్రయోజు గువోస్తుధ్యంబు యదియ నుగాక నే నానాధ్యులకును
 కొడువనె కి వినికె గూడదేయ మును సుపరివేరంబుగాన వికల్ప వివా

త్రిపుడు పడు ద్వాత్రమాంతు రంబునకు కౌమాయపటమంది నొత్తి దండాధ్య
 నేజోప కరణవిశేషంబు తెల్ల ననియదెప్పించి యాదేవ గాజు
 సనిది బెట్టు తన్నట్లు తినపుడు సరవిన సంతాప్య సరసి చీరమున
 ధరియించి యాదేవ జాబీ శ్వరుని కె " ను వీసెయచి రుకేంతి నంబి ని బిచిచి
 యజేనే ఇరునకు నివ రసే మదంబు సురుతరంబు గజాపి సాంపు దివింప
 నిరవ ద్ద్యగుణనిధి నివిపరవ్వునిన యప్పుడు దివిసే వారు నుజ్జైన గోటు
 నెప్పియ ప్పట్టుకె పోయె యింతి రంతి పారంగ న్విరూపాజ్ఞాన శక్తి
 వైరాగ్య సంపన్నతా సునిగాను సరవి గూర్చి దాశరథి ప్రధాను
 లరసియందరు వచ్చి యాత్రయింపగాను దే శాంతరము చూచి విరిగె యాద ప్రడు
 యానెప్పుడు వచ్చి యాకేంతి లోన జాము న్నెజూచి యూపని తల్లె నీవు
 నామ వోళ్ళు నిలిచి నొత్తి దండంబు ధరియించున నులెస్స తగుదము వలెను
 యారయ నా ఉడునె ప్పుడు నమున్నువినవెయ నినయజ్ఞోప విజాదులు దిసి
 క నసే రనైచి గతక్రమ మార్గ మపుడు యందుకు నిప్పుచియబెల భూమియను
 ముందు గాజి రుగుట ముసలెన్నె త్రిపుడు ప్రోపలేన నయిద ప్రని స్వపనెందు
 యాప న్నరక్షే మండ ప్పాడి పోయి భూమి బిరుగు మాపుణ్యలక్ష్మణుని
 రామానుజుల దిగుగ రాదేమి కె నానా " నన్ని కె తెరుకేంతి నంబి నెవ రదు
 స క్కుగనియంత సంతయ ముడిగె రామానుజులజేరి రక్షేంపుమనెన "
 త్రిమంతువు పనయ నా దిక్పర్యముగ పంచసంసార సంపన్నుని జేసి
 మించున ప్పేపను నన్ని కెయు ముట్టించి కౌమాయపటమంది నొత్తి దండాధ్య
 త్రిజోప కరణవిశేష నిజేసి రయనెసి గోవింద దాసుడని కెను

యమింతయును బోయి ప్రతుపవననామో నప్పుడాయది ధర్మములెల్ల
 కానుపించగను సంగ్రహమొకటి యుండెని యాదరమునను తొనర్చునుండి
 శ్రీదైవపదములు జేరె నంతటను యెదిరాజమోగె న్నరకముల కేరట
 నెడబుద్ధి శాస్త్రము తోనె ప్పును నుండి యాయ నక్షత్రములదియెల్లదెరిసి
 యాయయు నాహుక్యల నుచరులవట శ్రీరంగరాజుల శ్రీముఖులవట
 పరురు శాశ్వతమేకనే పొసె కామూనుజుల బంప గాదె మితినినా
 సేతు ననిత్తురునిచ్చెడివారు యెవరే యుభయ నానమిచ్చెడివారు
 కావతె ననువారు గలరే యచ్చునమయదియను పొందకడగదియను నువారు
 వినియ ప్పుట నియెనేద్రెద ర్థబింబించిగాన విద్యను గోలుగాదెయనో
 పాని నరయరులు విరువరదునకడరే పోయినేవాడన పొగడిమెప్పుల
 యాయ తీర్పురుని నీవదిగెదెచ్చునన కానిచ్చు నుపదెడ్రేంబరిచియ
 జ్ఞానిచేరాత్రివర్షకనిచిచిచ్చెల్లవారి నదెనక తిరువ్రాలగమున
 యల్లవారి నుగొప్పనిచ్చెరే శ్వరుడువు నెప్పుడరయురువుల వేషమున
 సన్నజ్జడైపోయి నెవ్విచ్చెక్రిందే వగాన ముననాదోపే నుచాతి
 యాతేళ నొక్కలులాడెమెప్పుల మెచ్చు నొక్కలు నొక్కతగుగాన ప్రదు
 యచ్చ నమాకివియెలయది గెనవేయిచ్చునీవననదు సుమేష్ట ననిత్తు
 మెచ్చునలక్ష్మిని మాని నీవనినా॥ కామూనుజులనిచ్చు రంగరాజుల మె
 యానుకూల్యనియందుయత నికెచ్చెడియన నీవ్రయది మానియదు సుత్తు
 ప్పునమనియూరనే కడవతయిత్తుయెరితివ్రాణంబు విచ్చిభరించు
 పారునునవిదేడుపారునుగలరే యనిన నీవెప్పుడొంజాడనినాద

ఈ నేడే వేదే ప్రపంచ నిసకలార్థములు యిత్తున నిలగి వేమున ప్రసేధ్యుడవు
 వలదు యీ నేడే మామ వారినే యిచ్చు సంతోషపెట్టువే సావిత్రి నీవని నా
 యంత్రము జెంతియి వేదే లయ నును యాగాని తస్మత్ప్రతిభా నయ ప్రాదే
 రార స్థు నును దత్తర కుతి గలుక్కు రామా నుజుల దేవ గాజు లతే నట
 భూమి జాగి విక్రమ క్రిప్తా యి వేచ్చెద నలయ నివి న్నపమునే సేయ రయకు వేంట్
 జు నంబు కొర నదా నకుట్టే బివి న పరువు న ముతము లో పే వేదే గి మారు
 తెరుమ లో నూడ యదే వ గాజు లనయ ర సేయ వు నున్న యస్మది యోగే
 వే రణంబులు నుగంబు వేద విమోచిత్వై రండు పొంద నియంప రామా నుజులు ను
 ప్రపంచ వేరయకు వేంట్ ప్రకటించి నాను యంత్ర నా కలగే శ్వేతాదుల గూడి
 సంతోషమున రంగ నాయని జూడవే గి రపడుచు కౌవే వి వేదమున
 బాగై నయను కది జ్ఞుల యాద నివిని కోవి లకు నుపద్ద గోపురంబుల కు
 సే వింబ నృత్యము తోనేనే యుకొరకు నేరాడు ముండ బూనిన గార్భసేన్ది
 శ్రీరంగ పతి విదాజిత్వైద న నును య రయకు వేంట్ సేయంప రియనంబు
 వేద గింబ యప్రదే రంగే శునితడకు బ నివిని దావి న్నపము సేయ మెచ్చి
 ఘనత నప్పుడు కే న కచ్చత్ర వామా రాది వైభవములన బిలప రజనము
 మాదివ్య కథల నెవ్వరి జెప్పకొ నును యా గాధ్యపురుషులన బిలత్తేష్ట ప్రలు
 వా గామ నోచరత్వైభవంబె సగ కద విపాస్థు నియార్థముగా. తరము
 విద్రిడంబుగా జెప్పి వేంట్ సేయము ముండ రిమంబు పంబున వచ్చి నివిని
 యందుండి తాము రామా నుజుల వేపుడు యరుదెండు కోయ నియోగముంగను
 ప్పరియనంబు రంగ పృథివీ శునాజ్ఞు యుండ రిచోజ్ఞా నియోగము దురుగాను

పొందుగాతామూర్త్యుక్రమముతోనెవగ విరి విమోసన కురుగావేసెయజూచి
 దురదురవచ్చుసంతోషంబుతొడ ధరజూగెన్మెక్కియందగుజూరబోయి
 పరియనంబునిజూచిప్రియమూరెంట్టువోసె వింబయనున్మనన్మనెనలకె లగె
 నావేళ నందరునవహేతులగుచు వచ్చియొగో ప్పర రావరంబు లాన
 తాల్చువరుసనుయవట నుట్టు కోవిల బుసవింశ్రునుమలన్మక్రి కంగరాజు
 భూవింబు కొనుము లోపలికి గెన ప్పడుయెదురెగెదంచినయివయెపయను
 కదసేసేవింబ వగ్గరని వియపుడుయొగి తెదనునె నెవ్వోద వ కనె దురు
 గారానెయదియనిగాన నెయనినా "మోరువచ్చనయట్లునె మువచ్చెవి
 దూర మెట్టే టుదొడ్డునెనదగు ప్పభయవిభూలందు నన్నె వ నుల
 కభయంబునె నిచ్చయరగె డిభార మిది నె ప్రమోదిమూరెనటకొర్కములు
 వదలక నేపె సర్వము నరయు మనల ప్రండు మొచ్చునె నున్నప్రడయాపారను
 యంద వాయరునొద్దెన పరికరము లోపెంశ్రు ప్రభయవిభూతులు నొకే
 నేపెమ్మయ ప్రదు నేచే తెలొపవేదె యనియొన తెచ్చనయాయ తిశ్వరుడు
 వినివిస్మయముతొడ వినయంబుకో ననుచిచేసియొపరియనంబు రంగ
 పతిజోపగానె భాగ్యంబుగలిగె ననెపరియనంబు యు నప్ప డిటులనియె
 జనులకె మునుపరియ శరణోపయోగి భవని వృత్తులుజేయబూర్చుడి వచ్చు
 యవద రింబయ దిదనలవిగాద నుచు ద్రాత్రిపొలాజ్ఞుడై భాల్గికు దొకడు
 ద్రాత్రిలోటుట్టుమోద నుగాను జనులుచేరియుగ ధర్మమొఘనునెచేజేడును
 యులలోనిజ నుతెల్లనె ధుగు కొండనుయొన వింబు పదేవరవ తరొకెది
 మోనెరింగెకదా త్పక్రమంబునను ప్పూర్తిగా ప్రభయవిభూతులనిచ్చె

సేర్పవేలనుజనుల నేవనియెరిగెయదిగానరంగేనునాజ్ఞకైవ్వచును
 వదలకనివనియొవనుల్లలోజనులుసేర్పెనుమంగళాతాడనపరులు
 గర్వాభినులజేసికొంభిలొలొనపమగవత్సరమయిపంపుతొనుండె
 దిమగనొత్తెజనులదిద్దిరక్షింపుమనిపరియనంబుగారానతిచ్చిపాను
 వినివిష్ణుయంబునువినయంబుగావోనవింబనప్పుడుక్రీరంగపతియను
 సేవంబనమనెయనికవచ్చుడునుమావాడవైపుండుమావద్దననుచు
 కలితిలలొనికొగుణరత్ననిధియైతామనుపంపవేవేసి
 కౌంబనమలొమయకొరుడైలొనితావవరింబదత్పరంభామ
 యాపాదమస్తకంబపుడునలించిసన్నిధిచిత్తప్రసాదముతోగొనన
 మనివెంటయనుపరామానుజులపుడుస్థానసమయమువాకుసకలవైష్ణవులు
 తానెరప్పించియందగుజూడనపుడునమ్మికెనకలంకనాథాతోనారి
 రచ్చివమనరయలరునినివినిభోగోత్సవంబులప్పుడుకొదుతటేక
 సాగకప్పుడచేసికేతుకులనివిపేదలసినవారెల్లవత్తురేయనుచు
 బులుపైనమతముసంపాదించనిచితే॥దర్శనస్థితిసంప్రదాయంబుచాల్సి
 వకుసతొబిననదిమనసునగొరినరసుతుజాపరియనంబుగారున్న
 తిరుమాళిఘమేమేదినరునులొయియోనాధమునియోమునాద్యులతోల్లి
 యావతిచ్చిరేపేదొంపొక్కమనుచుపంబరాజ్రాగమపామొచ్చిమరసి
 యంతవసేత్తత్రయంబునుదెలసిశ్రీలక్ష్మీస్తుతీవర్ధిమీశ్వర
 రేనగేతొక్కంబునెరిగెయిపావయ్యుమిలొనామకలిప్రరుషనిర్దయము
 యామునాద్యులజెప్పినవియల్లదెలిసిభూయంపవిశ్వాకప్రరుషనిర్దయము

నేయు త జెల్వదులు నా జోత్తుల రసి యామంత్ర ర వాత్సవ మది యును దె లసి
 శ్రీమంచుడై నంబజే రిక్రొవి నా ను యాప రుడ తప్పుడని యాత్మనుమని
 శ్రీప్రండలేమి త ద్విష్ణునిజేసి కోరిమొరె త విరు కొట్టూరు నంబ
 గారి సన్నిధి కేసి ఘన తనాధ్యంబు యామ కూర్చుని వద్ది దదియెడలియడనినా
 రాసాను జులున ట్టిరయమున బాస వారును తద్గారము జూడ వ లసి
 యాటి తనదిజేప్పనది తారవే డునేనే లయెరిగింతు నీకునే ననుచు
 పోని ప్రయన వచ్చి పోయి పలుమూరు సెడ జాతి పదియును సె నిమిది మూర్లు
 గడుపవ నుక నుయ్యార్చి గని ప్రైకరు డువే వచ్చు లభంబున వని నెప్పి పంప
 నచ్చ నయోగూర నా ధు డుజాను గూడి రాదాదిరు కొట్టురి కేరి
 నీ డవారెడ ఘు విని బవ నంబ యును పేం చేసి యిదియె మిళిలి దెచ్చుతిరి
 దాచ మొకును మదిదల పప్పుడనినా॥ దండ ప విక్రమ సంస్కృతై వీరు
 యండనే తిడువ కేయ రుద్రంబి రనినయ వ్విరు దండ మొయిద్దరి బారిన
 యవ్వరు జర్జంబుయెరి గింబు మని నాయంబు జాను దండ మొయో శ్వాదు జంధ్య
 మండనే ప్పుడులాయ రది హేతవ్ర గాను ననిన వీరంబు యాత్మతేజ్జైన
 విన మూరెయ రుహల వేం చేయు డనుశుయ ప్పుడ నంబయే కొంతంబు నందు
 నై ప్పును జెల్వగింబి శేయింబె రాని బాస బసెయింబ పరుల కె వ్విరికి
 సేస మయంబున నెరిగింబ కనుచు తిరు మ శ్రయర్థంబు దెలిపిన వారి
 చరణంబు లకెక్రొవి న రగు న వచ్చి యావూరను సుతీ రాగ్నాల్వారి పెరియ
 కోవిల బాస ల గూడి వ్రసె ప్పు శ్రీవైష్ణవ ప్రబుజుల సెద్దింబు బంబ
 నావిష్ణు పద విదియవదా ననునవి మునియిది జేప్ప వేగ సూడారుడు

తని నంబునె రిగించ నంచ లపడుచు నాపే శబువిచ నీవానయు దప్పి
 నీ విటులై ప్పగానే కే మిదిన ఫలమనమరినరక పథ నమనామ
 గలద ననె రిగియో క్రమమేలయిన నైక దోసె నరక మందుండిన భీర
 లకలంతు లగుచు శ్రీ వాది జేర గలరయ నునుజై ప్పితి దప్పదప రాధమనిన
 విని బీరె వారని విస్మయంబుంది వన నాశమోక్షియాపలనెకరిమెలు
 గన జూచు వాగుయ క్కడ నైన గలరె మనకెంత యెంతె గుమ్మరై వరు
 యని దర్శన మువిది దాయ గా యిప్పుడు యనుచు రక్కసి మరియద్దంబు గలదు
 వినున న్నిశ్రీరంగ విజృంభిత నాడు రక్కసు బుచ్చిచిదరమన్లోక మిప్పుడు
 యామమోగాండ రికె రిగించును నిన యధిపతి గానె నట్లే లోను
 బుధ సర్వతమ గాదు పొమ్మనీ వనినా యధిపతి సెకెరినియవని లోకెదరి
 బుధ సర్వమనిదె మ్మ పొమ్మనె గనుకదే వరకె రిగించుదేవ గుమ్మంబు
 యావలనె వరికెనె రిగించుననుచు నన కూరనాడు దున దుగజెప్పుదును
 ఘనుడ పాడతికొరి గాబట్టు ననెనె యని నబలిక్షింపయిన జిమ్మమను
 దాని యద్దంబెల్ల దానకె తెప్పియాలము నానా రుగ్మలాయరయకు వద్ద
 పాము దానన మహద్ద ములు నుగలవ్రయ దియుల ఇయమిదవ్వమోసెని
 దివిజదుర్లభమైన భీయక్రిన నునుండు ప్పడు దనయుది రాక్షాశ్చరి నేర్రడు
 రప్పించి శిష్టగా రక్షించును నునుండు యిచ్చయంపిన గదవియెప్పుదోపింప
 వచ్చుశ్రీరంగే శువద్ద నుంజిన మయప్పడు శ్లోకార్థ మామోరపవియు
 జెప్పుకున్నెను నంబులై ప్పితివేని ప్పరివిలోసుకయేడు ప్రాతమైన యు
 సర్వజ్ఞుడైన విచారింపెటప్పు మనియాన జిమ్మక య్లు గవిదెలిసి

వినిపించు యోగా దాదా జ్ఞాన ననినాఁ తలకె వత్తు రెవ్వఁడు వరియిండున నీ
 వలసిన పాప వాసితై వినుము యనినగా నెన్ననియలుకవాజేసి
 విని వృక్షాద్ధు డయ్యైవె న క నండానుయ డియనికెయ ద్దమాన విష్ణును
 నడిగె ననంతనే యడుగునీ వనినాఁ నాది రుకొట్టారి కప్పుడు బోయి
 ప్రేమి నానంబకె ప్రియము జెప్పుచు నుయిదాగునె లలండ్రియిద్ద మడుగ
 రయనె సేయతి కాజుజానె ప్పడినియల్ల జనవిద్యాద్యంత దా బోయి
 సభయుండు పై వారికి సన్నది నున్న ననితిరిగి బావ్ని నెప్పుడే బోయి
 నయంబుతోడ సేవించియనెజా యోగానీ సుత నాడుయోప రియనంబి
 బావకె పాబ ద్ధి పాటుజెప్పుచును నె రుప్ర లాగి నికె బోయి తీత ట్టై న
 తిరుమ జజ్ఞంబును తి న ముడ వ్వున గజోడు రమ్మనియంత తొమ్మ నానీకం
 జాడలే దనియెక్ర సకె క్రము క్ బలవల్ల వచ్చె తి నెప్పుడు మావారికె ప నులు
 నిచ్చుట జేయించి నె వ్వు తి నుండు బాని స గొనె ప టు పంపు నీ వనినాఁ
 బాని సేసంపాదింతునె ' ను నీ యనయెరుంగును నీవెరుంగుదువు
 కియెతి కాజునీ యడుగు పొమ్మనిన నాయున్నయు నుబోయియెతి కాజుజేరి
 ప్రాయయ్యబాని సే సుతరై నిచ్చె యావేళ మావారి యా బారి గడిపె
 కావపేయనిన నల్ల డల్లజూచె యల్ల జనవిద్యవిత్తాదుల సేసే
 నుభ గుడ్డ^{సేసి} తన్న జూడగా నచని దుర బ్ర మానముయిండు నగానిపోచు
 యరయని తడు వర మార్థంబుయడుగున నియప్పుడా ముడ్డరి యండునుబాని
 వినవయ్యయ్యాయ వ్వువంప నే పోయియూపాప వారింప సేసే మిసయ
 మాప మతెల్ల మయచ పసేయండి తే యుపొమ్మనియొజ్జ తిర సావహించి

పోయి వారింటచేప్పిన పనులతోనయ ప్రకృతి నాడు శాస్త్ర ముంజాత గల జేప్పగ ను
 వన బూట దప్పిన నొయలు కౌదుల తప్ప జేప్పితి వన తానె వియెరుగు
 యప్పటువలె ను నీ జ్ఞానే పోతె యు ననయ టువలె గాదు నీ వాద్యంప మెరుగు
 యెటువలె జేప్పితి వీ రితి నుండ న నిశ్చార విప్రత్యుతా ధ్యంబు జేప్ప
 దేనియటవెర గంది విద్యాధి కుడవు నీ కేలయ న గురునియ నుంబుయ ననా
 నీ కొలదియె నెరుగరెయ నుచు వారిచే బని గాను వారింట్లో కే ను
 మొకెట్లు విరిచె మేలెత్తె విచె యునిన వారు ను ముద్దియలం దాను బనిచి
 న మడుమొరా నా దుర్బస నివర్తిత నెన వారాజ్ఞ మొదనె వచ్చునవె నుక
 వారాజ్ఞ తేతె పోన వచ్చునె యునిన యలంబు వారు తా మప్పడె పోయి
 యలంబున బనిచెనుండ నియతిం దున నేల విన్నపంబున రింప విన్నవైతె బంపి
 మన్నింబు రప్పించ మురి వచ్చు ప్రాకెయతి వి నయంబున నట్లుండ జూచి
 యెదిరాజుల ప్రకుక్షో కాధ్యంబు జేప్పియ రసెయితిరువ రక్షా భీ శూర
 తిరయరు సన్నిధి నట్టె తాము తెచ్చుట నాధునితిరువట్ల ంధ నదివి
 యట్టెదం తిరుమూతిరంబు వయలు జదివియం దంధి యా ముధ వియోజ్ఞానిముగ్ధిరి
 యం దాదులు నువనాడుయయిన పిల్గిట ను తెరుముళెనాళ్ళారితి రుచంద వృత్తి
 మురసెనాన్ ముఖ తిరువందాదిచదివి న స్మృత వారియ న్నితి గనివిబుధ
 స స్మృతితిరువృత్త సద్బు బంధంబు ముద మునది రుసాయ మోళయ సంజాది
 వదలతె తిరువానాధ్యమదియుతి నుతెకె క్షేపెల్లవేర్వర జదివి
 యున ఫలు దాంతుల సౌఖ రాళ్ళారి సూక్తై పరుమాక తిరుమొవిప్రతి తిరుజదివి
 తిరమంగయోళ్ళారి తిరువకాళ్ళారి వారి యదుల ప్రబుధమేదదియు నుచదివి

కేరమధు సామదురతివెప్రబంధంబు ధరగవెనకాబుంజుకువ్రాబునుజుదివి
 యుప్పుడువిష్ణుబ్రాహ్మభిదానెనెప్పిన విరుమావివెరున్నావజువి
 సరవినరయరుమాలసంగతొప్పెను ప్పునరమ ద్వియులువిన్నొత్తెదలసి
 శ్రీరంగమందువీసెనెమొముంజె తూకే క్విరామలమనప్రబంధములు
 కొనరతెల్లకెరుకొమ్మూరినంచెయునుచచ్చినరయవారున్నుకుకునుచే
 విరుమాతెయొంజాబువిరురామవెలకెయెరుగునర్థమునానీసెయవిగెదెయు
 మనెనెప్పెవిరుమాతెయండానుకేడనుజునినీప్రరామానుజుమొంద్రకే
 విరుమోయిమునితర్కదిపేకెగునువగుసెమోడువనుకేవగదెవెమప్రమగను
 యొయనకునుజెప్పియూనంచెప్రావయాయోవీండ్రుడనెట్లననవగుంబు
 విరుమోయెండానుతెవిసినయర్థమరసెనెప్పుయనుండనుకొనెనాడు
 ప్రకృతిమేపెరెవాయోజించినవడులుకమామదెవియదుయొప్పునకెళ్ళె
 యనుగునావిరుమాతెయండానుజెప్పెనునికెనినావిరుకొమ్మూరినంచె
 వినివచ్చెయిదియేమివిధమనెతలసివినుముకృష్ణునికెసాంధిప్రదుకొల్లి
 యొనవిన్నెనయల్లయొయతిరాజుకొనవెచ్చుపనేమయనినూడవలెదె
 వారిహృదయముయొలువండాకుహృదయమరంకుమెకేమయనితెవియవలెదె
 యిదిగానవీగొకయవతారమింకనుముదిమండల్లెదానిముగింకునుగును
 విరుమాతెయండానుతెవిపెయోగ్రడయవకునకుజెప్పియూవలనబోయ
 యెతెరాజులకృతమండయుజెప్పిస్తుతెజేసిసందరతొలుడయో
 యొయతెత్వరుసాక్రయింపంగజేసిపాయకమనిపుట్టెనుపేవేవనుకే
 యొయతెత్వరుసాక్రయింపంగజేసిపాయకమనిపుట్టెనుపేవేవనుకే
 యొయతెత్వరుసాక్రయింపంగజేసిపాయకమనిపుట్టెనుపేవేవనుకే

వినుముండ నచ్చటచివరింపుచుండ ॥ ఉదాశిష్టాశిష్టను బాసెయింపించి
 పెనక యాకయబాగుచే బసెయించి మును బాసె తిరువాయిమోలి నిశాచరి
 సోశివెళుకొలంబునుడ నాయనంబు వాళిపెటవడియై వానియెన ననుచు
 తిరుమలమోదియోదేవదే ప్రసరి సరచియోసకల బాస్మకహసేతు ననుచు
 యోశించు పయ్యచేసియడనియిష్టంబుజాతెష్టలనుజూచుతలవేట్టసియ
 గలవారతెప్పరికేడ నంబుననినా॥ యలరియోతిరువనంజాశ్వాదుచేచి
 తిడియని శ్రష్టుడీయన టుచి బోయిరే తిమసే దన నన్నకొని పడేర్చి
 తిరుమలమోదను తిరుమోపుచేసి పరువంబులైన ప్రప్యంబుల మలసి
 తిరుమోపులుగ గట్టుదే వదే ప్రసరి వరుసమోడుత నుదేవర సమర్పించి
 సేవించునన టుచి శిష్టంబుగానుదే వియోగూజయోది నమండ కదలి
 పొల్లినిపంపిన పోయి పొర నపనెల్లది నాటి తినే ప్రంజితంబా॥
 తోకోప బృంహ్మణావే దావ తార భేద రూపంబులపంపువ పొంచి
 ప్రాచే తనూక్తియెబ్రహ్మణాకాది నోచరంబు నుజర్థ గృహ్యంబునను
 దివ్యోష్ట నష్టస్త్రీ రామాయ నాశ్చర్యాకావ్యాధ్యమరిగినకొనికొద నుచు
 ధర బాసె నాసంప్రదాయోజ్ఞుడెప్పుడు తిరుమల నంబియేతెలుప్రమాక నుచు
 తాత్వికూరశ్రీదా శద్యాది సాత్విక స చిన్మ్యసంఘముల్ గొలువ
 తిరువేంకటాద్రి శుతారుప తినుననె తిరుమల నంబి వద్దకి బోయియ నట
 తియిదాకునె లలండ యందుసే న నున్న వష్ట్రాకంగ పతేవర్తకరిగి
 యంపించు కొనియెప్పుడాయతీ శ్వరుడు సాంప్రదాగద విభాసంకరేషమున ను
 తిరువేళ్లరకు నాయెతి శ్వరుడురిగి గతిమోతూన న్నారకు కమలాక్షు గొలిచి

తెలు కోవ జూర నాతి రు నాత్రి కోప ముకులూన లంబు ను నాద రంభును ను
 నిష్కల నియో సర్వే ను నానా నే వ యు నకుదు గాజే సి న క త న
 తెలు కోవ జూర వద్ద కి బోయి బానా పే ర గుం ది యిది యెకవేళ మాపై కను
 యు ను యున్నాయి కను గు నగ్ర వో రంబును నే నిష్కలైర్థ రు ము ను స్రుంబ జేసి
 త న రా కెయ న పు యిర్థ రు బాం న నే శ్రుదు ధ న ము న గుం ప న వైదె న యిచ్చా ను
 నే రు గెం ప వైష్ణవ ప్రతిర్థ రు బోయి తెలు ము పోన విం చి జే తె కో వ ముకు
 యె తె రాజు నిష్కల సె రు గును నిష్కల య తె ర యంబు న విడు దు లాయిత్తు ర న
 జేష్ట ము నాద ర ని జేష్టి న న తదు యష్ట దు యో నుంది య తె సర్వ కు ము న
 యాయిత్తు ప దు ను నానా వైష్ణవుల కు యేయ వు ము న జేయ కే మనిష యు న్ని
 ము గుడి వేం చే సి రామూ ను జ వుని కే ద గు వి నంప కు సెంకు తద్ద హంబు నకు
 బ్రహ్మ చింత న ను యె తె ప తె బోవ మానె గుణా నిధి య గుప్త త్రి కొల్లి య క్కొణ్ణ
 తెలు రూళి ఘెలు బాం న చే వియో ర ప్పుదు వి రు ము ర ప లైలా తె రు పొ ప్ప నాతి
 ప్రేది గి ప్రంధి న ప్ర మంబా య్మన తె విసి యిది యె మి య క్కొణ్ణ ని వ్రుం గా న
 మ ను వ్ర పాదా నాద్ధ మ రి గె నాద ను ను త న కు వైష్ణ వ తే ని దా న బంబుండి
 యె తె రాజు సే వింత న ను ప్ర గా కు న్న స వి యష్ట దె రి గె యు న పుం క చర నె
 త వియోయ తె రాజు తె రు ము ది ను న్న వై ప కె షాంబు వై ప నా నాద్ధి
 యధి గాదు కొని వచ్చు నాయ తి వ్వురు న వోద ప ద్వి ము ల కోర ప్పు ప్ర న పత్తి
 పూ ర కే పేం చే సి ప్రంధుడి వ్రుం ను మోరు తి శ్శెల కు సే నే మిగా వ లయు
 దు ను దా నే వ వ్రుయిం త యు జిం త పేదు త మ జూర న ప్రాదే త న కేయ ని త్తు
 కొని పొక్కుని కోరి యుం ది ది క నిపాని వ త్తి కొక్షే నామ న బోయి

వినుతెట్టు గురువులవేయేసి నారు నే తలంబోరే దుసే దువలసినది
 పే తూగునట్లుగావింతు నీవనినా మెచ్చువాడును నవత్తి తముగానప్రతు
 తెచ్చువలసి నేతెల్లప్పుట్టిటాం దగునావట్టు ననవివెంట తెట్టు వనప్రద
 పట్టుంతు కొనివచ్చు బహుప దార్థములు యెది కాజుస నిర్ధినమరింక జూచి
 యుతి విన్మయంబుంకయాయన్నజాబి నీ కాది తతెఘేమనోక నేయ మనుచు
 మారితితొడుగా వలసిన వారి నమరించి జాము నీ కాది తగు మనియ
 గ్రేకుము న మాదియ్యగ్రేడ నున్నయంత యాయన్న వేఘేన నాయ ముబ్బెద్దు
 జోయెనుపేరు మాజ్ఞాప్రజయు చేసి యా రసింతుడయారియాలస్యమనినా
 చేరివాత్రుల వలేసేయ నాస తిరే ప తియంత నన్నులు పాదాన గూడ
 ద్భవితొడగొంతు నేజెంచినజూచి నయారయన్న వృత్తాంత ముదియుజెప్పినాను
 పేయల మాకావితే ల్బప్రనేవు యానాద్యులమదే మా మర్థంబు ప్రాణ
 మేళం దమునైన యిచ్చుటేతెన్నయనిసంతసిల్లియెది కాజుజీరి
 యునభక్తితొన మసాగము తోచేసి జామునప్పుడువారి తవేఘలూరి నుంతున్న
 యా మహిమనానా నాశుతై పేదప తామిద్దగునుప్రసాదంబు గొనుచు
 జోమేటునెట్టు గృహంబులోప వికి పోయియాతెట్టుకి పొసగ ప్రసాద
 మాయన్నజెట్టె నయప్రయాణనికి జ్ఞానోదయమునాయె స తిజెట్టుజేరి
 గానిప్రియంబుజూరవేసేయమనినా నీ ప్రతన్నవిమామనీ భక్తవంత్రి
 యేవిధంబునైన యాడేర్చిననర్థమోడి శిషునిజేర్చిమోబంబుజేసి
 యెందైనసద్ధి వియెరిగింపుమనుచు యనన నాయన్నయసాక్ష్యత్వమంక
 తన భక్తజూప నాతడు ప్రాయస్కరింపరక్షింతుమోన న్నురాజునననిన

నిర్దేశించి యెరిరాజుజేల్లినమచ్చయెరిరాజువారినియూడెరజేసి
తృప్తమృత్యులుగాజేయకెంతరుదైయంపనాయుల్లానుమెరిరాజుజేసి
యంతయుజేనపుడైయెరుగలేన్జేవిరివియోడెవరజేయేతురన్న
పరువునవిడిదిసంపాదించవలసియోపరామనవారివనయజేన్జేతి
జేపట్టుయదియనితిర్చింపుడనిసాయెరురుమొట్టులకొకవిరియనునిం
విదిడుంబులాయనివిశ్చకుంధిప్రడెవ్యాతికినుదికిపరాదంబుకొలమ
విదిరాగుహసయదెరతురెమయనుపంకసంసారంబుండున్నవతక్క
పంకకజ్జానంబుభగవద్దనముయాగార్యభాగవదానువత్తనము
యూహండమునజాలయవియునుగవిగెయదితుదైత్తెట్లువులరుదెయింపడు
యవిరయంబునవారియికిజేతప్రజనవిజనాహర్థవచసాంప్రదయగన
భజనప్రార్థకముగాభక్తిసేవించిపలుతెరంగులనవలసినాదులప్పుడు
కవిగెనకొలదిసంగనలువరిమూడనిజగ్గుచుండములనున్నయులగుచు
భుజియంబదారులదున్నప్రజేపంబున్వైకరించినదానెప్రేక్షింపవచ్చు
మీకొడువయునులేదుయిదిగవిగెనప్రదయనినయదినయనికృత్యమనవిన్న
వినుమునికెంతమెకేవెల్లావికొడువవరుసజలానీచడిప్రేక్షింపజనుల
తిరుపతిపట్టుముల్దినమునున్నదికెయినోపగలనేనియదియెక్కృత్యంబు
మానకజేయుమేమరకనెప్పుడుకదవియందరుగూడెకంబకిబోయి
వదలకేమూన్వాళ్లువరదునిగొవినితిరుమలకేగియాదిగువనేనివిని
గురుమిద్దిసాపరాంతుమలసేవింపయంతువితలవ్రతసురాజుపచ్చి
యందందసేవింపయాశ్రయించవదుయందవాయకమతమమరియాలయ

మం ది మం దం నం ప్రకారం మం ద్యంబు విడువవి ది ర్థమై ముప్పది వృత్తులై యును
యది యోగ్రీ ముల వేగ్రు దు రంబు చేసి విడుమలకెక్కవై ది ను నుండ గ నూ ॥
తిరుమలపోది యోగ్రీ ము లో దెబ్బ యుండ రువొడుగుంజొచ్చిరి గూడి
ముంద రగా వచ్చి మునివోరెల్లొననం విని ముచ్చె న్నూది కెవేం చేయుడనిన
మల యో శుపారు విరుమలయకెర నుమయెరిగి యునె న్నె యుంకడునున
గురునాయకుడవేయెక్కనయు న్నెమమె యుంకె వ్రా రుల సామియ్యది
గిరికెప్పు కెయెక్కుడ పున్నెముద రునుజూచి శుభ మూర్తి తిరుమంతులొక్కన
యభగవి మరార్చి డుయెక్కెవే న్నెనె రియతి రుమలనంబిప్రయమూడుచను
తిరుమంతులొనుని వీర్థప్రసాద ములువావె తలమేతొమోసుక వచ్చి
యలయంబేంద్రుని జేరి యుండని రియ నాను దయచేసి యున్నడువీర్థప్రసాదులు
రయ ముతూడుతదే వరకుదే నదెల పంపవలనిన పిన్న పడుతులవేవ
పంప కె మోమెను బాడియెయనిన తిరుమలవొదియూతిరువే డువెల్ల
వరుస తూడుతవే దికి వచ్చయేకొత్తయదియని వ్రుడు యెయడన్దైన వినె
దడవియేకానకే తలమేదె బ్బతిని యన విని వేర్లయంబంది యగ్గగాదతొయ
తనుజూడనెవరికె తలపె కాయనును వినియంబుతొమ్మై కెవేం చేసి వ్రు
కొనియందరికె బంబ కొని న్నొకే రియం తలపేం చేసి యనంబాళువారు
చెంత నుమ మున్నదాచేయింబు న్నెమి డుతొమ్మైని వినితిరుపడి తాము
విరివియు జూచి తావీర్లయంబంది తిరిగి కొనే టులొక్కె డ్దతి దిద్దమాడి
తిరుమలొకొప్పు ను తిరి వ్రునంతవిరుమలనంబియెతిరువేంతు
సరసమే గొనిపోయి నెవెది నుండి స్వామి న్నొవింబు న్నె జుప్రములు

పాము పుట్టి లకోధరియించర నొన మహాబాస వయసు తొండ మండ లానెల్ల
 ప్రహరము గానెలు పట్టు భద్రుండు ముచ్చె న్నెరుమెండ మానవశ్రుతి
 దినదినము నెల్లమి వుద్ధతి వచ్చి నంభమయూ నొస న ముచ్చెసియనుగును నూడు
 యోశంభుడొక్కఁడు విచ్చి నవడ న కౌను పింఛె నువొలుగువనక మయంబు
 వ్రై నచ కెల్లదుల నవధ రింపెంతి న్నీనివాస ద్విసంసిద్ధి కై యున్నను
 న్నీని పింఛెయింప జేసి మాకు వృన పాయ మెండ గడయ సాదిదేవరకు
 యాయెద ననే నాయెజేండ్చునపుడు వన వారి నెప్పు పొదా నంబుజేసి
 తనవంబుడెవ్వునికొజేసియవని తెరుమావునకును తెరుమాన్తమునకు
 పరమ భాగ మున సమర్పణ ముట్టేనె యయల్లు డునిష్కండున్ద్రవ్రతనప్పు
 డెల్లగానతవిరి కేవలకేజేతు కలవిభూతు బరెండుకొవేరిన గుమ
 యల నాడెనిచ్చి జిన నుగునా నెల్లమి ప్పెట్టం దతెగాయ తెద్రావునుపెన్ద
 స జ్జారము బ్రసేయ సంగతి వయాడు దివసంబులందుండి దిగువకువచ్చి
 యవధానమున నురామాయణ ముప్పుడుపెరియ దిగురుల సంభ్రమింతెట్లు
 ధరియంబు యానభ్రమ దాయార్థ ములను యయిదారునె లలతామందుండితిని
 పయనము శ్రీరంగ పతి నోసె పంప న ర్చిగెదన నివచ్చి యానంబు గాని
 గరణంబులకుఁ బ్రోక్కిన భ్రమంబుగ్గాను యడియని కృపచేసి తిరుదాసునె
 విడువకవేంచేసి యిచ్చునుండి తిరిగివేంచే నెనాడెవర కెక్కడు
 తిరుదైనవస్త్రసమర్పణంబున కువెర వృగానతయున్నవీరినిచ్చి మా
 వరభక్తియువని యంబాదుజూపె నానువీరి వృత్తాంతంబు వానుమనిమును
 విరుమాద్భుత లాభవ విద్యచే మిగుల ఘనులయ్యును ద్విద్రుకింతులతోగలిసి

దినము నావని పనుల దిరుగాడునుండతియిది విరిసెయ్యిన పాప పులసి
 కేడ మిక్కిలిపోయి సేవడి పాపముల నయాయయ్యె కేచే ప్టు మెక్కె ప్రప్టుములు
 కోయునుండ గ జూత కుర్చుండియె ప పే దాంపముల పే వేద్యుల కేర్తుడు
 ప్రేద్యుడే యని తెప్పును నుండి ద్రావి డంబున కేయి వేదే పంరుగున నగ
 యోవే ఆ యో బాధియిన వి జూడదే వాది స్పృహ దిని నమర్చును ని
 ప్రప్టున బుట్టుండు ప్రరుజోత్తము నకే ప్రన్న బూజ యు జగంబున గూడ
 గాక యవల్ల యుతుడు లక్ష్మిందేద గుణేయని నద ముదన గూడ యుపాద్యైచి
 వినయంబుతో వచ్చి వికమద్విని విచి రయసేయు డని నయంబు ర్భావించి
 భయమెల్ల దీర్చియంబులు వచ్చి విమల యోగాద్భుత స్థితి యన మంత పాడు
 యోగంబు ముకే వింతె యూ యునద గునయని దా ర్థ్యోపాపా మష్టుడే యిచ్చి
 పన ముకూరుని నంబుచా ఆ ప్పుడే సేయిన వినయవిరాజుల న్నెడ గదలి
 విన ముద్దై కంబుకే వేంచే యునుండ తే దువ్రనయంబులు దృఢిచే కె గునుచో
 వదలాయు గ్గుచాసి సంతోష ముడిగె పుపంబు రాగయూడ ని యూమేమి
 ప్రమమన్నయోగా ర్థ్యగనలే మియనిన తిరిగి పొన్నున బోవ తిరుమల నంబు
 యెరిగి యిచ్చి విరాజే లపొన్నుని నయూయన ముగుడి రామానుజాంభులకు
 గూయ భంగి నిజేయ జూల కేనిచెయంబు నందరు గొల్పినా య బే స్వరుడు
 సంకు తంబును కంగ నాయ న్నేసి వించి పరత వ్యక్తుని శ్రీయంబు వినిత విసి తిమి
 వర గుణానిధి భక్తివ ప్పులుండ త దుత్రివిధాత్ములను తలూ ఉనుల పే హ
 మువలె నుండు ను సకలమున కౌత్సుయోడ యధిమడ నమూమేదాత్త సంగ్రహము
 బుధులకు పరతవ్య బోధ కంబుగా మచే సేవిష్టులకు నుజ్జేప్తి శ్రీ రంగ

వా సుంద్రమరి వృద్ధయవగుని త్యక్తునగాయనమోడు. త భ గ వ దాకాధనము
 జేసె ద్దివ్రతుమును జేప్పెనె తలకు భూష్యమునె సేదు ణ్ణ వ్యాకుడుప్పి
 భూష్యములన్నియు బూరవేయించె మునుసొకడలయజ్ఞమూర్తియనువెప్పు
 డనవరవంబుమాయా వాదసౌస్త్రి మాదకంబునజేసె యారే దుత్తేప్ర
 వాదియొడగుసునువచ్చియంపవాసువిర త్పండి వాజాంహ్వరి తీరమందు
 చరమాశ్ర సుంకుడై సర్వంబు విడిచివేలహంబు శ్రీశ్రీభాయజ్ఞాప విద
 ములు దీసి వ్యాఖ్యానమును జేయుకొనును నుండి ప్రేరంగమంకానె దుత్తమశ్రు
 రండియై త జావిర్థ దర్శియనంగ వసుమతి లాభిభర వాదియై యందు
 నస మానుడై యుండు నని వినియప్పుడు కేద వినివ్యులు ప్రస్తవ ప్రభాదములును
 వదలవేలంబు రాకుచ్చి ప్రేరంగ రాజు సన్నిధియప్పుడు కామానుజులను
 తే జన్మిజూచి జ్ఞానియై జూరబోయి పై దిమండ ప్రభేద వాది వనంగ
 వాదింక నిప్పుడు సేవచ్చు తే ననిగాయెనివిడి నములు వివదమెవ్వరు సోగ్గి
 వేనెగానెలాడిన వారికెప్పుడు నుయనిన సాక్షులు మనయంతరంగ ముతే
 దినములు పడునె నిమిది కేసర రాడుయన్మో న్యమోడిన యాశ్రయించె తేద
 సన్యాసులకురునకుర లమెమిదేదు యనిన నుజ్జ్ఞాంత విదియేది నెప్పు
 గ నయుత్తలనునియిన గజుతే నినిలుపుచు నిననిట్లనివాక్యమై వాక్యములు
 గ ని నప్పుడు విని ర వకొకముత గ నుతయొకొత్తునిర్గుణ మిది జ్ఞాన మాత్ర
 మేకొనె సత్యమయిన సుఖములే దుయది వాసె ప్రకృత భూ దిదేహంబు
 విది వచ్చువే దాంత వేద్యమై యుర ప.యదియెకటయెస త్యమంతయుమిథి
 సద సద్విలక్షణ స్వజ్ఞానమునకు విహితమై ప్రమసి వాకేత ప్రపంచ

పె వల రూప ముల నుండి పరిణామమందు వలచిన ననుకూలములైన గుణ దాతృ ములు
 యలవడ గని నిజంబునయెంతాదలచి మెలగునియెందునెమియుగాన నట్లు
 తొల్యియితేత తాదని తన రీతి యాయగా త్తృప్త ముని త్యాగి పాత్ర
 మేయాత్మచే నైనయరిగినయభ్రుత తానెప్రకృతముగాను ఉలక్ష్మను నుండ
 గాన తద్రూపై తృప్తున వయగలరుభ్రమతాన బంధ ముద్ర మరదిరహిత
 ముమరుని యవతేనా త్తృప్తి తృప్తి ధములు యనవినినవ్వియాయతి శిష్యాశునియు
 నన్నెయాత్మత జ్ఞాన మగుచువిశోధియైనయవిధ్యచే నది గప్పబడును
 జ్ఞానంబునెడుట సంశయమేదోతేరు దిశలచేత యుపేరుచు దిప బ్రహ్మ
 వశేష్ట నయరుమావలసెంత యుగలదె జగతి లోపల నుయాశ్రయమొక యుపేత
 తగునె తల్ల నుజ్ఞాన తద్రూపానులమే భానుండుతే కునప్రభతే నియట్లు
 జ్ఞానంబునెడుగా జ్ఞాత తే కునప్రత లోగోసంబు దుఃఖకారణంబులును
 గలుగుగాన భయకేపంబుగవెగె యంతయుమిధ్యనయామూయగురుల
 కెంతయుమిధ్యతవ్వేమివచ్చు మరియుఁ జిహ్మరూపై జ్ఞాతయైనయట్లునె
 యేకందమున నెవరికెరింగెనదగునె యని నయుక్తముగా నియోవాదిజేష్ట
 వినియోజ్యేడుదానవియుఁబండియొలిచిపదియునునాగుది నంబు
 తేరికెనిజములకే గెనపిదపప్రకృతంబునకే గెనప్రకృతమననుచు
 బ్రకృత్యైవమిటువలె బలెక్రముక్తిగాను శృతియునానాంబునె సోద్యక్షమగుల
 యవిరాజావిదియేమియనుచు జింతింపయస్రదునవృష్టములోనయరుశాశవి
 కుపరితాపవేల గొల్చునబూరయత్కేవలసే సామాన్యప్రయమనుదీనె
 ప్రణవంబువిల్లునలరాణానూప్రయమగు నామయప్రకృతమగురియనుదీనె

త్రుప్రమత్తుడు పయనాలస్తేమందు సుప్రతిష్ఠగ భాసుర సరములీతి
జీవాత్మయు సంప్రకల్పితే పక్షై వచిని వావరా న జీవరు దలవడేయందు
ధన్యుడై స్పృహయనివాజెప్పిజోతే తన్మకున్మమమోదైన్మమెట్లుగును
తనిచెప్పెగెలువు నీవన్నమాతాడు ననయజ్ఞమూర్త్యయ సంజ్ఞగును దిగి
కావనిలేర్చితిరామ నుజార్చయ నమలాక్షుండనప్రదువునోప
నీమనోసూతి తనివాడవైతిచేకొను మనెన్నతచెప్పియూపెనిను
బ్రతికితినిప్పుడోబ్రక్కొన్మాయనుచుయెతిరాజు నుండపగదమమందగును
నున్నప్పేపచేసి సాధ్యసాధనములు దెలిపేయప్పుడు సంగ్రహముల్లెడునుజేసి
ధరలాగి నవారిచేదాన్మనామంబుతిరుళాశరనియ నగదిబాలదనగ
మరియు సంయోజెరుమా నారుననును గురిగా నువారిజేర్కొనుచును ముఖ
వోర నెప్పులమనుచిరికి ననుచుగొర వంబున మరముగట్టుంబినివివి
దయమోడ నప్రదుత్రిదండంబుని శ్లాఘయమెల్లదీర్చినాపనిది నుననంబా
యిద్దరువైష్ణవుడైతెరిపైతెరి వట్టివేప్పుడు వచ్చివారిమోనప్పుడు
మూకెప్పుడెంతెరుమానా రుమరముయొక్కడ నుననిదియెరిసింపుడనినా
మమ్మ మయెంతెరుమానా రుజూప జొపెరపడ గొట్టుయిప్పుడు జ్ఞాన
సారము సుప్రమేయ సారంబు ననిన నంగ వారిజూపి నప్రబంధము బమరెండు
తల్లిమండరబెట్టుతె వివేమోనిననునిచ్చలుమోడండనీ నిలుతురనినా
యెతిరాజులును తెరువా రాధ నంబు సతతంబునయుమని సన్నిధి నిలిచి
యశశయవేదాంబాధ్యయన్మనోజేసి విభవంబుమోవామోవంచేసియుండ
ననమమూనిగిత్ గుడియము దుసారపెడి సుచరిత్ర నిశ్చారి సాధింబిది

యిది రాజులనే మును నాయకులుది నారు ప్రేమిలే నిజప్రేమకు గుణవిత్తు
 యిది గ నానందంబునది యిది న మునాయెది సన్నిధి నె పాయమంది
 నానాయకౌవడుము నంది పయక దైవ గౌరవిధి మును పుష్పి నాన్త్రయంబ గను
 ఘన వనవిద్య నికాయంబు మును నమన పరిపరి నుంప నియ నంబు
 యెది రాజు సన్నిధి కే రిగేదే వ రకీంపు జిదే ముయప్పరుప్ర వివాదులె పట
 జిరుప మునో స వినిది గ్విజయంబు మును వ ర శక్తియో మునరి ఘనవినిసా
 పారి తాన్వయం వ్యప్తి మున జిరుప ములు పర గ నాయా జ్ఞావిరుపాడి ననవియు
 యెదే శమండు సుయెయెవియు న్నయోదే శము లతగాడ నవిజేష్టుమ నిసా
 ముహూలాశిన యాహాళ ముండు బమండు మహాతమ్ము రోపేరిప్రాంత ముండున్న
 శ్రీ రంగ మురయం రుంబి రుప్ర వియూడు సేరి పంజాభ్య రునిత్రుకూటంబు
 తింజవిదిని కేరాడుడు నూరు కేంబ నూర్ కొళి గామ వి నాకట్టు నరయూరు
 తు లుగ నానాదే యంబు జిరుప జ్ఞానియూరు నందిరుప్ర నాన్త్ర రమ
 జిరుప శుండుల ను జిరుకేరా కేంబి యునవిరుపాయి జిరునంబును జిరుకేళక
 జిరుదేవియ మేది జిరుకేళ్ళ మంగ జిరు క్కూడ లూ రు ను జిక్రేకుడు దయ ను
 నంది ప్రతివిణ్ణుగరు నాగ ప ట్టంబు యిట్లా రే నా యుంపు స్త్రీ లంబు
 ముల్లరే సే వించి మరియు పే స శక్తి ప్రజ్ఞాబుధధిగుడి పోయి సే వించి
 గురురే గురునా గూరూతి గూడి నెట్టు పడన ముండు సువినుమలు పాట్ల నెట్లై
 జిరుకౌవ లలిబాడి జిరుమణి కేలాడ జిరువేయి వనే ట్టుకై జిరుపెల్లి కుళము
 జిరుతిత్త్రయంబు శ జిరుమణి మూడ పురిమయిని విన్నుము రాగ మూప మున
 విరివై నత్త ముండు విణ్ణు గ రంబు వర్త పై న వర్త ప్రరుండాత్త ముం బుశట

నెరి మొరి నే చోయి నే రి కో విలనగ వరుస వాని నిశాచి వాన్తయివె నరే
 వలసెప్ప నాతి రువ గాన్ వి శ యు నయం బతి రు నాయిమరి పోయి యాపొందు ముచ
 లంబండు తిరుమాచి రుజోవై తిరుకోట్టయూరు విరివైన మధుర క్రోవె వ్విప్పుడ్తూరు
 త్రితిరుత్తూరుణ ఘళ త్తేయవ ప్పెమోఘూరు కిరమేయంబున యోదత్త శయన
 మాప వితిరున ఘరండు తొమ్మిది యుయోడితి గుతి మాప మిళియి యువ
 తిరుపేర్కరు నూరునం త్తిరుపేర్ తిరువర గుణమంగ తిరుప్పవెంగుడుయి
 పేరివ్దై నయోమ లవె వ్విమంగళ ము గురువ రంబగు తిరుకొంబాదు మిరియ
 యవ ప్పక్రొత్తై తుంర మామెళంద ము ను సునరిత్తు నా శ్వాని జూచి యావె నరే
 నెరి వరుమంగ యుక్రీమరుంగుడియ పరువాడు వలశ యాళధ రణి లోపలివి
 తిరువ సందర్భరంబు తిరుకొర్కర యును తిరుప్పైయూరు నుతిరొవెల్లివాళు
 తిరుపత్తై ప్ప కోటు తిరు పేర్కత్తై నుమడు నె వణంకూరు న శ్రలప పూరు
 వరుసనెంగు న్నురు వణ బరిసాత మరు దాన సె వింబి యానె ములగి న
 వలసెప్ప నాతి రువా ర్క స్వేళయగు త్రిల తిరువానాయి న ర్దై నె వింబి
 మగుడి యావ ల జొండు మండలమందు వగు సెప్ప తిరుపడు ^{దత్తునియ} ~~మల్లయ్య~~ రులు
 తిరుమహేంద్ర పఠంబు తిరు కోవ శ్వాళు తిరుమంబు గ్రము ను జూచి తిరువయోవేరి
 తిరుపతియూరు నుతిరుపేర్వు ఘాళు తిరుప్పాడ వేంబు ను తిరుమ కేరంబు
 తిరుకొర్కర వేంబు ను తిరు ననియూరు తిరుకొళు వా వేంబు తిరుక్కర వేంబు
 తిరువెల్లూరు తిరునెర్త్తళంగ యా తిరుకొళు వా వేంబు న మరియ
 యోరీ తి నెల్లై యెట్టు ఖుజుగర ము విరివైన పరమేశ విణ్ణా ము రంబు
 తిరుత్తున తిరునిళాతింగాళ్ళ వంబు తిరువిర వందయు తిరుప్పై వేడియ

తిరువేండు తే మున్నెయం తిరు నిరువేయం తిరుపెన్నివేయం తిరువేంగడులు
 నేరత్తినక్కోర గన్నియనుసేవించి వ్రుత్తురదే నమందున్న వి వి నువలు
 సత్తము నాజ్ఞెరు సన్న వింశత వేయదుల నహలలులంబు ను నయోధ్యయును
 బదనియమధురే పల్లె దావైరవేయగ గణ్ణంబొచ్చి కేడినగరంబు
 రన్నెనసేమి రొరణ్ణై ప్పెన్దులు ల విత బహుఫలద సాల గ్రామ విజయ
 ములవడసే వింశి యోదే నమందు మరెవలంబులై మహాదంబులై న
 సురవీరాలయ ములు నూనకమెలున్రీ ప్రరంజోత్తమ సింహాన లంబు
 నూప ప్పెమ్మోర్తే బున్రీకొ మళంబుయ వర వాడ యాయవం తి కేళను
 వ్రీతియొరొర దాఫే రంబు ననుజూచి యోదవాల మునోయాధర్మియు
 శ్రోత్త మ్మోడ ప్పెన్దు రేరిత న్నెమ్మ మంగళ గేరియనుమరియంగునినవి
 సంగవిసేవించు సవలదే నముల వేద మమ్మలమరియవే దమ్మోహులును
 రావింశియనాచి సర్వాధి కుండైన సర్వేశుమంగళ తాన నపరుల
 గుర్వోర్తే నులగా నుమే వ్వియంబునను జనుల నందరిదిద్ది జయ వయశై కొ నును
 థాత్రిత్తి కుండ దంబావేళప్రసేవ సొంతిళ్ళావైకొంతి సంఘార్పవరమ
 వైదికదే శివవ్రాత సంప్రక్తికే వాద నూరొత్తే ప్పెన్దు వా నీకే
 స ముమ్మడైయెచిరాజు సర్వ సుభక్తి రహితులైన దురయమున గదవి
 కేంద్రత దంబాగ్రంథులు వేద విప్ర ధరవే విజాధిభేద ద్విజముల నెలగ
 వాదమెదురు తరగ వాద్యముతోవ్రూయవే దాంత వాల్మీక్యార్థ విభవముతోవెలు
 మహాదంబులై హాళ ముండ లంబుండుప్రవాదంబులగు తిరుపతుల సేవించి
 వాదులై వచ్చిన వారికిగెంచి వ్రీడ్చె మ్మగుణముతో గొంచెంబు కొ నును

మంచి జోయియాపాండ్ర మొండలంబందు తెరువూలేరు జాన్మై తెరువ తెచ్చేరి
 మునుపు నాగూరుకు తెరువేలావి పాడుచుండి ఘనమోదమున నయకైరదిరియి
 పని జూచి నెయ్యే నూరు బాకలెడె న్నయలు నలసగుల్మిచేసి మునుకు జాన్మైము
 చేసెద నను సూక్తియెల్లింపవలసేవే సరసంబయలుదెడలి ఉప్పించి
 తిరగింపజేసి యచట నున్నంత వెల్లిపై జ్ఞతము జూపె వియించుట లసి
 యతిరాజు సక్లింధమదిలేనిచానిప్రతిజూతుననియగు నేనందుపట్టు నకు
 యోగవేసెట్లంబుయదిరాజు మానుదగు గదియనలేక ఉప్పినాదియి
 యానతిచ్చుట వలెయోద రంజునీమౌనంబున గను సతాక్షరముతోచేసి
 పొమ్మి సెక్రీవిల్లి పుత్తూరుజేరియక్కి నాంబూరుజేరియాళ్లారి గొలిచి
 కోరి తెరుప్పవెగుడికప్పుడేగిపాదాదుల్లకల్లంపడుచుజూ జూచు
 తెరునఘరదిగిన తెరువాయిపనుచియుయెర గరాయననే ముయెరిగినయట్లు
 యిరటుకెంత నెతలుసుకేరీతియనిన ననటుకెచిలినన నడియవట్టు
 యదియడపివీచిన నుదెమ్మపనుకు కడమెనాళ్లొకంకడనున్నెన్నెది
 యనుటయలుకేలావేట్టు నెతెవియవలదెయనిన విస్మయవందియొపడుచురా
 కృపచేసి జామూరగింబి వారింటయప్పుడట్టె తెరునఘరికేరిగెయచ్చాట
 నాపరమాద్యుహారి పాదయుగళుశ్రీపరంభశయోగిసే వింశి .
 శిష్యులకురుఘప్పికొనని కోరియొళ్లారు తెరునామమనుభూతి తెరుపతులకుట
 వన్నియోసే వింశియో కేలరగుడియలు మన్నించి నంబిరల్లినిపి చాచేమెలు
 పుటునూరులుట్టుతెల్లుగతేనిజనులులులలోనదెప్పితెరెట్లు నీవనిన
 లుది శిష్యులకుగానియెరిగెంతరాదు కేదెసి వారెంతయు ఘనులైన ననిన

త్రి తి తి న వృ ననియాన సంబావ టు వారి నేవేయించి వాడుండ నుండి
 త్రి తి గ నాచి విలసి నాక మాన్యములు బడి బడి గురు పరంపర ను జెప్పగాను
 విని కృష్ణ త దోప వి నుతులు చేసి త నమ గవి గిన తిని త ను న తని నెచ్చి
 నరులు రామ నుజు నంబి త ద నగ ధర లాని తామ్ర సిద్ధి త నుండి మురియు
 రాక్షా నుజు బ్రహ్మ రధ ముయెక్కించి తామహోద్భవమును త గ నట్ట చేసి
 త్రింపి న మళ యాళ ముందు న్నయ టు సొంపైన తిరువ ములు నూని తామగుడి
 తొండ ముండ ల ము నువ్వాడైన బొమ్మ మెత్తిన తిరుప ములు మెట్టున విని
 సత్త ముతాయోజి త్విరుడు టేక తి వృత్త రదే శంబు లాయన బాబ్బి
 మొదల న హోబల మునయోధ్య బ ద రియు ముట్టర రే పల్లె ద్వా రకే యులు
 గంగ లాని ఇండాబ్బి కెడి న గంబు రంగై న్నేమి శారణ్య పి న్నె టులు
 ల విత బహుల ద సాల గ్రా మ శి షరి ముల వడసె విని యోడే త ముండు
 శార దా పి తంబు సర స ములూప శార ద బహు భంగి స త్కరించిన ను
 యోసే ములూని మాయా వాడుల ప్పడుగాని విపది వచ్చు కలహంశ గాను
 ముద్ద్య స్థు లాత పుష్ప మాణ్డ్య ప్ర మాణా శ్చోద్ధర్ధ ముగ చి రి నే న్ని న యుట్టె
 త త్తార్ధ మై న వే దాంత సంగ్రహంబు స త్విరంబు నదెచ్చి శార ద యెడుట
 పూజించెను (తలుపులు పట్టుచే) ను కే రాజైన వాడు పరా మరీక చేసి
 నూని నేతులు త టు గాని పాదే కు న్నె నే నులంకరున విని నినియా త్వా ను
 యే లయ టు వలె జూడుడి చే త బహుద వాలా యముగ నుండు పాదే లయ నంబు
 తామెక్కి త్తెచ్చుముంద ర త్తెచ్చు న ప్రదయా మహా శుని జూని యాత్మ ద్భవ దగ
 శార ద యప్పుడర్ధ కేము ఇంబున ను వేరు లో ధాయక వృత్తి గావలసి

తిరుదాంతానాకనియదియనిప్పించి వేరమద్దిత్రాభాష్యకొరరక్షణము
 విరివిబాధి యాన వృద్ధిజూపిననుతిరక్తున పడెదలవిడ గుహాదేశ్యులని
 నెప్పిసారవిభాష్యములుకొంచెములున్నరవి నాదెండు జోషములుచేతున్న
 వేదాంత సూత్ర తత్వోత్పత్తిరసే/యాదిపదావిభాష్యములు నునరసే
 బాష్యబాధోత్పలవర్ణింబుకొనుచు బాష్యశంఖరమున్నమయంబులరాగ
 నిష్కృతితయమల్లదే ములాప్రబలభాష్యముకంటుజేసి పాపియ మనుచు
 సారద బహుభంగి సక్రరించినను/కాలో శ్చరాదుల గూడిపెరుగుచును
 రాజునిష్కృతిజేసి రామానుజులను/ప్రశంస ను క్షణిగ దెచ్చురుప్రొత్తమందు
 సేవింపవలసే నిష్కృతులదామనీవల్లభునిసర్వతేషప్రసిద్ధు
 త్రేజన నాధునిసే వింబయతని ప్రాజింబుత్రమమున ప్రాజుత్రమంబు
 భావింబెయనటనుపంచ నాత్మోత్పనే వాక్రమంబునోనయిండు మనుచు
 తామవిచారించి ధాత్రిశులకును/యామాత్మమరిగించియోలితినడువ
 సర్వుతపస్టుయోసావి మిపరిజనుల/ర వ్వునిశ్రేష్ఠంచరాత్ర శాస్త్రములు
 నెప్పియోలితినిశ్రేష్ఠల్లభునికె/తప్పరేనయించడలచితిమఘడు
 పంచసంస్కార సంపన్నులై మోక్షవంశ నతీక సర్వుప్రకారముల
 శేవసేయుడు మామంతయై పదునే విధంబున మురియునేమగ్దోననిన
 సర్వుతించుక పోయి సావిమి సన్నిధిజీని మన్నింపవలసేయ మంచదె మామ
 మేమిండు కొగ్గ ము మోర వృద్ధి న/సేమలాగ గలిగి రాసె యించి కొనుము
 యినమోరవ ట్టు నయో సావిమి తానె జన సర్వుతముగాదు బావిరామి నట
 యామాత్రమేగాబయదికలసే నదియురా మానుజువలదు రక్షింపుమనుచు

యెవరైనా జన్మించినప్పుడు తన తల్లి ననుబ్రుదుతుంటే రుచిని వసు నేపరిహరింపగను
తన మరణము తరువాత యెవరైనా జన్మించిన యట్టే త్రిభువ్వకారు నాకాత్రి
తానే ప్రేమార్థ సంతోషంబు చేర్చి ధ్యానించి నిష్క్రమింపగని యట్టే చెప్ప
ప్రేమార్థమున కుయల నిష్క్రమించును ప్రేమింపజేయుచు జేరుచుండగను
యెరసె యుత్పత్తిని విరువాతాధనంబు విరుమలించును లేకనే నిర్వృత్తముడు
పుష్పవాసమొక నాడు పుండెన జూచె యప్పుడు స్వప్నముం దాపరు మాజ్ఞ
జేకూర్చి నాడు దాశివ వింగమనుచు లోకమలాడుదురు విలీకించి నన్ను
తనిచెప్పితిరుమలించి యోగ మొపమున గని పుండగా చూచి కెదలకెత్తుటను
నీకాదితిరుమలించి నీ ప్రధర్మముంచి యెరగింపుము పంతు యొనతిచ్చినాను
తరితి జేయగా నందటవచ్చు కేలారే శ్వరాదులు గూడిరచ్చటను
తామువారు నుండు స్వపంచు నిజే ప్రతిమనూ వచ్చువారి పుష్టయనుచు
యచ్చట నుండి సింహాద్రికి వచ్చుమెత్తుయచ్చటను నన్నమెత్తున వింత
వరుస మరయును స్వయంబ్రహ్మ స్తవంబులకనిసె వింతులు నాత్మబ్రహ్మ రిని
పును నిత్రవ్యక్షంబుగా పొన కేంబు చేతు సమర్పించు తా నాకగించి
సగము దాసులకెచ్చు సావిత్రి నకసేతుల నగలె పగుణమంగళాధీశుని
ప్రేమంకజే శ్వరుని వింతి మరయదు వాలయంబులు తిరిగిసె వింతి
ప్రేరంగమున కుతంజయగా న పటప్రేరంగప తిసర్వసే నలనెదురు
గాలుంపె రక్షించి గార వింపును ను తాపరమూర్తుడై దయచేసెయ పని
సంబంధమున దర్శనమొపరుగు నప్పుడు యెంతెరుమూ నాదులూ దర్శనంబు
తినిజయస్రంభంబుయగుట నాంబులది నమూగి విశ్వరాధి సుత్యయనాడె

త్రిదిగ వపర చూర్ణతైయ పి శ్వరుడు బుధ జను త గొలువ సంఘాద్ధైయమదను
 వేదాంత సూక్ష్మార్థ విన్యసిక్రేష్ట బాద నాయ నా సూత్ర భాష్యంబు సేయ
 పలకయి నా స్వప్రతాప్త్యమగు గ కేల కేలార నా భుటారేద వ్రాయుచుండ
 జగతి కేర్తిజ్ఞాన సహస్ర తమ్మన భగవదుపాసన పాప కేలనుచు
 సాధన భక్తిపేక్ష మయి యాపి యందుక్రీ ధరుడ సద్విజ్ఞుల సేపుడు
 పాప కే పాప్యరూప మయి ను జానె నే పట్టు రక్షింతు న్వికరించినను
 యనుచుకొలత్రయ మాత్య సంబంధ జనులక్ష్య రంగే శుక కణంబు జూపు
 వ్రతరస్ర త్యక్తి కోర్తులుగా నుయంత్ర రి గద్విత్రయంబు నవియ్యు
 మిరియు నా హార్యాభి మానమే బాలు మరువ క్రేహరి మన్నింతు కొరకు
 యని జానె వాక ముగి కౌత్సగే హంబు మను సుఖానుండుగి ధ్విదియును జూపి
 భయమేల యనియెక బ్రాహ్మణ స తిరయలు నవమపాదరక్షి విజ్ఞయను
 శరణు జూపున విభోషణు నేరి ధ్వింబ దరితమేదియొక పులదాకే జూచినను
 మాకేదిక ముక్తిమరియేమివిడువతే కే ప న్నకు వి నుల మనుచు కేపప
 వేషంబులే కే వి గు న్నవారికి యప రాధ ములుయెంచి యణుకుగేయనుచు
 ఘనుడువిజ్ఞప్తురంగావ వ్లిదాసు డని నేమేమయి న్నిర మనితె విపే మిరియు
 యారేతె జనుల కే హేతమరిగి యిక్రీ రంగ మున కేవేంతే సేయుండ గను
 రావణ కే సహరణ్యాదులకు కే వ్యధాకేడుదుర్విచారంబులే
 భగవద్విరోధియై పరిభవంపును సుతేగి విక్రహంబులు తగిల్చె యును
 దాశ ముండలమేలును పాప జూతి కాల పాపాంతితే కేవల డ వరుడు
 బరిమినివాని వర్షిర వరం సాస్త్రియల నుయెందె ననుచు వేద వ్యయ

య నుచు తానెంత రాయ యాత్మర బాతి ది న మువ్వ పాంచ గాధి నుల సేత
 వ్రా లుచెట్టుం ప్రయ వచ్చె యో శ్రీగ మావి మంత్రేదే మాయాత్ర మగాను
 కృత్యోవ లంజయ్యె కృప నుత్తరే ను నిష్కృత్యైష్ట్య వ స వృత్తు గవిగి
 క్రమ సామూ కాను సోయ ర వ్వి నుచు మ న్నించె వ్రా లుచె మ్మదిచెట్టు మనన
 క్రివని లోవల నురా నూ నుజుల న గర వితే జుడి ప్పుడు శ్రీ రంగ ముండు
 సా రాయణాత్మరం నొస్తే వత్వంబు వారింతు గాద ను వారి నే ననుచు
 సకలవేద ప్రరాణాశాస్త్ర వివేచ నికర జ్ఞాత్తే దత్వని ప్రణావతురసి
 క్రిష్టేష్ట వాచా ర్భుత ఉ డుండు గా నునె వ్రా లుచెట్టు ననె జమనె యనిన
 కోపించె యత ని దో డొని రండు పొండు సే పట్టుగా నని చెప్పే కొందరిని
 తన వారి బనుప నా తని మాట మీద జని పొంట్లు శ్రీ రంగ మాయ తిరుపతిని
 యెతి రాజు మర మున కే రిగె వాచె టను స తతంబు ను న్నయ సావముల జూచి
 యా మర మున న్నానె ని ప్రదుర మ్మ నుచు నీ మువ్వే చేడి రాజు చింపె ననినా
 మోగే నులది వని గుణిగాడు పాడు విరివెంప ను సావమి వేంచే య రాడు
 క్రి నేయే వే న్నరుడు నీ రాడు చుండ గ ను విను పించే తా ముత ల్లులు విడిచి
 కౌషాయ వస్త్రము తో గట్టు స న్నానె వే పంబు తెలా నుండి వేంచే సిర ప్రదు
 కేని పెరియ నంబి యుకే దలివేంచే యు'చన నత్తు జాయి నా జన కునివెంప
 మోగే శుడు ను నంబ గూడి యావేళ వారివెంపనే పోయి వాడు న్న ప్రా రు
 సే రన మరి పొంట్ల చెప్పి నూపె నాను రాక మ్మ నుచు పొంట్ల రయమున బిలుచి
 యా సన ముట్టు జూపె యుండుండి మారుయే స మయంబు వాయె మ్మేడో వినుడు
 భూమి రునె రిగెన వారు మేది నిలగిన తార ఉత్పములు దే వత లాన నె ప్రదు

వారి హరబ్రహ్మదులయె వర్షరత్నమే డరసి చూచినబ్రహ్మయన గూడ దట్లు
 గిరి సుకావని తలగిల్లివేసుటయు వారెయ పృథ్వి పృథి వారు విచిత్ర వరము
 తిండియు కాముడై యాత్రించ గనుకయుం దరి లాగి నీ ప్రాంత సువయ నూచు
 యెరిగి శాశనభంగ మిచ్చుట వేయ వరుస నంద రువచ్చెకాల్చెట్టు దుగు
 పరతత్వమింత శివాత్పర వరం నాస్తి గురు మగా వ్రాలుమోరు ను బెట్టు దనుచు
 యెనన మోగి న్నరు లవ్రగా ములరసి కని వ్రాలు బెట్టు నగానే ది నిజమే
 పేడ నొప్పు జులా వ్యాసుల దామయేదే ప్రగ విచిత్రతెచినట్లు కై కు
 ము నులెల్ల ప్రసమునంబు గువరసి కని వచ్చెనేని నాథు నుదవియన లెదె
 ప్రేత కుపాదమున పేద ప్రేత కది గదిగె ప్రేత కది పలమోద ను నుచుట వినవే
 తలగొట్ట బడువాడు తలగోట్టు పాప కవిత్వ దిరిగి ఇట్లే సేనతండా
 యిద్దరికి యి ముఖపినయతడొక యోలయును వివేకింప వలదె
 సకలాత్మల మన ర్విసంపద విచ్చు సకలాత్మలను మ్రాని సస్యదు విచ్చి
 రక్షింతు శ్రీభూమిర మణులెవ్వరికి దక్షేత గని పామ దారలైర దియు
 యితియెల్లయెరిగి ని నెముచంఘు పాడుని క్రుడు పరుండని నెప్పడె న్నుడును
 యనుచు నీ లీతి నియాన యెగ ను వి న గొం దర బ్రహ్మరితుగా రచట
 కాచు నుజులై క్రేర్ ప్రిప బంపు యోమ రి ^{యెనిన నొ} యెరిగి యెప్పయు
 కొందరి మూకగా గూర్చి పంపిన ను ముందగా మతంబును దెల్లె యుక్తుడు
 కిమి బిశ్రుడు పల్లవి గూడెంప పాయకెయంతాను ప్రభు ములరాగ
 యారవిగిరి బాయ నరు గుచు నుండి యెది కాజులప్పుడు పరి యాశ్చర్యము కై
 యుది ఇక్ష్వాకు కై ప్రియంబుండగా నుమెది నీ శుభంబు మెల్ల నేతె విసి

త్రింతుండు రాగము దువియోదానుజూపించింది వచ్చుచేరువ కేనిక
 రాయనును నొనాయెడ వాళ్ళానుయదనించి మిగుల అప్పియోడె రుద్రయనుకే
 పోరడు తొడిసి చేర రాదనును వారికే డము చల్లవాండ్లు నుభ్రుకుసి
 పోయిరాజుమేపోయి కన్నెజెట్టుగ నందు క్షేపచ్చెక్రణమస్త్రీపేడః పరంబనివెల్లె
 పాపాశ్శలస్రదు దుష్టాపలాదునుకుంపియెప్పుడె పుట్టెదగ్గోకొయ్యెన
 దుర్మనాథ్తము దుష్టదర్శన దోష కేర్మనాథ్తముగాను శున్నలయిచ్చు
 తిరిగి పంచేయెడ రుద్రనమిగులపెరియనంబికినుప్పజెట్టు దంట్లెన
 కేనియచ్చు జాయిరంగమూసె కనక తనివియోగ మదేలవచ్చెననినా
 రద్యాంప కంబురా మస్తలంబు పద్యేప కంబున పాత్ర వాటు కేయు
 కౌలంబునూడరు కల్పంబుదెగిన వాలాయ క్షాత్రేతు నదికేగురుగు
 నమురులో దిపంబు శాంతిపై నల్లుర్రు మయెలయని గురు పొడము తోచెర
 కొంద రజ్జులు వచ్చుకొరే నేమేము కందుమానాధ సంస్కారంబుచేసి
 యొన కేయదియిట్టమనె మోకేనినయగా సత్వనాథుల నాథు లావిష్టు
 దానులనెరగరాధ రపడును లార పొసెయెరుగురు మోగుల్లడ్డు పొంద నిన
 మారులొయినవె నుకట్టె ప్లఫ్రుత్ నలుగురే రజినెలావచ్చెయదియెమియనును
 యోవే రవలసిన వ నియెడచ్చు కొవలసిన ప్లు సంస్కారంబుచేసి
 మోరే శ్వరునికోడుకొని పోయి య ప్రదుస్రైరంగము నజెట్టు జిడము నచనిరి
 త్రిక్కడయేచి శ్వెరురా రాజ భయం న కలగనతిరిగి మూర్తముగా నకరుగ
 యెడ రాజుయెడ విజూచ్చితిరుగగా పంతుజుడ నట్లె సోమలుక నునుండలొలు
 త్రియిదారు దినములు యెడవి లోపలను భయపడి పోవగా ప గలాకే గోప

వాన పట్టుట డిద్దె వనము లోడెరువుగా నకపోవనక పోల్చున్ గుంచి
చేత ముసెత ప్పూరు చేత చేతను నాకట దప్పినె గలసి పోవుచును
నె గడి మండ గజాచి నె రుపున్నదనుచు నేతగావ మని దానినె రజాయలు
పొడుగాడెవిసి పొన్నుచ్చి మూసి వను నాది నేతె లగు యవ్వోవోకనుచు
నేత కల్లు వచ్చాయావ లగడి దోయిక విగొన్న బ్రాహ్మణులుగాడె విసి
తడిసి రయ్యాయని తడివెట్టవులనుకొనుగోత గోవటు కల్లునిమంచి
ప్రకాశ బియ్యపువె న్నలూక కొన్నెదె పుతె నెయటె ల్లంబుదోప్పించియిచ్చె
గానె దిరఘ పానక మునె యుడనుచు యని యటమొకట ముండగుదెబబ్బె
దెన వలెయిప్పుడు వివ రింపుడనిన శ్రీరంగ ముండుండెనె వివిమనిన
పొరపు డుభక్త వత్సలండు నట శాన్వీర మూర్తియాపర మదే నెకుడు
మూసావిమియెంచెరు మానాకుమ నలెత్తెయిప్పుడు నొడెడెయ న వారివిలారు
యియ్యెడ నడిగెదెరొకొరణము నేతె లపుడనె నువారు తెరుకుల కున్న
నలపొది నల్లు ను పత్ర వర్షు లకుడా సుల మేట కేదయనె సిమూకు
యెసమయంబు నహోవపుజే ప్పూరు నుయెంచెరుమానాకుయిక మాకువారి
సంబంధ మునగాని సద్గతి వే దుయని రూకుజే ప్పగాయ దినశ్చివ్రందు
మనినయెజీ శ్వరూ దాశ్వత్థమందిఘ ముడు నల్లు ననుకొ లమేఘంబు
తన జీవ సంఘు యిడ్డర గురెస ననుచు మెచ్చ తామ ప్పూడి మేమే వారనిన
వచ్చెయతివ తిపాద వ నజరూ త్తవలలెచ్చు కోవింశక్రియము దుఃఖంబు
రెట్టుం ప సావిమియారితె సెమి యెకె లె ల్లులు బూబెయి విధము న భూము
తెల్లను తెరుగాడెనెమిగా రణము యోములము గజే ప్పెయు దుగొందరి

తామును శ్రీరంగ భాముని వార్త యుద్ధ వియన నపి తిరావ్రుడుండుండు
 ప్రేమింపవలసియుండు యోగిని వారి నప్పుడయాదవ గింజ్రోన
 యేదన వారిప్పు డిద్దురు వచ్చి యాచారినెవరైన గ్రహీతమున
 యెరిగి నచ్చానబ్బి నాయుండుల విడిచి మరిపోయిన నుండుండు మునుప దావచ్చి
 యెందుండు వచ్చితిరె వయ్యకేగ దరుపాదుగాని ప్రభుజేప్రభు వియనన
 శ్రీరంగమందుండి సేవంపవలసి నాచార్యుని ప్రరంబున కేలగి వచ్చుండు
 తిలసి వచ్చితి మనిన యాయోగి జ్వరుడు కేలపావ నుండుకేలది నుండుడు
 యాన తిండ నిమిషంబు యాయోగిండు నకు యేనాటుయెరికే కిగింపు మనిన
 నలుకువ నేకంబు నాడుకరులైన వలస గాన వయ్యకే వచ్చి మోయెకరి
 తిరు మోళి ఫలముల వినుకే ప్రంబి వరుస నామోత వర్షుడు నిత్యమును
 ఘన యక్షమున మూడు కర మయిన యగ నలకే నివచ్చి రాజులపడకే నిత్యుక్త
 చూచి నిత్యముయే విసోద్యమనగ కౌచి మేము నుండుకే వచ్చినను
 యొక బోని కను యరిగినే నప్రభుయే వలంపు నవచ్చి యారాజు పల్ల
 . నీవు సన్యాసి విని వల్లయే మిగావలసియి యువతె గ నిత్యుక్త యుండు
 రనిన నుపాత వయమి మర సిచెప్పగ నువినియందుకే ప్రభు సేవించి పోవుదురు
 యనిన నాకు నుపాతంబు ది జేష్టు మనిన ఘన మున్నర తనము యాన తెచ్చె
 పిదప యానాడు సున్నెత్తె నప్రభు కదవి వచ్చె డివేళ గ నిత్యుక్తయేము
 వలస వేళ్లను మూడు వారి తంబు దిన కలసి జోవలయది గావ బె మూడు
 మోక్షంబు గవెగె మేము ప్రభు కే వేర క్షేమము నపాదర క్షేమము
 దయచేసి యంపిన వలను ధరించి భయమెల్ల దిరియాప గి దినుండుదున్ని

తనవిని వృషచేసి యలసి వారి పుడుమన వారలకును వెళ్ళి దనిజై నీవ
 యూరగింపులమేయైన యజ్ఞంబు నీ రాడి నెయిమనని యమించిన యు
 చేసి యప్పటువలె శ్రీదుకలకు తానమర్చించి భోక్తృలువచ్చి పిలువ
 తిప్పుడుయెడ రాజుయాయించి జూచి యప్పుడు నీద్రుమంజులవలె ననిన
 నీ రాడి వలెవుకునే జేసి గురుడు కోరి మాకిచ్చిన కలదై వ ములకు
 తిరగింప జేసి యాప్రసాదంబు భారతంబు గను సప్తమయందు ననిన
 యెడ రాజులును ముద్దవియోంజాను వపుడు సచి నిష్ట జూపుచు సందేహముడగ
 జాతు శ్రమంబున వ మంపరుచెప్పి భామంజు యింపద ములరెండం
 వన వలదరియించి వలెవులవైచి మునుపాదగింపద ముక్కెడ రనుచు
 యూరగింప గజేసి యాప్రసాదంబు చేరి ఉనభద్ర మే చేర్చి జానవని
 తవిపెయోడేరించి దిన ముదై దారు నిలిపిన వామమని నినియచ్చుచు
 వేమయెడ డువాని నిష్టనిజేసి వామకాశాయత్ర దండూడు లనట
 తప్పించి దరియించి దెరువుచు ప గనుయ పుడుగొందరి నడిగి పుచ్చుకొని
 యాదవాక్రికి బోయి యున్న పనున్న నేదై తుసే వించినే మానవు నని
 నెలువబుల్లనువేచే యింప జేసి జూలపాంక్షి నక్కుదింప భోక్తృలొకరి
 భోగిగోవు వంబుల ప్రార్థనంబు గాను యోగ మంసేద్యత్ర యా నివృత ముగాను
 నడిపించి యాది కునారాయణునికెక్కుడిగె మెప్పుడు జేయఁబడు వారలకు
 యెరిగి జామయెబదియ ద్దతిగూర్చి చేరి మోర ప్రదు యానె బ్బపిల్లండు
 పుయఁకుండియని బహుభంగి జేష్టియాయ తేల్చుడు మరియందు న్నియట
 ప్రతి పాదులను బోద్ధ పాశుపతాది మడుము లవారి దుర్మ డులతిగైచి

తిరుపతి తాను బట్ తిరుపతి పడుచారు పరుణించి నియమించి పొప్రనేయించి
 యో నేమలగేయు నన్నయ్యే పేరుల తాను బట్ పేరియం దు పాపము తలసి
 ర వి తమై తుధం న సొలగ్రా మ మనగ బు ల వ్రగ్గా తిరుపతి పావంపు చుండి
 వడుగు న - చెందుండి వాంఛించి (తిరుపతి తాను బట్ తిరుపతి పడుచారు
~~పేరుల తాను బట్ పేరియం దు పాపము తలసి~~
 తాను బట్ పేరియం దు పాపము తలసి ల వి తమై మిథున పొల గ్రా మమునను
 దే వ ర వే ర వేసి తిరువ వి ఘ్న ల న పు స్థా వ రంబు గ పోపి ధ రణి లో జ నుల
 ర జ్జెం శ వ త నంజ్రే రామాను జాద్య ద స్తుత వ్వ రు పే రు ద యో స యు ము ను శు
 ప్రా ర్థిం ప న న ము కె శ త్ర వ త్ప ల డు సార్థ తాను బట్ గాడ న ని మ్నా యు ము
 శ్రీ పం ద ము బయో పి నెచ్చి నె న నియం ద్రో పిం శ మర్చిం శ తీర్థంబు న న పు
 పే ర్బయి యం త నిక్షే పంబు చేసి తాప న్యో మెరి కె గల్గ వార ల కె
 యది యని వడుపు నం బంబె లో లో కే వి డ్ది మంబు గా తాప పేరియం దు
 యో ర గెంపు బు న్నే న యందుండి క దవి నా గా య నా ప్త రంబు న కే విరిగె వచ్చు
 శ్రీ రంగ వల్ల భం జించి య కొ ను శు యో రే తి ప త్రం దు యేండ్లు న్నె క న కే
 తి న ప నా దు గె ప్పొండ్ల త్తే జ్జు డ్డు మిగుల కేం న ర్చి త్తే శ త్రు కేం బంబు లో ని
 శ్రో వే ర రాజుల గొ ని పోయి జ ల ద్దే వే య లంబు లా లో ను త్త వా త్త
 త ప్పింబు కొ ని పోయి తా మి రు రు ల తే ప్ప నె వ్వ రు డై కే చే రి ప్ప న తం
 శ్రీ రంగ ము ను న య్లు కే యంగ ద లని ప్ప గ రె వల్ల న డు ము పై క గా కే ప వా ని
 గ శ ము ప్ప రు త్తే ప్ప కే డు సు త్త ద్ద్రో పో కే ల వ శం పు శ్రీ మి కేం రు డై ము డ్ద
 తి రి తియి త్తొ గె యి త్తొ శు తా ను మో ము డ్ది యం ద్దా ను ము రి తా ను డ్దె వేసి

యిద్దరు చూచియుయోయిళయో శావారి వొడ్డినెరింగింప వ్రడయూవారపుడు
కావలెమృతదాపిరాట్టుకెచ్చెనావాయసుమడుదానకుదెంచి నట్లు
యోపునాపురుషులునీసేళవచ్చయోపారి మృతికెచ్చెనందుకే నిప్పుడు
ప్రకటనయైయప్రత్యుపకార మొకట నకటవేదే ద్వయంబది దప్పయు
రానూ నుజులు ముత్రరక్షింబుకెప్పియూ మహాత్ములచుడవివంశయలబోయి
యూయవేద్యుండుమహాశిష్యములొప్పొని నేమిలోపలనున్నకేదేక్ష్యువులను
జాములరప్పింపియోస్తలముననున్న నెక్కునసేవయమువారి సకలపరిజనము
మూలీ నీయలలెలచిమన్నింపయపుడు రూపింప నీకుని లోకాశూయిష్ట
మైపాటు గలదోమొక నెల్లవిళయ్యగనుపట్టుకొని నూతికేట్టబడ నుచు
దినమునెవరువేలకే డ్యుడ్మై నభ్యుత్తినని నీ సునెవెట్లుయవిరాపుత్ర
దనిపింపి తోనెయ్యాయ నయెట్లుమిల్లె బాయసొప్పుడు ముహూపావిభాగ్యుల
జోయంబలనుబాయ తొగలకై వడిని యని నీసేనకటయచ్చెప్పి నుండు
దినము యొసావేవిలపుట్టియు నోరొకనూరు యని నీచ్చెనెతిమాయాకృతిగాను
పునవెనూవారనవ్యకౌయంబుని విపియొలింగనమునెనియండుదిమనము
నూలనవృత్తువారి సంతోషపట్టు పయంబునెప్పినపరిజనంబులును
జయజయధ్వనులును నేంపునాడుములును పరగతవర్తకాద్యంబులతోడ
మొరవిశీనాదంబులు మ్రోయుచు నూడు పటువేలకంబులు బ్రతుకిదొరమలు
బట్టువై నయొలప్పయంబొకే పాత్రలును నంబులు కల్పబునెదపగ్గ నులు
కేలుజ్జురెట్లును గట్టునాడుగులును పేరు మెలికివడియు చెరువ నూడులు
మరియునుండ కేతుండలములును పదపదయరమూట్లు పరివివాదు

మే దున్నె నేప రుమా జ్ఞాకోవి లాజ్ఞాదుపరువ దెన్ద్రోకోవ భూరములు గలిగి
 మేరువునడవగ జూచిదేన్ద్రోకోత్తమదుయ రుమాజ్ఞాకోవిలప్రతిమజూజ్ఞా
 పరువదేన వించి బుద్ధిమోనిల నిద్రొచ్చిదేవ నేనె ప పరియంత
 యోదవారలనాధయజ్ఞెలలోకే నేయప రియనంతియోజావేను తీర్పుడు
 పాపంబునొసిన పాదురు^{నేనొ}తన శ్రీరంగరాజు^{నొ} ప్పి వింప జ్ఞోయ
 కార లాంబ వృనవే కౌవునదే వాపోయెద ననుచుండు ప్పడువిన్నవించి
 పాయవేకేయెత భంగిని కేదవి శ్రీదైవ్యవృలుచ వచ్చొన వింశుకొనుచు
 శ్రోవ వలసినవెల్ల మూగించగాను శ్రీరంగమదియన చేర నచ్చుచును
 నారోకేళమయితనాగ ప్పన్నాగు సాలహంబాల రసాలతమాల
 తాళప్రియోళకదంబ కేరవిర మంద్దారజింబేర మాధ విప్రముకే
 శింధువార ప్పలాశ శింశు పాశోక మూచకేరందవంజులవతుళ మేంజు
 కేమరెప్ప ప్పన్నె గుత సిద్ధ వేర్చుచంద నన్నరూర జంబూమేరంబు
 కంద రాజామూర్తికౌసారప నన మరువకే నేదప్రప్ర ముఖైకాశాది
 పరువకౌమలకేమ కోలలవంగబుదరికొబ్బెరన్నకే మాదులుంగ
 కేదవికోదుంబ రాకొంచనాద్యజేల పాద^{పు}నన్దంప^{పు} శ్లోచించ రాగామ
 మూది పచ్చ గ రావ పుష్పి తన ధ్వావకౌసనా^{పు}వృత్తున కౌవేరి నడుమ
 శ్రీనికేతవనప్తున శ్రీరంగమందు పొలకౌర సప్తకే పల్లవుమండైన
 శ్రీకాంతునాజ్ఞనుచే విజయాజ్ఞు యోగాధ్యక్షుడుషులన చెలపరిజనము
 వామామనోరథరత్నభక్తవ్రంజన యయెట్టిద్రుడువచ్చె ననివినియెదురు
 నాయెదుకేతేర నంద రుగులనె యెన్నో వ్యసేవలన లరియి నుదేసల

స న్యాయ సేవ కౌ. త జనులు గృహపతులు కూడి తప్పట్లు దుగుగుస సాధ్యమైతే
 బాధి గంతులున్నై పట్టుకున్నై తి శుభములైనై పట్టుగానినై
 విజయస్థయని పారి విడుదలకొనినై నుకల దుకలనై వాడకము పోకకని
 వినుతులగ్రోవి త ద్వినుతులనోవి పోపంబులవి జాని పోపాద కావ్య
 గోపుర ద్వారమాక్రొ వింబి మారినై వాప్ర ములునైనై వింతవలనై
 యొరస్రకులు ఇలుయెడ నందున్నయెట్లు మంట్లుకో విలలు నుగానై ప వింవి
 యట్టె లో నితి బోయి యారంగని లయుడె దురే గుడించ నయివి యేమియను
 ముది ముద్దె ధర భాగి ప్రాకిరె పామప్రదు జయజయ రంగే శ జయవి శరణ
 జయజయ దేవే నై నవ్యదే నై జయజయని వ్వామజయ ప రంభా మ
 జయ సేవి ద్దాకొర జయ రమాభార జయ మాధవో ద్భక్తి పాచి త భక్తి
 వియ దారివిస్తార విన్నవ సంహార తద బద్ధిత జ గ వ్భక్తి మూపే నై
 విది తాజే లాత్మ విద్వివరణ దక్షిన్ జయవి భాది సంయక్తి ర్థ భాగ
 యభయప్రభా నయోగ్యాక్రమోజ్యోగ వివిధ సృష్టాధి సద్విమృతి కృత్యాహ
 భవ భౌతికః జితా భయదాత్మ హేహ కేల్యాణగుణ గణ కేర స్వస్తి రూప
 ముల్యోపపత్రి వ మవి వ ప్రతాప జగ్రో హేయప్రవ్లాదు మూలంబ నట్లు
 యోహరణ్యని ద్భంబనట్లు నీ విప్రుడు యాపని య సంకెతి యాజ్ఞాశ్చ కే ప్రదు
 పాపంబు దలలు న పాదు దు న నాని పాని రక్షిం చ గాత రుణా సముద్ర
 గూఢాన విప్రుడు సంస్కృత సేయగ విగేయని వివ్రప ముసేయని సంగ విజుడు
 నిమిజాని నేతే క నే దుగ విగితిని నీ క్రవోప గనే మనవంబ గాత
 యాశ్చర మున్నదియిది తప్పగాదె యని నాల్గి మి కృప చేసియింపి నవచ్చి

[illegible]

ఇందును గురుని ప్రియమైన వియజూనియనిన విరాసానువదైత విరెల్ల
 న సుశేరుదురుయెట్లు నరులైనయనిన యన వినియెతిరాజు యతియనికెప్పుడు
 తిదిత మామెనుముత్తివిర స్వయమునయని ద్రుదండ వలయ గుప్తాచియాదిగు
 తన కృప ప్రతుర సావనిసెంత ముగాని కనారే శులభమై కుంఠ స్తవంబుల
 యార మాస్త్రితియనయతి మా సుషంబు వరద సుంద రబావలవరసు ముత నేసి
 ధర లాగియేమరర పానికర ప్రభుతి కౌవ్యంబులు నుజేసి శౌల కుంఠెల్ల
 నే న్నన్నై తిదికెవేచేసి న పిదప సార జ్ఞానావ రాశిర భట్ట రప్ర డు
 శ్రీరామ చిత్తయు జే రియోపేళ యాలాద్దరునుత త్రికావ్ర వ్యమేధ
 గాయనే చేసిరిసక లంబుల ప్రడు యాదియై బట్టరు నాయెతి శ్వరుడు
 కద సిరంగే త్వరు కడుతు గాంపోయి వేరి దుఃఖ ము దీర్చివేరి కౌయధును
 మారిస్త్ర సాదింప మేము తి ద్యయు నుచేప్పెద నన విని శాంతింప వలదు
 యిప్పుడు తంత్రయైయెనునై పాడ యతడు సుతుండు ప్రియోపాతుడు గుమాళు
 సక తంబు శాస్త్రముతో నది వింశుడనిసాయం బారు జివితి మారి తనికెన్నెన్
 సంబంధ మంతయు నది వింశు మనుశుయెతిరాజుల ప్రడు యాన తియిచ్చానా
 సక తంబు భట్టరు నది వింశ నట్లు తిరు పాయెముచి కద్ద తి వేకి ముకే
 పురు కే శుజేయుమని గురు వరుడ ప్రడు గోవిందుడ లని నాద్రుహంబు విదివి
 యోవంక మానల మందు మజేసి దిరంబుగా నిష్కృతి తి తేసి వింప
 గురు వరుండు నుళాయి గోవిండు రాజు మూలవిగ్ర హాయుత్తముగ ప్రతిష్ఠించి
 నాల సజ్జ నులెల్ల సంతోష పడగ శ్రీరంగ వయ న సువేంబేసి తామింది
 మారి లోకే ములందు ముమ్మయై పలె యానా ర్థులా ముదని యాం దానియాది

[illegible]

కేంద్ర రక్షింతు సత్కృప హాసే జనుల యనిన సంశ్లాగు వేషాప హారంబు
 తను నంబుమొదలై పనులైన వాడు తెరుగు సంపాదంబు తెలిపి దునుడు
 ధరవారి విద్యావృత్తిదేహ వానాశ్రమ పయోవయవప్రకార
 దంస పృష్ఠాళంక పనుల పడ పస్రహృద్యాదులే గూనియవ హరపదవే
 సాధ్యసాధ ములా సావితులే యనుచు భుండసేర్పిన వారి హాస భయ ములేరు
 యుద్ధంబు గడచి న్నిహారి నేజేరుదురు యుగగాన వ్రతకృష్ణప కేర్షింబు
 తెలుపవెన్నె ననుడెరిగె గానంబు నేరుడియని నెప్పజేర్కొనె హంబు వారి
 నాశ్రుక్లరంధ ముననే విడిచి ముచ్చుత్తై యుక్తుడంద గ్గెనప్తయునుచు
 సత్త్వ శరవర్ష సంస్కృత్యాయగ ను పూరూర నింబుంబు యుడెరు యివే ను
 వీరి యర్హ పృతి వర వలయు నుచు పడఁము నంబుయయె పే శ్వేరులనే పాడి
 విడువక ముచ్చాడి పంపె స ర ప్రదు యాహ ర్యప్రదుఃఖులు యచి లవైష్ణువులు
 ప్రాణ నపద్ధ తిబ్రక్లమిథ మున విడిచి సంసారోది విధులెల్ల దీర్చి
 సహామిద్దైత్రీ రంగ నాయి సనిధి శివే వింతుకొనియు ననిష్ఠులెల్ల
 నేవిధంబున నాయే బింద్యదే మనమే గుడియంచు నచట నాగుడి నుండి కంత
 యెదిరాజులవని లోన వ పరించు పయనై రియించు నప్తయూచరితము
 సరవిమోచి నుచు నని జనుల కెప్పుడును సర్వే శ్వేరుడు సర్వసంపద తిత్తు
 నిర్వహించు నుయెట్లు నిష్కలులనై నేనే షావ వార విశేషి షానేష
 పాపాండ దుర్వాది బావల్యమే దృష్టివాదవే దాంతర జ్వరభేష జాన్తు
 దారిరక్షతయే వేదాంతాన్త్రై విక్షిప్త హేతు లక్షణయోగి గర్భి వాన్తు
 దాని ను జాతేత్త సుతై శ్రీ వ వాన్తు దర్పణంబు నుప్రభంధ లక్షణాన్తు

ఉద్బింబమని తామె యంగీ కరించె యుండులై ప్పిన ప్రభు మా శాస్త్రసమలను
 యందునె ప్పడు జనుల రెట్టే మైదలయలు తిన్నెడులు జూపు నుమం
 ఉప్పుగలిగినవియారు ఉగనక్షేరములు ప్రాప్తుగా తిర్చుతె వనరనే ర్పరులు
 జూరాల రసిమెలు జాతి కోవిధులు మాధవు కృప శక్తి మహావిదావలసి
 సర్వసంపదలను సర్వజ్ఞులయన్ బ్రీక్షేష్ట వ్రులను తానెవ మేవ ననియం ॥
 శ్రీమతే రామో నుజాయన మం యంబెరుమానాదు తిరు తది ఘటే నగణయం ॥

ద్వివీయా శాస్త్రం:

శ్రీభాష్యకారు లోక్రీ తకామధే ను నీ విభూతి లోప ల నెనే పి తవ్య
 సాధ్య సాధన విశేషాకార తద్విలో ధ్యం న మును తాని రూపించి
 వేదాంత సంగ్రహావేదాంత సారవేదాంత దీప్తి తద్వివరణ రూప
 శ్రీభాష్యము లచేసి శ్రీ కాంప్రభక్తి లోభక్తి మంబు దక్షిణే యై ప్పి
 భగవత్ప్రవర్తితూపములై ప్పవలసి ఉగదామె గ ధ్యత్రయంగాన తిర్చు
 యవని ను పాయాంతరాన నదిరొరి భవ వృత్తికే కాంప్రప ద్విములు నూపి
 హేతమెరింగింజా యాత్ర మంబునను పృథ వృత్తుడైన సప్రతి జాతె నుకే
 యత్తరితూరే శ్వేరాత్మజుడైన సత్త ముజాపేరాశి రుభ ట్టు రప్రడు
 గామించి పృథ్వినిగా న్వికరింజా యామహేతన పృలోహేతునిగా జేసి
 శ్రీరంగ పతి పుహసే యగాదామ భీరుడై దర్శన స్థితి నిర్వహించి
 యరసి తానుభయవేదాంతాద్ధములను స రవిమోయంబారు స నిర్దిజదివి
 శ్రీరంగ మందువే యేసి యుండు గను పాద కేంబూమెల్ల సంత రింప్రమను

ప ర దే నియ్యే వచ్చి బ్రాహ్మణుడొకడు తిరుమావైపు పుళాయితరువరినిప్పుడు
 గ్రామార్థి న న్నంబుగావత న ని న గ్రాసంబునిచ్చియక్కడి నుండి రావ
 యని భట్ట రడిగిన యావడే నిప్పుడు ది న పంబడి ప్నే ఇలామి తిరుగ్గునంబడి
 మేలు నాటుచి పోయి మింసరిగాను హాలశ్రోత్రముతెల్ల ప ది విన వారి
 ఘనమాయావాది గని వస్త్రీన నెవ విని భట్టరే గి న విధి మల్లయట్లు
 యవడే మిశ దివి నాడు నె న యోర్చుమ ప దుబుడవిసే జామాయై యప్పుడు
 త న కై వ్విరి వ సరి ధరణిలో నెండు న ను నుండు నెచ్చెప్పి యట్లు పుళాయ
 యామాయితూభట్టరనం మహాత్ముని యానుహాసరితే తుయెవ్వరు న నులు
 యెరిగింబు తిరిగిజాని పట్ట కై వేం చి మరియమిమహామయో నూయకెచ్చి
 ది గుబుట్టంబు నెచ్చెరిగి తి న నె న భగవత్ప్రభానానంభవ రూపప్రద
 తిరుమంగళాశ్వాది తి వ్యక్తీ శ్వాత్రిధరణి న దీరునే గుణాండ పంబన గ
 పరమప్రశంధ మా భట్టరే యప్పుడు యెరుగావ నెచ్చెప్పే మిచ్చెప్పిచ్చె
 యని యప్పుడే పోపోయి యానూయదిద్దుకొన వత్తునని పోమి కొవ రేగి
 పరమ భక్తిని విస్తుపము సయంబు పేరునింబు పట్లకెప్పుగామరమంబు
 శత్రుముత్ సడిగె బ నెంబు నాదవయల వేద్రహస్తల గూర్చి ది యేయద నులు
 యచ్చిన భట్టురు నారితబూయి సాంప్రతే నాత్మారు హార జూచ్చ వరిని
 యెరుగు గావకెచ్చెప్రదే గుదేంబు యప్పుడు వదసి మారి యవత గ నవల పోయి
 వ రదే నే సత్రప్రబ్రాహ్మణులవెంబు నరగి న స న శ్రీతూ న న ప్త మాట్లా డ
 న న భట్ట రప్పుడు స త్రాదులవెంబు జనేవలాయ పొడ గ ని స త్వాదబాక్ష్
 తావత న నులు కూరెడ కెప్పుడే ను యావిధంబున వచ్చి యప్పుడడిగి తివి

యన విరుభష్టరేయశ్శ్రుగా నేప్తురులు ననుజాకవేకని నల్లైకనప్రదు
 భష్టరామోపరుపరదేనివలన ఘట్టుగా వినినక్రమమేమోచెడిని
 యిది ననోనన మూయి యొక్కేర్చిమంది ఘనవనాప్రజ్ఞానాకాశమెప్పు
 కనిపెట్టెవింతివరములుమొగిచి ఘనుడవప్రదుప్రచిత్తగతియెట్లుదనిన
 భావ్యార్థమప్రదుపసకవ్యసించునను నెప్పునిగాగలుగ్గైయునననిన॥
 జగతి లోపల విశేషజ్ఞుడచిప్రదుభగవద్గుపకునోవ పాప్తుండవనుచు
 జోధించి సంసారములున్నెదుచేసి మూర్ధవదాసవీమచరేతిపిడచి
 తరచు ద్వివిష్టలక్ష్మీశ్వరుడొకడు విత్తిడు చిత్తమున కెవేరాంవములను
 యనెనెప్పేమమమూపేయప్రదు రప్పించగనిల్లెభవముయంత ఘనుడప్రవో
 ననుగావగావచ్చినాడవా యెమియేను నీవాడననియెడ్డినచనిపొరించి
 దయచేసి నిలిపి మూర్ధవరాస మూకుపయనంబు శ్రీరంగపతిజూడననుచు
 చెప్పిపంపిన మగుడి శ్రీరంగమునకుయంపుటంపేచేసి యందుననెవ నకే
 యొకూర్ధప్రదువేదాంబియ్యెయనుయేమనివేరితొయెట్లుండుననుచు
 కేతిమెల్లమూడుభాగములుగాజేసి వారననితమయింటువారికెరెండు
 భాగములవిడిచి శ్రీశష్టరుకే నుచు భాగమొకటు దించి భార్యాదిసతల
 సంగంబులునుమానిస న్యసించప్రదు బంగారమైనది భష్టరుకే నుచు
 శ్రీరంగమున కువేచేసెదేని కునిజేరి మూర్ధన వాడెచ్చొండయేను
 యేరితేదవకతెష్టమైయుండు నారేతిజేకొనుమనియప్పగించె
 శ్రీశష్టరప్రదును జియ్యకొయనుచు యొక్క దైక్తివెత్తుయంగే కలించి
 సారస్వతియుగక్షాత్ర సరణియదెలిపె నరమూర్తికొరిగాసరసునిజేసి

ప ర దే ని యై వచ్చి బ్రాహ్మణుడొకడు తిరుమావిఘ్న కేళియొనెడు వరి నిప్పుడు
 గ్రాహార్థి న సంఘముగా వదిల ని న గ్రాహ యని యిప్పుడ నుండి రావ
 యని భట్ట రుడిగిన యాతడి నిప్పుడు ది న వెంటి న్నే బ్రాహ్మణుడు స్వస్థుడై
 మేలు నాటుకె పోయి మోసరిగాను హాల శాస్త్రములెల్ల న ది విన వారి
 ఘ్న నుని మాయావాది గ న వ స్త్రీ న ని న విని భట్టరే గిన విధ మెల్ల యుట్లు
 యు తడి మి న దివి నాడ ని న న య్బొచ్చుమ ప మబుడ చి న్నె జా మాయై యిప్పుడు
 త న కే వర్తిర కే సరి ధరణి లోనిండు న ను నుండున నెచ్చె య ప్ప యు బోయి
 యా మాయై తా భట్టర ను మ హా ఘ్న ని యా మహా సరి తే రుయై వర్తిరు న నులు
 యెరిగె య తరిగె తాని న యు కే దెంచి మ రి యు మో మహా మయూ హుయ కే జెప్పి
 ది గు లు ప్ప ట్టంబు నెరిగె తి న నె న భ గ వత్ప్రభాతా ను భ వ రూప మైన
 తిరుమంగళాశాస్త్రి ది వర్జిత్ర శాస్త్రి ధర లాగిన బిరుద గుణాండ కేలన గ
 ప ర మస్ర శ్లోక మూ భట్టరే యిప్పుడు యెరుగా కే నెచ్చె ప్ప వే మో జెప్పె తి ప్పె
 యని యిప్పుడే పో పోయి యా శ్లాఘ దిద్దుకొని వత్తునని న్నె మి కొరె ల కే గె
 ప ర మ భక్తి ని విశ్వాస ము సయ వెంబ్బ కే రుణింబి ప్ప కే మ్మనా మర ములు
 శక్రము త్ సతిగె ల నెంబ్బ నాద ములు వేద్ర మ స్తుల గూర్చి కే నె యెడ నులు
 యదైన భట్టు రు నా లి త బోయి సాంప్ర తో నాత్మ రు హార జూచ్చు వరిని
 యెందు రు గావ కే వ్రక్ర డే శుద్ధంబు యిప్పుడు కే ద సెవారి మువత గ నెరు పోయి
 ప ర దే కే సక్ర ప్ప బ్రాహ్మణుల వేంబు నరగిన స న శ్రీమూ వ న ప్ప మూర్తి డ
 న న భట్ట రుప్పుడు ప వ్రాదుల వేంబు జి నె మూయి పొడ గి ని స ర వ్రాద బాక్ష
 తా వది న నులు తా కే డ కే ప్ప డే ను యా తి ధ యున వచ్చి యిప్పుడెరిగె తి

య న పే రు భ ష్టు రే యో గ్గ గా నే ప్పు రు లు న ను బా రచే రని న ష్టు కే న ప్పు రు
 భ ష్టు రా మో ప రు ప రే దే నె వ ల న ప్పు ష్టు గా వి ని న త్ర మ మే డొ నె ది ని
 య నే న నో న న మూ యి యో శ్చే ర్చ ము ది ఘ న ఉ నా ప్పు ష్టు నా నో క మే నె ప్పు
 క నె పే నే వి వి వి త ర ము ల మె గె నె ప్పు ను ఉ వ ప్పు రు ప్పు తి వ్వు గ తి యె ష్టు ఉ నె న
 భా వ్యో ర్థ మ ప్పు రు ప స ఖ న్య సెం బ న ను నె ప్పు ని గా గ టా డ్డెం బు న నె ని న
 జ గ తి లో ప ల వి నే ష్టు ష్టు ఉ వి ప్పు రు భ గ తి ట్ట ప కు నో ప పా త్పు ఉ వ ను ను
 బో దిం బ సం సో ర ము లు నై దు నే సె న్నా ధ వ దా స నీ మ త రే వి పి ఉ న
 బ ర న ద్వి నే ష్టు ల శ్చే ర్చ ము ఉ త డు వి ద్వి త తి వ్వు ము స క లో ప రాం త ము ల ను
 య నె నె ప్పి త మ మూ ప య ప్పు రు రి ప్పిం బ గ ని ష్టే భ వ ము య త ఘ ను ఉ ప్పు నే ప్పు
 న ను గా వ గా వ త్త నా డ వా యె వి యె ను నీ వా డ న ని యె డ్వి న ఉ ని వి రిం బ
 ఉ య నే సె ని వి పి మో ధ వ దా స మూ కు ప య నం బు శ్రీ రంగ ప తి జూ డ న ను ను
 నె ప్పి పం పి న ము గు డి శ్రీ రంగ ము న కు య ప్పు ష్టు పే నే సె యం ఉ న నె పే న కే
 యా నూ ధ ప్పు రు పే దాం పి యె యె ను యె మ నా వే రి యె యె ష్టుం దు న ను ను
 కే వి మె ల్ల మూ డు భా గ ము ల గా జ్జే సె వో పే న ని త ము యం బు వారి కె రెం డు
 భా గ ము ల వి ది న శ్రీ భ ష్టు రు కే ను ను భా గ మో కే టు దిం బె భా గా ద్వి త స కే ల
 సంగం బు ల ను మూ ని స న్య సెం బ ప్పు రు లం గా ర మ్మె న ని భ ష్టు రు కే ను ను
 శ్రీ రంగ ము న కు పే నే సె దే తి కు ని జే రి మో ధ న మో ద తి ష్టుం ద యె మ
 యే లి తి దే వ ర కె ష్టు ష్టు యం దు నా లి తి జే కొ ను మ ని య ప్పు రిం బ
 శ్రీ భ ష్టు రు ప్పు రు ను జి య్మో రి య ను ను యో భ క్త కై ని తా ష్ట యం గే క రిం బ
 సా ర ప్పి ము గ ద్వి ప్పు స రం జె యు దే వి పే ర ర మూ ధ ర్మ గా సంగం బు ని జే సె

శ్రీ శంకర స్తవమును శ్రీ గురార వైకృతంబు విష్ణు సద్గుణాహారమును
 సాంప్రదానాన్ని విస్తార శ్లోకావృత్తిచేతను మంత్రమయార్థమును
 భర హరి ప్రజావిధానంబు దేవయస్థితత్వమునైనను దేవసంకరాదులు
 మొదలైన వృత్తులు ముఖ్యమైనవని చెప్పబడినవిగా నున్నవిగా వాడుకలు
 కనియను సంధివికారంబులు జరిపి జననమంతాపరావృత్తి కట్టు
 చేసి కర్మమున జియ్యరుక నుక నీస మయంబు దాని నిర్వహించి
 తరువాయిమొకవేద్య దేవతముక విరివిగా మెల్ల జేయు దానిని
 పట్టు టాకుల వ్రాసి పది లంబు చేసి ఘట్టుగానె ప్పరు గలట శ్రీకృష్ణ
 మున వ్రాతుర ని నయూరి యావరదు డను విప్రుడొకరున నది వ్రాసెడు
 నని న సంస్కారంబులై దునుజేసి విను మనియ ధ్వంబు వివరించి చెప్పి
 యిచ్చె న తమయూరికె సుహాయ రుహూర్పు పోవ గ న చట జానియ వరయ
 లూరియ న గతి దామె బుద్ధి భరించి వ్రాయుచు నెక్కువ వ్రాసి యమర్చి
 శ్రీకృష్ణమృదు సంజియ్యక కు జూత చే సుక వచ్చు గూపి న విచ్చి
 యెక్కువ వ్రసెవియ వియోమియ ననమోక్తి తానృదు త న్నలంబుచెప్ప
 యృదున సంజియ్యరుహ ధ్వంబు మోడ వృత్త చేసి నంబు క్షత వళమనగా
 సంకార వరదు డు నాట నుండియను నంబు క్షయనగ నున్నది బాంధి యచని
 సుభ సునిగాన ట్టెయూరి సంజియ్యరుభయవే దాంబాధ యుక్తునిచేసి
 తత్పరహాస్యపద్ధతులనుక విపే స తాపి పు వాప్తి హాజ త్వి సుష్టియము
 కృత్యమును సేయి కృత్యమోడ జూపె భ మ్మనిజేయ నంబు క్షయ నస్రమ
 నా లాయ వ్రు బంధంబుల యధ్వంబు మోక్షమోక్ష ములకు జే వృ

దేరియజానానా శ్చక్రీయదువదమేగతిరువీరిపిళ్ళయోగివచ్చుడు దువ
 నంతెరుమాళ్లు మన్నన గోష్ఠి దాన సంబంధగోష్ఠియనుచి దాననంగ
 ప్పెట్టజోచన ము నడువితఁజిరువీరిభక్తులొనర్పగటేతపరిభవంప్రయను
 రాజుకొకవేదొదినము గాము యుజాన్ధమేజిరుప్పును నంది రావేళబోయి
 చెప్పును సంబంధ నిష్ఠ్యనిజయ్యె నప్పుడువదిలెచి జాన చనితొగూడ
 పోయినద నచరధ పృథ్వుడై పాజ టాయువుకేటవలె నచదిశ్చెప్పయ్యె
 యని శంఖచేసి జానారాజువేరె మనసుప రాత్తైన మనిజయ్యజూచి
 యందు మేనంబిళ్ళ ముదయె మనిచెప్పు విందువామెప్పుడైన వినప్సానియనిన
 ఘనుడు సత్వైన లోకొంజయతిరాముడన విందునెనిచెప్పునారాజుతొడ
 యొల్ల ప్పరునుజేప్ప నారాజుమచ్చుతొబ్బద్రముగ పట్టాన్ధమువిచ్చుటయని
 పట్టుయొకొనిజయ్యెపద మనివెంపల్ల ప్పరునంబిళ్ళ పొలికి బోయి
 స్త్రీయమతొస నిర్దిచెట్టునె వింప రయమునలే నయారాజయోగ్యములు
 యేవలనవచ్చెనలయవియపుడెమోమేయొవిధంబునదెచ్చయినపజెట్టుతో
 యందు కేహే మవే మనిన మోగోష్ఠిజేయిన వార్తదెచ్చినదేనియనిన
 తిదియెవిధంబున నంబయజేప్పి ముదినపరాధిస్త్రోహస్తయపుడు
 బూపోపవేకియ సూయచే గుణము పాపంబుగాజేసి పరిభవించుచిని
 యేరితిగానెదోయిపుడున వనిన. కనారే మువంశయొకొదువయుగలదె
 యనిప దాన్ధంబులుయంగికిరియ వినుచుండ రాతిచేదే దాన్ధముచని
 కన వరదంబునుయొనతియ్యగను దినముచిన్నదిరాత్రితగువతొచ్చి
 యదిమనోబూర పంబొత్త పంబొత్త ముదముతొపంబిళ్ళ ముందరజెట్టు

నెప్పిన పొంతు పెన్సికొండకొక యిప్పుడు నీ ప్రమాదా దయంబు లాన
 యంతయు నన్నియనె మువ్వె గూడి మువ్వెకె మువ్వెకె నీ నప్పుముకె
 యను మూన మేల నిప్పు నాల్గి సర వ్రలును బోయి ముక్కాద యను దప్పునిట్లు
 పొందు గాయ బోవుండ వచ్చు నాయ నుముచే వి వప్పుడు దీనివే దలకొట్టు
 తివిరియబ్బాక్షర దీప ముకే వత్తివి వ గలంబును పొనవే నవే సత్తువే
 మెలుచు నానందాళ తోళ్లు పున ప్లు పలుమూను నంతి త్తప్రభ వంబున మే
 చూపొకకొక నాడు చుట్టు కొన తని పాప బుద్ధి నిగొట్టు పరిభ వింబున
 విరు నుయ జ్ఞాప విత తివిరు మణులు పారె నెదిచ రిమణయు పారె యా వదెగు
 యని పారు తిరుమాళిఘ న ఉ వ లాన ప్రనికే మేలని గాత్రి వకడు పోయి
 పుకె బోవ సేవింబు కొని ప్రసనియంత ప్రకటంబుగా న ప్లు పరిభ వింబు తిప్పుడు
 తిరుమాళిఘ మే బోవ దేవియ ర ప్పుడు తిరుకొక్కెట్టు తొత్తురు వ మేడి నాను
 యదియేమియ నేత్తెట్లు పాప మారంబు తిదివంబు గాజే సేకె రకత యిట్లు
 గాసేల యాత్మకేర క్షేమకే వారె పో నీ ప్రదే హ మిప్పుడు గంపె యనిన
 యర గ క వచ్చె నే యిక కృష్ణమేది ప రిభ వింబు తిప్పుకొవి బట్టుచే కనిన
 క్షేమ బట్టు కొని పోయి సజ్జనుడ తదుప్రమ ముద ప్పుడు మిమ్ముగా మనేయనిన
 యమి న నీ ప్రనువంబు నరు గుడె ప్పు నుము భ యువ డి తాము దీప మేవంబుగా
 యావేళ బోవ గాయెద సువి లాన త్రోవనే పడియంబు భోవ తిత్తుడ
 ప్రసనినంబు ను గోయదే మనుము న నెమిదేవరే యది యని కిప్పుడు
 పియ్యాలయ జ్ఞాప విత తితిరు మణులు పోయి నయికే నందు బోయిన గలదె
 యనుచు దేవర పారియడ ఘరి లాన ప నితి నీ ప్రకరిత పావపు డనిన

య య వం య పారికాయాప రిభవవవవేవవేవ య నియందుగా దనసేపుడు
 తోడప్పర తనిసంతోషించి యందు గూడునాప్రేరణకే గుణముదేవత
 కౌతే మూరిత సం లోకామాధ్యైతి కేవలంమనులేదు యేలమొదలని
 యన నాప నుండి లోకామాధ్యైత గజనులచే నంతిజ్ఞున నుత్తికే క్రి
 యన వరతంబు వ్యాభ్యానంబున యవినివదలు తిరుబిద్దిపి జ్ఞప్తుడు
 యోయాదువపపది యోగువేలరసి వ్యాసిననంతిజ్ఞవద్దమైత వక
 మాన వాయన విండి మాధ వాభ్యానమే వానియైన వడును వనయనికెయ్యె
 రువ దుసాజూరి పిళ్ళకొవడు ప్రేమ సంతునివిశాంతిజ్ఞ సూరికె చెయ్యె
 యువ దునుతిరుమావ యాభ్యానికెయ్యెన వనివద్దనునివిత నాయాదున ప్పుడు
 నెరుచు మనివిరిచేత ఇరయించె విరునిరువడి నాల్గవేలగా వ్రాసి
 తిరువాయమొవికెట్లు తిరిపి కడుమమ ను వరుసతోనాన ర్థంబు ఇరసెయ్యవేనక
 స్తోత్ర గద్యప్రాయ శ్లోకేన ముష్ట గాత్రంబులమెన్నోక ద్వయంబున కేల
 త త్విర్ధ మభయ ప్రధా నాదులమను త వ్యవచరణ మును జాజీసెనరుల
 మనికెత్తేమాణిక్య మావెయుజేసె జనులరక్షింపనాంబాంతిజ్ఞ గారు
 పరిహంసాంతిజ్ఞవరియమేమారు సరవిన్నాంతిజ్ఞ గారి
 జ్ఞానార్ణవ తవ్వ సంగ్రహాభ్యాంబుగావెంబు ముక్తి భాగవదిజ్ఞేసి
 వారికెన్నోడ వాదికే సరియేన సరిప్రబంధ ము తచేసేసేయవియు
 తిరువాయమొవికెయర్థ దిప్తిప్రయగుచుచెత్తేపత్రిండువేలగామరియు
 త త్విదీపంబున భ్యాత్మనింతయును త త్విదీపార్థ విస్తార సంగ్రహము
 త నరురహాస్యత్వ త్విదీపంబుకేనతత్విదీపప్రకాశయజేసె

వేవడ ముడిమిడి విడిచి వేళ్లు ముడిమిడి సుమతి భుక్తులందు గలరు
యందు లోపిల్ల లోకాచార్యుల న గయందు ప్రసిద్ధులై పావ ముడిమిడి
యూదిని వేళ్లు కరకునై ప్రయోగ్య రాదులు నా తని వ్యాఖ్యానములను
సమర్థింప వలసిన భూషణ వక్త్రుని శరము లాదిగాను సుమిత్ర వ్యవహార
ములను నా తని వక్త్రుడ దాన నట్లు యిల లోకాచార్యుల వ్యవహారములను
తమ కేరణిని ముద్దించు రుద్దించు న కేర్తమి కురది కుపావ కేర్తము లై సె
యత్తి లోకాచార్యుల వినియెను జన్మ ముక్తుంగ కీర ము లోకాచార్యుల ను ను
నరసి దామి రుమల యా శాస్త్రిని వక్త్రుడు సర విజ్ఞానీ రహస్య ములెల్ల జెప్పె
వేదాంత సూక్త వక్త్రులు మూని యూది నిశ్చేషాప్యమిదియును చాక్షిసి
స్త్రితిని గాయెతిరాజు చెప్పి పిల్ల ను యడనందు నాయంగ శాశ్వతిని జడువ
తిందు నాశాదూశియ క్త్ర శాశ్వతి యందు కి శాశ్వతి పుగా కును చడువ
స్త్రిమ మోమాప్యని పిల్లగా రందు తామింప గడుస్త్రునందిన యందు జదివె
వాదియై పాప్రతికాది భయం రాదులను ను జెప్ప నందుండి నెరె
పాపాండ రావ్యావ కేర్త వక్త్రుల ది దూషితంజైన యూది పాపండు
భూమి ముముక్షు సమ్మరుషుల కేర్త్రుడు కామానర పావ నిష్కాంత కంజైన
వైదిక మాత్మమత్తరిత్త నకినిసి జేర్చింప గామండపంచనంబి జ్ఞ
యూది విపిల్ల లోకాచార్య పరుడు పావ ముద్ద లోక పావ ముండ గును
క్రీరంగ ముందు వేసి యూద గను వేరి వైష్ణవులెల్ల దృఢ మతుల గును
స్త్రివక్త్రుడు పుత్రావతే పోరి పుడు నాపద లను పేరు ననిగి రంగేష్ట
నీ వియగి ను ను యే వియవతే కావ గా నంబు మో పబ్బిది నూది

విరుక్ష్మల గమనము జూచి పే జరిల్లును నువెరివెప్పున విధమున విని
 యందు లోనెంత కుయాయెడ ను నెయ్యొత్తయందు వసే నాడు యశ మునె బాటు
 గ్రీకు ల్లును నెయ్యియును వినుచుండి భూమిని పూముటె భాగ్యము గలదు
 తిని తలంపిన యెట్లు యప్పుడు న్నదతియూపె నియెదర నుచు యుద్ధిసే మునవనబు
 విని విన్నయెమును తెరపున గెండు మనమున జోచి యామరియు నైయంత
 మునక్షత్ర పము తొడ తేర్చుకొలమున పనువ చ్చిత్తము ప్రొత్తము తెల్లగొలువ
 గరిమె తొనల తెగుకొవెరి న ముచిరువురు బను తొడ్డి తిరునాళ్ల నడవ
 క్రిరంగ రాజు పేంచేసి యునెంత పారివత్తు ప్రొడును బుంబువాడొకడు
 కెండు నూరినె మరతలు వచ్చురెవనుండ కాదిక నుదే ప్రొత్తము గొనుచు
 తొలగి జోయిన మేలు వచ్చుచిత్తము కె వలమున వత్తు రావంతాలు లనిన
 పెరుకూళ్ల సేకొల ద్దవట్టె లోపలను తరవిడి తడగ శత్రుముల తొలగూడ
 నెప్పకె వ్వురికి పే చేయింప జేసి యప్పుడు పిళ్ల లోకొనాద్యులారే ని
 యొనంబులు నుతొను యొ తలపెట్టికొన సమెక్కడ కెక్కడ నుండ మనుచు
 గును గున నాతిరు కొట్టారి తొగ్రెవ జ నుచుండి రంపని శ్చట నున ప్రవారు
 మేరుకల రాతర్షేమెయ్యి నెయనె రిగె విరుక్ష్మల గంబెల్ల ధిగుల ననపుడు
 పరువు నెరుమాళ్ల పల్లకే పంప నకు గుడ మని కోవిలంద రుమాళ్లు
 విరుకొప్పులు నుతెట్టు విరువల్లు మెరసే ప్రారయకె శ్చటసే మొరుండుడ పనె
 మురతలు గుఱ్ఱాల తొలుత వచ్చు పరువులు జోచి యొప ప్పుమండయును
 యొవరించందు నుండుంద రిజంపి రావల్ల నాళ్ల వేరే వివారివ నేమె
 బ్బి తిల్లి మాట్లారే విజ్ఞ గారాత ప యొవల దారి తొవలకెంత కెరిగె

తెచ్చిరి సేన వృత్తి గెండుంప రాత విది తప్పుయిరువది వేలగుఱ్ఱములు
మదమను గలుగూరుమరలై లోని మరతలపై విర్రోధులు బలిమి గూడి
వీర వృత్తి నేతే గురెప్పినాను తలవరంగే ను దయనల్ల వరావి
బలిమి డూదాము గోపరావు డయరఫ్ఫడి మూయుచు రాత్రిగ న్నోటగా బడిన
థాయల వ్రేలును యూద వ్రలంబు మోపుక్రింగ మూయుమోహమల్లెన కడన
చేరియన్మోన్మోహంసే ముద్రేమడసి పేనుగుంపంబుల్లెప్ప డివోదేవి నాను
పూనియూగోపరావు వ్రుడియరావేళ జయరంగ నాయక జయకంసత్తరి
జయరావణాంతక జయమధుపైరి జయ లోక నాయక జయ జయయనుచు
భయమెల్ల దొరె యూపపు ముందున్నదన ధాన్యగజ వాజే జొంద శంకువెల్ల
వన వారి బంపెయూతల బోవ మేండు యూవరించుపుడు యూరంగ పవని
రావుమరప్పించి డమధ మధునులు చెలగి కోవిల శుద్ధి సయించి భూమి
గలవైష్ణవుల నుయకెడిరెరప్పించి వ్రేతముగప్పిన వాకెలిది లోన
సత ఉంబుటిపంబు సన్నిధివెలుగుక సుపష్టురంగే ను గనిపెర గంది
పునరన్వయూ దసక్రోక్షణావేసేప రియవరుమాళ్ల నంచె రుమాళ్ల గూర్చి
నిరి దొలకగా జూచు నంతకప్పుడు నర వ్రులు సేయించి వ్రేవైష్ణవులను
కరువెల్ల దిరవ కడు పంచె పట్టు భూగోన్మ వంబులు పూర్ణంబుగాను
సాగించి యందరి సంతోషపెట్టు నూనియూవ్రేదికె న్నోకంబుజెప్పి
యూగార్చివైక్రిసిర చువేలివి

నోకొం దినేయూవెల న్నంగ దుర్బితకచి జగద్రంజనాద్లంబు నాద్రె
నింబావారాద్వైకంబు మయమధు నివల్లిది ధ ముక్కుకరువూం

లక్ష్మీష్ట్ర భాగ్యైవ మహా భాగ్యం సహజ నిలయ స్థాపయన్ రంగ నాథం
 సమగ్భూతాంత్ర పూర్ణమప్రదత్తి జయతోరభ్యుదయో గోపతాత్ర్యం ॥
 కవియగంబున భాష్యకౌరువేరీతి నిలసంబాతాయాత్మమరిగించి కవియ
 యంతట మూలే శ్వేతాది సద్గుణల సంతతి ప్రసాది సప్రదాయంబు
 మూలే శుభేంద్రులకు మేరువే శ్వేతు లనుచేరి రహస్యమంత చెప్ప భట్టరును
 తగిలివేదాంతవేదయతూడజేప్ప బిగబట్టుయడడు నంబిళ్ల మేజేప్ప
 యిరసెయ పూంబిళ్ల నతడె వడుకుం తెరువే భిషిళ్లకుడె విపేకుడె విసి
 దేడ ముతరువే భిషిళ్లంబు నావే భిషిళ్ల లో రోమా ద్భులవె విసి
 తోవి మూరకుం బాత్తమ దాస నాయ నాలోకే గురుశ్రుల యనుమతిదలసి
 నాలోకె తిరుమలె యాశావోదెలసి ప్రేతి పేలా బోల్తె పిళ్లయిదె లసి
 మరి యాడు నంబిళ్ల మాధవుడనెడి గురునామధేయన కొసగిన నడడు
 నంద నుండ గుపట్టి నాంబులై కేళుడు యందె చెప్పిన నమడు నాలారి
 పిళ్లనాడడు నట్లు ప్రయత మ్మట్ల న పిళ్ల వాంబిళ్ల పరియోదనె
 చెప్పిన నడడును చెప్పినాయి నెకె యప్పుడే ద్రావిడ యాగ మామ్యలాభ ము
 తిరుమలాశావోరి కేదె బుపగాడె విసి సరవిత్తా నేరహస్యమంతెల్లనె రో
 తిరు నఘరంబునెదే తిరుండ నుచు తిరుమల యాశావోరి తేరియండుండె
 కలవారలెల్ల మరుకలచేడ మడసి వలసెల్లెయోవలావల జూరిపోవ
 ప్రదిగి నుండ గనప్పుడు ర్విలోప లనుపదిల్లెయర్థంబు బయలుగాకుమి
 ముందున యానాథ మువి నూతియొళుకుం దారుదాసెను వచ్చునెవె నక
 వాదియొళ్లన విలర హస్య జూవ ములుర్ధర లాలోపాకు సంతతము నుడెలసి

యాడి ర వలె ననియెంచి గించ గానె నూడి లక్ష్మీకుం గొన్నాళ్లు లవట
 యిప్పుడునే చోయి యెంద ర తరించ నెప్పుడ నని యంత నేసితివ్వు.దు
 శ్రువోలోనికి వచ్చు యోగ్యులై శ్రునై సర్వాత్మలకు జేపుజగ వి లోక లెన
 హరి యాజ్ఞా తేహం యివని లోపలను జనియించెను వలె జనుల కైయనన
 యత డువ రవ రయోగి యైన లక్ష్మీనామ మదిలో నచోచన మాద్రుకొనిండు
 ద్రావిడ దే నంబు లోకావ్ర పక్ష నగ వివిధ ముక్తాకార విశృంఖల గుఱు
 నిర్మల జల స్థార నిచ్చి గంబ గుఱు పెల్లి నిల్చి లనకారణంబ గుఱు
 సన్నిహిత పానాద్భుత సాళోగ మగుఱు మానిత గంధ పద్మాకరంబ గుఱు
 తిరు పాపాండ దీపి తంబ గుఱు మారుత సంహార మంజులంబ గుఱు
 సర్వనానా పక్షి సంకులంబ గుఱు దివ్యైత్తయింపున దేర వన్న రతనైక కంఠ
 తత్త్వర మందు సంపద పానయేత నుత్తార కంజైన ప్రకృతాగుగ లడు
 హరిత క్షణక్షై న్నియమ దున్న జనులు మేపప్రతి తత్త్వభ్రష్టాన మెవట
 హరి తరుణ్ణాయ ల నలరు తజ నులు కేర వ్రజై యస్తమి రవె రెకే క్షేయవట
 హరి దాస్యమే దారకొడులై యవట నరుల మెయె లవన ములు నుజగు లగుఱు
 హింస యుక్తులు చాల రూపాదు జావరి యవట తతాన్యమ్యంబు లాండు
 నేనానియవట లక్ష్మీకాజ్ఞాశోరి సూనుర్దృత తావర్థి సూచన చేసి
 శరవైరియవట నన్నద్రక్షణము గ కేర వల్లిమత్త్ర సంగ్రహ మాన చిత్తు
 నెయ్యంబున చోవెద నిక్షిన్న భాగం నెయ్యిడ నతవైరి నిలకాయ మేడి
 యాత్మరికి కేసరి యాత్మాత పొనియే పూట వేడు దాని డులూ దూర
 యవమాపు తిరున ఘరాత్మరే పరువిని నంతట కే పాప తివరుల చోరు

అది నిపిల్ల లాగి బాధ్యుత్వం నుండి దొరిక్తే సంసార విధులు లభించి
దక్షిణాక్షయ ప్రసాద ముగాన తీయ వైభవ స్వరూపార్థ మంతయును విసి
ది వృండు సాదగుదిప్రియమందు భవ్య స్వరూపండు బ్రాహ్మణోత్తముడు
సాత్కారి యాశ్వామీనన వరదంబు తేవింబుకొని ప్రయోగిం బుడొని యు
యవని తపః ఫలంబై శ్లోమలగి న సుమదన వచ్చు ఉత్సాహ తేజుడు
మునుపును శ్రోపరిం బుడగు బుద్ధ జనుల గాన మహా ద్వేష వర్తనుడు
యశస్వియ్యమన బాష్పరసం రదివ్యమృత పేష్టలు బెల్లవింపెనదోవ
నత సాక్షా రణాస్వీజ రూప ముత్తమమని యందు సుతే ముహూర్త దుక
తేజ స్వీయైస్సప్తం దిన దినంబునీమ భూజనుల నంద మున బెందదెరిగె
ప్రమమున జాత సంసారాదులైన వమతంబ్ర పరీషు దాడు బుజేయ
వేదంబు ద్రావిడ వేదంబు జదివి యారిని పోవ్వంబుల విగొనె జదివి
యొననండు దర్శనెలాని బాత్తంబు యనినయు తిరుమల సాశ్వామీదే బుప
పరాంతులయోగి యుత్తమ పద్ధతులు దోస్తోడ్డు కనివినియెరిగింపె వింప
మది మెచ్చయశగియ మణివార లప్రదుముది ఉద్దయమహాత్మని వ్రాసె తామె
కనివా రిట్లే పాద కెమలము తేజేరి యను దనంబును నిడునారహస్యములు
నది విత నెప్పుడై సర్వధా వారి పరములు బాయతే భక్తి నుననంతు
యోశ్కారి తిరుమల యాశ్వామీమంచి కోవిల గట్టుల సుగుపరుండైన
యోయె బొండునినిచిపి యుచున్న భవము యోయనకె రిగింపయివడ విమోదలు
ధల బుగ్గెదాదె తింద్రాప్రవరణం దనంగ విరచించెయెదిగా జువింశి తియ్యదు
వేదవేదాహుతై విదిష్ట యకముగ గునిన కుమారునా ఘనోపనిషత్తు

రామూనుడు యని రాత్రియు పగలు నామమాధ్యమోపరసవనిబలుచును
 దినదినంబునాయెఱేంద్రనిమహామధునమునదలజేసిమరియన్యతముడని
 తెలుసఘరండుదాదిభక్తుడై ప్రాంతె తెలుమానాయోజావిరుదేనికుండయ్యి
 గురుబుద్ధి నప్రడుతల్లుణామమేదప్పుదరినన్వపారుకొందరుజోట్టలేక
 నరుడనినుహమగానక ప్రస్తుతారివరదైజవముమూలపవలసికొందనిని
 మావద్దకళియ్యమనవాళ్లనిప్రడురావలెపిలుచుకెందుమోందనిని
 తెలుమాళిఘంటునిద్రొప్పుమండగనుయరమరలేకబాగల్లువానిమనె
 మూలనామమాధనప్రడుజేమోవృత్తినున్నకనివిస్త్రయంబందికేటకటచేరి
 నెరుగలేకేకదాయిన్దొల్లమనమునరుడనిప్రంబుమినవల్లకనన
 తింతటతెరుమలయోజావిరుదివికెసంధసంబునదామలమనుచుండివేరి
 పేలిపింబమాకొకేప్రియమింకసేయగలేనిమోడటచాలమాళావిరి
 శ్రీ సూక్ష్మనేపొల్లద్దు శ్రీరంగనిత్యవాసుండువైజ్రాబువతజుమ్మటంబు
 దేవరకేలాగుతెలుపజ్జుకుట్టసెంబుకొనివ్రండుశ్రీరంగపతిని॥
 యనినంత తెలుమలయోజావిరుదివికెసన్మద్రయవెల్లజరిపేనవనక
 ల్లావింబవీరివైభవమేంబంబింబిశ్రీవైష్ణవవచ్చుసెంపుమండ
 దేనికుండైతానదీపింబిదివ్యదేసంబువకేబోయి తెలుగుదామసుము
 నెయ్యంబుననుపోలిందనిన్నభిరామనయ్యడసెంబియంపింబుకొనియు
 శ్రీపరాంకుశులునుసేవింబవచ్చుయోపన్నరక్షేమనాయవేశ్వరుని
 సేవింబయంపికనిష్యులుదామదేవదేవ్రనిదిత్యతెలుపడువమాడ
 కోరియోతెలుకేగుగుతనియచటశ్రీరమాధిప్రసాదదత్తనయనంబు

సేవింతు ను నుండ నడమల వయ నంబుకో పత పశ్చని వంతు నెట్లు
 క్రింద ను నివిని నెప్పులు జాము యట్టె న దానయది యలపల్లె బాగవ
 నేడ్చెని నెప్పులు యానెట్లు కేటెడె మోక్షేయదయ నే సేమోపు పాద ములు
 కిని విన్నప వయసయ న పునుకొయ నును వే ను నానిక్రిపాద కే ముల ము కేమోషి
 యో వలవేనేని యిం పు జిరుప ములు నేవింతు మునుదిరా నెట్లు పుడెడి
 పుండ గాజూరువా లో పూయం పంతు పుండ రీకొక్షుడి పున్నాడె యనును
 యుండంద సేవింతు యాత్మ ద్విప మును యుండ రుచ వక్రవ యాశించి రపుడు
 యన పుండు శ్రీరంగ యాత్మ గాదె ప్లితి నదెంబడి వత్తు పుంపున నునె
 శ్రీపల్లి బుట్టూ రు సేవింతు యందు గావిష్టు నుత్తుని యాం జానుగావిని
 విరుమావిరంజానాదే పుని జూని పరువది శ్రీరంగ పతి పద్మ కేరసి
 శ్రీపుండ రీకొక్ష జడపాద త్యాక్షి యాం ప నైకక్షేత్ర యాశి లంకాకేత
 యాన ముల్లి భునిక్తే యా విక్ష్వింతు భూనప్రక్షేణ బుద్ధి సేవింతు
 యాదిని నోక్షాకు నంగీకరించి శ్రీద్వైత వద్వంత సింహాసన పుష్ప
 త్తై న రాజుల పూజ లంగీకరించి యానిర్మల భురామూడావిభూషణుని
 తిని పంపును నియ్యియి వ్యాజ మున నున నుదెంబు యాజ నుకొరక్షించ
 రులనెకాదేవరవేనేని యుండె యు లజ్జదే బాంబియు నవనిది రిగియును
 పుజ లక్షైయి మనీషాముగావ లెస సుజన వత్సలదేవ సులభ లక్ష్యై న
 యిక్తై న ప్రాసాదమి యుండుం పులేల లకులీ నుగామ విలక్షణ మూర్తి
 నేదాసులును నేపునె ప్లితి నెట్లు ద్విప మున్తై ద్విప మున్తై వ్యంబు లమిత
 యెల్లకాలము నుండి యా యాత్మికోట్ల నెల్లకర్తవ్యంబు యాత్మి రాయ నులు

కొన్నాళ్లలో వింశతికొని వృద్ధులైనది తిన్నెనెడకున్నది తిరుపల్లెరంబు
 పొందుగా నాంబాకుప్పండ రికొక్కు నందందో వింశతియల బాంబు
 తిరుకొవ జూరి నొదిను మునులను వృకుడర నూర్చిన వృద్ధునెడొన్నుడుని
 వేడుకెడొడ త్రివిక్రమ ముజూచి పొడుచుకొనేరి పొవకువెల్లి
 పుట్టుకొవలము తొనగావెంత మేము పము జుక్కో వింశి ప్రణమము బాసేసి
 ప్రేమరుంబు ధూరు శ్రీరంగ మందు నొప న్నరక్షణార్థమై మెల్లి
 యామంత కంచాళ యంచొ ముదయనంత్రి ము ద్యతేంద్రుని వేయించుటెరికి
 యొగ్గాడుపు రికే శోయవ్యంత భక్తి శ్రీ హిష్యకొరుల సే వింశి ముగడి
 పరు మాజ్లే సే వింశి ప్రతిదొగన తని వేరుణామ విషయమై పంచ లోనివిని
 త్రియ నంద్రీ హిష్య మందు కెళాంచి నయినారుజప్పగా నొడురు జదిచి
 యాద పావలమున వేరిగియచ్చు పను యొడే వృనాకాయణా హ్వయగాలిచి
 యోబాధ్య వృదయార్థ మాంబున సన్నిధిని మూల యచ్చు యుంబు జి మున్నోనెల్లెసి
 సోక జ్ఞుడై ర హిష్యము తెల్లనైన శ్రీ రంగ మున కువేయేసి నవనకే
 ఎంచెరు మానారుకె దురేగి నల్లు నంచెరు మాజ్లును నొడ దురు వచ్చు
 కృపజేసి యొదిరాజు సరిమూరె కొని వృప మింప నుర్విలో నుకరువచేరు
 మీది శ్చేవనే శ్రుతిమేదిని లోన వారికె హేత ముగోవలె ననవలెప్పి
 నాదాసుల గజే సే నరులరక్షించు ఘోషై న గదివారికె క్కడి దనిన
 నే వింశి నర గోప జీయ్యకువద్ద కా శ్రులు గల్లు యెక్కడ సన్యసింబ
 యుప్పుడుల రు మాజ్లుయూ దుండును నుడువెప్పిన ముదములో నిష్కలురారు
 యాదరంబున ను లోకొ బాధ్యుని యుని రాంబ తొప్పర్చి విద్య ప్రబంధ

జూతన ద్వై ఖ్యాన ను మర వ జూతయింప దాయెతివతియి ని వచ్చుదనగ
 యుద్ధ పంప క వచ్చియోధాత్రిపుద నర్థులనెల్లదే వాద్ధిలజేసి
 పునఁబంపొమ్మోర్థులు ర్విలాపింప ను విన్నవారెల్లను వేంచేసి కపుడు
 నా బాలు లాప్రతివాది భయంప కానాద్యయంబి యిప్పు పునఁజగ
 మందార మగువాన మామలయోగి కండాశివ రియంగులనుపై రియ
 తిరుమలనరసింహదేవి కప్రభృతులెరిగి నప్పుడ వచ్చి రి ము వలె మిరియ
 నేరి భట్టరు పి కాణ్ణియ్యిరుముదలువారినెచోచి వచ్చుచు గుడ్డెరలచ
 పెరుచుఁజ్జొచ్చె క నాడుతివిని మావద్ద తిరువాయమోనక పేపెల్ల మిగాను
 కవిగి న దాని వ్యాఖ్యానము ల్ గూర్చి వచ్చుమనసు తాము తివిచో నిడు
 రియిరము ను బుదాయరము లయ్యువేరయిరువది నాల్గు పలును జూచి
 సన్నిధిసంకయేడు సకలప్రేక్షకులు సన్నిధింపగ పోస్తా మలక మూగ
 వినుపించు యప్పుడు వి ఖ్యాతి బాంది కని పోరే శ్రీ భాష్యకొనుతేయనగ
 యనుదినము ను వ్యాఖ్యాన స మయమును వినుచు న్నపామునుపెల్లయగుగాను
 శ్రీపాద జీర్ణంబునెల్లనాపట్టె వెల్లప కలంకై పరమ పదము నుయ్యు
 ది వ్యదేశములయెల్ల తిరిగినె వింబి భ వ్యత్రై శ్రీరంగపతి బాయకుండ
 ప్రఖ్యాత ది వ్యప్ర బంధ ముల్ దెవియి వ్యాఖ్యానము లుచేసి వసుధలోనివి
 ప్రణామింబి భూమి లోపలి వాగుద న్న మన వాళ మాముని మ రిపెరియదనగ
 ప్రసన్నుడై యాత్రిలనెల్ల యనుది నంబును దయాయవద్దన్వి జూచి
 యివరాజువింశతియైయిందాది రతియతినుపదేశ కపు మాతెయును
 యనెతిప్రబంధంబు లానతియ్యుచునీ చంపకవికి న్ని ములు చేరి

యని పరియజేయ్యకు యవని లోపలను జనుల రక్షించుచు చందంబుచేసి న
 తాదిత నిష్కడుత్రో వల్లభుండెప్పు కొరితనవెల్ల కుంభుకరి ననుచు
 నే యావ తారవి నేపి తానే ప పావకుండ దుర్వాది బాహ్యుకు దృష్టి
 వారతే తాంతర జ్వరభేష జాత్రు దాదిరక్షణయేవేంద్రాంస్రని జ్ఞేప
 కామలక్షణయోగి గర్భితాత్మయే కామానుజాత్మ సుత్రా వ్యవతావత్
 దర్పణంబును ప్రబంధము లక్షణాత్మ్యదర్పణము నితాపయంగి కరణ
 యందు జేప్పిన ద్విజీయో శ్వాస విలనుయెందును జనుల కుయ్యవైదలయ
 తేప్పుగ విగినమారుతగ నక్షరములుయెప్పుగా దిట్టది వానరనే ధరులు
 మాధ ప్రకృత నమ్మి మహిమాదత లసి సర్వసంపదలయే సర్వజ్ఞులయ్యి
 శ్రోత్రేష్ఠులమే దాస వత్తుడ ననను

తవ జీయో శ్వాసము

శ్రీ సామ్యవర గయోగి నే ఇరుండట్లు భాసలనే పవిత్ర భా ప్రత్యయన
 తరువాతనే సంప్రదాయంబుని విశేషర శిష్యులంతవి వలన గానాత్మ
 యంతట సూరీంట్లు కదిగొంతమాసి కొంతమాత్రమేని విని గురు సంప్రదాయ
 నంతంతలే క తత్సప సాధనములు పాంతమూర్త్యైర్ ఇహమి లోనరులు
 యది చూడఁగలి రాజులు కనే నుభూయి విదితంబుచేసి సద్విహిత మార్గంబు
 కేని పంశ్రీ భాష్యకొరుస త్కంధ మనమోక్షమని చెప్పి ముక్తులజ్ఞేస
 నని లక్షణాత్మ్యద్వైప్రవదియని వినిపింతున తులకు విదితంబు చేసి
 తిరుపతియత్తర ద్వి తమందు ధరగుష్ఠ్యవేరికే దక్షణంబునను
 పాననంబును ముంగళ ద్రుకు ముద్బాహు దనాకాయణ పాత్రావ్యుబనంబు

ములుకుదురనసెప్పు మునికోమి పురము కలదుమనూహరానగర్హయెట
నెరువులమోపులనెలవరిమజ్జవిరిత్తన భావుల విష్ణులయ ముల
తిరుతిరువేలులతిరుమావెనులును పురమొప్పునైపరుంబు దూరె యనగ
యూశాంస సర్వాత్మదాహారేక్షకే శత్రుడాయాదికే శత్రుండ నగ
వేదాదివిద్యలవిహితస్మృత్యుల నాదికే శత్రు మూర్తియనుచుకత్తిమన
యూసూరితుడికే శత్రు ఖ్యానిబోవి ఖూసుడుండ నవధి పుణ్యాధిమండు
మండలాధి శత్రునిత మూర్తి కొండమయ్యకమకే గుణానిధి గలఁ డు
మలసెలవృత్తాదిగుణముల తొల్లియలసెజారా మునికేమరిన యెట్లు
మహాదేవరాధర్షమానుకంపాది మహాదేవ గుణావల్లులమాధర్ష వల్లునగ
యూమాధర్ష వికేసరియతనిసర్వా గ్రయీమాధర్ష వల్లుమేయగురుసేతులు
యందు నదితికె వాచు నాకొరునట్లుముందుదేవకెదామోదరునట్లు
ప్రప్టు శ్రీముఖవర్షప్రప్యమాసమన నంపగానావ్యక శిరనుచార
ప్రొంద పయెతిరాజుకే శత్రు ఖ్యానికే నంద నుండైప్రప్టు నరసింహుడనగ
జనకుండునతనికె జాతకల్పదులమగ్రియనుపనయనాంతుంబుచేసి
నదిబొంతుకొన్నె నదివిత్తెరాగ్నిముదయింబునప్పైదేవకేయనుకరతి
పరియతిరుమలనంచిప్రథులవంశమునవరమునిపాదవరజ నంబంబు
యద్దంకెపెద శింగరాగూర్చువారి ముద్దులమనుమనిపెమాహానాకొరు
సత్ప్రదాయాజ్ఞాని సారాధ్యవిధుని సంప్రేతిశింగరాగూర్చులజేరి
పంచసంస్కారాధ్యపయకజ్ఞాన సంపదసారాధ్య సంపదగడ గురు
ధవలనముమనకేమంద్రువరులొండైన నరవరయోగిండ్రత్వజ్జవయారి

సర్వభాదలతోయ సప్తపంచులతోన సర్వాధ్యక్షములును విశదముగానుజేయ
 యవి మూలములూయ జే న్నవైరుప్రవక్షణప్రవక్షణయనినినిపకముగాజేయ
 యేతి రాజులనే పాడి యొడుచునెప్పుడుచని యింపునునుబ్రహ్మగర్భ్యముపొడ
 సద్వైభవముంగళానాసనంబందే ఉత్పరుండై యన్యధ గ్భ్యంబులు బడిసి
 యేకాంసులనే మూతి యేప్రాధ్యుభగ వదేతాంబె జేబుడై యివరముతోగనక
 శ్రీరంగమున మేవేయేసియందున్నయోరంగపతి మంగళాసనంబు
 న్నియంతుని జ్యేష్ఠశ్రీజైష్ఠ్యవ్రులను పాయని సర్వక్రైపరిచర్యజేసి
 వరవరమునివర్చ్య వర్ధిత రాక్షస రియణగారికి ప్రయిపొత్తుడైన
 శిరియణగారికి నిష్కృష్టవారి మది గోసెవింతురా మానుజయోగి
 కావలెనని జానకకుణాతూజేష్ఠ ద్రావిడవేదాద్ధ తాత్పర్యములను
 గడువగాజూచి ప్రజ్ఞావిశేషంబు మదిపెచ్చయెంచెరు మానారయనగ
 రాశ్రంబుగా నభ్యసించి ఉత్పరమ విష్ణుడైన వెన్నెదెంబలగోసె విని
 యింతుట సన్యాసమైన మెలనును చించెనియందును స్రేష్ఠవయెంచి
 దరమెంతవేరెచుపొదిన పాంసలకున పరితెంపనె మృదల పరమ మాంసుండు
 యనియిప్పుడొకాశ్రయ్యోంపరంబున కేద సులున్ది రామానుజముని దృవచాన
 కాపాయ పటంబెకా ద్రాదంతాద్ధ్యవేషంబుధరించి విహృతసజ్జుత్తి
 ఉత్పరుండై యిద్ద ఉత్పర ద్ధాప్యకృపవరంబై వారికృపచేత దాన
 దాన ఉద్దానానుదాన ఉద్దాన దాన ఉండన నుదాని దానంబుజేసి
 కూరవాణుని వ్రువంబొగట్టువారికేరెచియింపబోవలెననుటలు
 పలుమున నటంసెయిన దనగాను స్థలములలోపరికివారి సర్వకృప

యిట్లుండఁజూచిన మఱి గిట్టవ్యయముతో విలపించి కట్టుంచి
యభక్తి తోలే శునందు స్థాపించి యెఱిగిజూచినందులకు చాలు
కొందరి పనులకు కొవిలనిలపి యందులక్ష్యంకర్య ముగ నేసే వింపి
స్మృతిని సోమ్యజామామయోగేంద్ర పరణానంబుంధి తాత్పర్యమువనుడు
యనఁజు కొంత పునాయాదు పదివిజనులెల్ల దనుజూడ సంతోషముంది
మనకెప్పుడెంచెరుమానారు జియ్యరనువారి కెంచ రిక్షేపకర్త్యంబున విపి
మహిమనయెంచెరుమానారు జియ్యరహానాథుడే తప్ప దని యాడకొనగా
యోగాధ్యక్షణమది వీరియందెఱుఁగఁబడెను నివచ్చి సుజనులొకే శ
యిందరికొనాధ్యక్షణమనియమర గొంది గోవింద య్యోగీశ్వర మరే శు
రామానుజులకుంబ రాసెవ నాడు భూమిలో నున్న లభాధిప దలచి ||
శ్రీరంగపతిచేత జియ్యజ్ఞులచేత తూరే శ్వరునిచేత గురువులచేత
యంపింతు కొని లక్ష్యణాధ్యక్షిండు పుడు సొంఘతాజనులు సంతింపగ దవి
దిర శ్చెన్నె సెప్పుటకుంబ పేవేయ తిరిగి పేవేయ నుతురు పున నున్న
జనుల గటాక్షించి జనిపె నెదరించి ఘనమైన తెరుచు రంగమ గాగయందు
శ్రీరంగ రాజు లోని వింపయ నుకొ విశ్రేవ మెక్కడు పానె ప్రాంత నున్న పుడు
పరసంజ్ఞాధిపతు మాజ్ఞుతామె యార మాదే రిక్షేయ నువలూరి పుడు
మహాధిమీన సన్నిధి నె తాత్కాలిక బహుమతి స్విప్త పప క్షేప్ర సాద
సురురు ర ప్రాకార న రక్ష భక్త ప్రాప్తవ పంతుని గాను
మన్నువెయింప మావద్ద నుండు స మ్మతింప తివే న సంతోష మునన ||
శ్రీకొండు రువలచెప్పును వాడు యె కొడు మందనియె కొని జూచి

య ప్పు డొచ్చిన నారాయణా హృదయమొదలై ప్పునెప్పిమిది కొత్త నెరుపునయి
యొరగించినవెనుక నందరుగూడె సంగెను వేర్వేరునాద ముక గొనుచు
యందు కొనెచ్చెల్లండా యిక్కడ వారి కొందరి నేడేర్చి కోవిలవెలపి
వొక మాటు విడిచి వారికి పోయి సనపే నునయ నారు సన్నుతి జేసి
తిరిగి మరియను వచ్చుతిరువ కంగ మున గుగు వరుయెతి రాజు గొనియొ డుచుండి
యేవిధంబున వైన యొరంగ పతికి కోవిలవెల్లెవార గోప్యంబులును
దొవతెననుచును వేర్వేరి వితాము సావలతిరుమల న గుగు బాన డువయ
క్రీ సంద నలు ప్పరి చే రియందున్నయొమా ధవులను యొళి మానించి వాడు
నెప్పి ప్పుతొట్టలజేసి పోలూర నప్పుడ తొత్తెర్చుమగు వంత చూపి
యొట్టల నేడే త్తయందును వొవము సొత్తం చినయి టువలె జనులనుజేప్పి
సొబ్బా విడే త్తెర సంబంధ బోధకొబ్బా దుష్ట చిత్తా బెల లోక
రక్షణోద్భుక్త వ త్తా మాను బాధ్య నిర్దేహదేసికోరిత చిత్తపుత్తి
తొడ్డెనె కోత్తమ లక్ష్మణా మా రుచి వేక్షితులెల్ల సరే విస్వర వస్త్ర
భారత్తై దేవతాంతరము లవేర్పడుంధే శుత్తై నెలగరు త్పరాము గాదలచి
కొందరి నేర్చించి కొందరి ముట్టు కొందరి బాసింబ కొందరి నేర్చి
కొందరి నెట్లు కొనకొనిన బోట్ల కొందరిం దును నినిన గుణములుట్లు
న క్రొంది మునెసి సంబుదిర్చి వస్త్ర మార్గ ము ప్రతివ దల బోధించి
క్రీధర పాద రాజీవ సంబంధ సాధన సాధ్య విక్రంబు లజేసి
యొరికినాత్మల నేడేర్చి కొరుకు మొలవ కృప చే దమెల్ల సే కదలి
తిరుంబుతన బోయి తిరుమలమొద ననుజూడ వచ్చెది నరు లెప్పుండు

పాదుగెక్కి వీక్షించుచుండ రీకాక్షు నడుసురెన్నె బడి నవిభక్తిత్రయ కె-
 న పదంబులందు గళశాసన పరవ న పనితిరుపతి నుండి యుదారునలులు
 తద్దయు నాయినంపాణిక్షణ గారి వద్ద కొనెనెట్లు శ్రీవచన భూషణము
 గల పదనీయ శ్రీవైష్ణవ లనల సంతోషపెట్టుచు సాక్షిమహాదేవ గ
 శాందరిచేడిల్చి గురుత్వనచారి కొందరికి నెజిప్పియ పించు కొనుచు
 శ్రీపదుంబు జూరు శ్రీభాష్యకారుల నాప నక్షరక్షేమ నవివప్ర భావ
 శేషించి పాపము నుని ష్యులు బోయి యావిభూతయవే శోభనై యుండి
 కోరి వచ్చిన పరామేశ్వర లాదియైన వారందు గుపప్రస్తుత ద్వితిరుపతలు
 సేవింపవలెననిన వింతితిరిగి భావించి మరియ శ్రీభాష్యకారులకి
 షున బుత్తసేవించు కేచికెట్లు వినయంబుడొడవే చేర్చుకున్నెన
 పరమ భాషకు ప్రేమిసేవించు తేని పట్టిని మోచి తిరుపతి మంత్రముని
 పదవిశ్రీ మధురాంపతమున కుపేక్షయెందున్న వారికి సహాక్షింబు కొనుచు
 తిరుకొవ భూరిచేడి రుచేదపంచు నకుల నడుగుచు బోయి నైవారు జూరి
 నిద్రబోగోపువనియ తువిల్లేల యత్యుత్పన్నా వ్రుండ నని నందినడుగ
 మది సెంతసెంత - - - పాశ్చాత్యు రుచియేమిచేప్పుడు ననియ ప్రదనియె
 వ్రువిశ్రమముడయ్యి నున్న ముదయ్యి పరుడయ్యి నేర్పా స్వభావభూగవ
 వ్రూరకేనుండగా ప్రకల్పననే మి తొరణంబును పాగు గల గ కుండుచును
 పాపాత్ముల మరప్రకృతులు నీ దనుపాపాత్ములు మి కేయి ధర్మములైన
 కేయి ధర్మముల కెందు మోడవకే మోజులు బోగ న సమచి దంబుచేసి
 యల్లులు గదిచి వ్రూరెల్లను జామమెల్లన నేమి కొని మదలంగ నిక

ముక్కుపట్టున రీతి మొక్కజిల్లువె వ్రసెన్మె వ్రసెన్మె వ్రసెన్మె వ్రసెన్మె వ్రసెన్మె
 యదియెమమధ్యమైతెనరాజులకు సదిలంబుగాజెప్పిపావించన నయి
 పదరకాపెప్పినపావించజేరి విదితంబునయనెకరమరొ మారు
 యనినయిచ్చును నయిదికొరిజనులధనమోహనన ధర్మంబుదప్పి
 పాకుజెప్పినరీతి చక్తరుగాని మోరనుధనమోనుమేమనెత్తులము
 యదియూచిపాకునులయం చరెంచకును మదమెక్కిచ్చుచుముగామిచ్చుకొను
 యోవ్రాగుతిదేరునం దాదివాండ్లునీ వ్రారెవలనెదురుగానివిది
 తెరువేదిలన్మచ్చిమెదింపవడిరిగె పదువ్రావెట్టును పల్లదాలాది
 యాలి విదిరుగగాయాత్రావ్రమనకేరీతి నుప్పవంబిచ్చునునువొక
 పాదోమెమోపి వొకపాదమునకుం యెక్కడమోప జూచేదియనిగొద్ర
 మోదే వ్రుడాతకొలుమొదికి జూచివెది నెనెంతకాలమెట్లునాడ నయి
 కూడలుగుయము కెక్కిరింపుదురు బాతిమూచి దుస్వభావ్రుడిట్లనిన
 యందుకేమాయెను యాత్రావ్ర ముడి ముందునుయిట్లుప్రమోదిం చిబామి
 శేప్పనిదే శ్రీంబునెత్తిగ దనుచు వ్రవబువెవ్రవర్తిగై కొనిన
 నేర్పుననప్పించిసేర్చిన జానెయెక్కాటుచేసనయిందుకునివె ప్పద
 యదిరికియనుమడువనెరిగినజానెకదిజోడ్డవగర ముట్లదునుచుచనకు
 యనినజాప్తకామిడ్డయదివలెననుచుచనకు కొగిడి చాడుచాగుడగనక
 వ్రువివనన వ్రువ్రయోజనులైన సర్వజ్ఞులర్థించ సాధువపుబడు
 పొరికిగాతానె వాణిమిదనకు కొరినవియెల్ల కొనకేలమూను
 యనినంబు వారి వోనాదియొస్తామి చనబూమి నేర్పేట చానెత్తెకొను

పె ర్త్రెప్పననెలకెడి వి శ్రాంత వరణు యరవిందలొక నా న ప్రదే స వింబి
 మంగ శంబులగోరి మరె స్వామిజీరి సంగతి బిడ్డ ప్రసాద ముత్ గొనుము
 తమ శిష్యుల నుదా ము దండ ముత్ పెట్టు ప్రమము న విరువ రంగమున కేవల
 యువ పరి య్యాజ్ఞ నే కాంగులదాము వ న న భూషణము న బ్రాహ్మణ ముగను
 యొన వియ్యగ నిందరయగాండ్లు వచ్చు యా నిర్జల లక్ష్మణాద్వై స వింబి
 కెనియండురెండు శంషుములు యుడుగ వినిరవ న్నముగ నె విరువనె విచ్చి
 వ్ర నున దృశ్యై ప్రేరేకు నువారె నె వ్వుడుజూచి యుపె రుగ పుండ్రు పు
 స నిర్ది వారు విస్మయ మావియ్య ప్రదు త మ్మ నది గెక సావిత భక్తి యాగ్నేష్వు
 వ్రననె ప విరుకోవ జూర నయ నాది స నిర్ది నంబులు స్త్రీ నంబు వారు
 సామి పద్ధతి వచ్చి సాగి విష్ణు కై కై మంబు నది గెకే వే కే సె మోగ వను
 యుయ నాదు కేనుమంగ శ సొసనంబు పంబు కేసెయు మ భక్తియోను నది
 ప నుదానె యనియలు ధాత్రి వ్రయుడు కొన నవధరియను కొరవ ప్లు నిచు
 గల్గె ప్రేత రాత్రంబు గాసంవరించి యా మహిమోపరమే కంప దర్శి
 పరుల ప్తంబుండెడి పరమ భాంస లకుయర వ్రువచేసు కొని వ్రుడు పదె ప్లు
 స. ము పేరులిగూమి నర్తస్తంబుల నల సమధి కేమంగ శ సొసన సరవ
 న నుమూల ప్రేరే రియలు దాను నాల్గు వ న కేడు బిడ్డ ప్రసాద ముత్ గొనుము
 వ్రుండెడి మూకెల వాక బాప భూమి మందలనెల్ల ను మూసా ప్తయినె
 ముది మంద శ షియ్య మూల వాల్ల జ్ఞప్తుర వి భక్తి సే వాచి యప్పుడెల్ల నియ
 కునుప్ర మాసద్ధి విష్ణుల జెప్పుచుండ విను మున్నులొగ వి విచివినె భా
 మహాకాల్మయంబును నానా విష్ణు సహస్రనామ గాల్గూమి స. వరణు యను

తియినానునుమంగళశాసనముననుసరించుకొనియేయున్నది. ఇట్లున్నప్పుడు
 పైపాపములను సమూహమువలనకొవిలజూరమునుకొనితప్పయెప్పుడు
 యాపేతరాకెన్నయిననుకేపానినెవచ్చెనుమూళ్లునిర్మింపమిడితి
 ప్రేమల్లజునిసర్వశేషునిజేసినివింతుమగుడియొద్దెడిగానినలుపు
 యనినాడువేస్తేనందునుమోగుయనిచోవెనిప్పుడుయొగతివలన
 వర్తసునశక్తియువరగులాంబులునుచర్చింపనాయుడిసాక్ష్యామిడవ
 సందేహమేలయొసవివయినప్పుడుమందేవలనవిప్రమంత్రయజ్ఞాన
 సాధింబునలుపుయిష్టాదేవిమంత్రసాధనశక్తినిహోవిష్టుమిండు
 బెడిత్రయవ్యాధిదుర్బిక్షేపసగ్రులమోడ్గోండులమోలుటేమిదు
 దేవరవరేమాటుజిరిగియిచ్చుటకేరావలదన్ననురాడురుద్రుండు
 యనివిస్వప్నసయక్త్రానకాయమునువనపంపశిష్యులుస్థానాలవారు
 పైకొలవారునుకడమపరితరముమూకెల్లరాగతాముందరనడిచి
 తిరుకోవలూరకేతెంచినియనారుగురమర్థినివినిగరిమెనందగను
 మూడిరామోనుజతూపంబుదమకేవిడుకెడిదిగావినినున్నంబు
 ముందరశ్రోపరింబుద్ధులునుండికొందరయ్యెటరాంతుజులనువచ్చి
 కెంతరుదైర్యపడకెలూరునుండిశంకరుడొకయమోసనుపెడవివూరు
 జిరిగిపోవగనెల్లమిదివ్యాజ్ఞబెట్టుమరవిసోవనెడుమొవ్వుకెరాను
 రావలదనినవేరంబురుద్రుండుజాపెడలకయుండితద్వాక్యగరిమ
 యదియారయయనానియియజామెదిదపంబుగానొనువేరంబయమును
 ప్రేమకుంబుడూరునివినిదలచియొసరాంతునుమిండుమనిసెప్పసంజె

రాష్ట్ర సింగవరాన తామర కుండ యోబ్రాద్దై వరుమాళ్ల నతి శక్తి మోడ
 యూర జోక్రము నుండ సూర ప్పసాయ తా వందవెరిగె నయ్యెన నయ్యెన్
 దేవరకొవెరి తిరుకోవ జూర నాతిష్టాత్లెనే ర్విమరయ ముచినను
 తి నతిచ్చ నెల్లనాచరించెదను పొగనేలయి తమజ్జొనాల్ల న్నెదెచ్చు
 యాపరాంతు శునివేమిచ్చు పడెట్టు శ్రోవరుంబుయో మోసె పుల నెక్కుడు
 జోక్రము నార్దరము పూర్వపరంబు నేవె విమానించి నిట్టయించి తను
 తిరిగె పచ్చెద మని రీతింబుయి పని వేర ముపరాంతుడు వేరము నేవెంచి
 తిప్పగింపుచు యాతడ క్కడి పనుల కెప్పుడైనను జెప్పునె దపనసేయ
 గలవాడ వ నెల్లెప్పై వరుణావీక్షించి బుచ్చిమనంపె ననడ నిశ్చయై నెంచు
 మీమువచ్చె నయ్యెడు మోక్కిర నియమ మామహాత్మ్యవేంపేటాప్రశాసనం
 నితివేకోవిలగట్టు నిత్యాత్మవ ములకలు గజేసె ననుచు వేరుణాతాతెప్ప
 యాపరాంతు శునివేమోడుగ ను శ్రోవరుంబుయోరి నేప వర్షకులము
 సంబంధి పరిశుద్ధ సావ్యైకుడ నుచుయెంచె రుమానా రుయాదేర్చి కెల్ల
 తిరుకోవ జూరకె వెరిగెనాల్ల సుచు గురువరు వాపరాంతు లజానివిని
 వేరుణానియడ నికె కొవ్వులు నిచ్చు కెరిగె తెలుపుగా కెదవివెంచే
 పరకుళాప దుప్రజ్ఞాన విచి సార కుమంగ శనాసన పరద
 శ్రోవరుంబుయో దుప్రభాష్టకాకు పాప వద్ద నయారు శక్తి మంచారు
 న్నెంచివేంచే న్నెంచివిని విచి యందున్నయల వల్లనా బాల్మినచని
 పొల్లనవారిని బోధించి తిప్పెయింద కంఠుండవె న్నె బాల్మినదము
 పొందకుమీరని శ్రోతృష్టకులకెం కృపసేయవ నిమిది కృష్ణకావతము

క ప పువెండుంగ కమోక్షై కమోక్షైయననై వానెల్ల పొక్షై నవచ్చు సే విం
 కౌరుణ్యగుణము ఇ గుణములు జూచి యోశ్రయించిన వారికైన విరుపములు
 సోద్రయిల్లె శ్రీనరజనుల మోగుంబు వృత్తి సాధనము నేప కేయియిప్పుడు
 పుత్రుడవైనా సతముగా నుపేప్పిని వివేన వారును నిశ్చిన్ముల గుచు
 తల శ్రీ నానాభ్యునిదలచుటగాని సారయైన సాధన మంత్రాంతరములు
 పరుచైనదే వాంతరములైన యననాభ్యువిషయం తరవ వియ్యెన
 గునవున సర్వప్రయోజనములైన తలచునెల్లరుయట్లు పరువా పున్నెన
 కవికోషమునకు లోగరుయంతమును లో విన రన్యక ధర్మ క్షుద్ధి శిశి కాంక్షు
 లనుచినంబు నుభూత మందు పుట్టి సీ యారిజి నాత్మల నీదేబ్బు కొనుచు
 పొరుండగా నెప్పువర్షంబు తానె కులనే ఇరాజాదిరి కోవిలకెరుచు
 బుచ్చెనమదము సంచాదింప నందు చేరికొ న్నా జ్ఞాది శిష్యుల మంచి
 తొలిగాండరిని వివేచి పుచ్చెదే శ శ్రీ ప్రేక్షువుల మతాజేప్పి యా వ్రా
 వో వ్రాదుగా వచ్చు యుపకంబిని విచి వ్రునంపక తులూలు వ్రాని ప్రేక్షువులు
 సంనిధి నంబులు స్థానంబు వారు వచ్చు యాయది కారి వాసె చేసేమము
 సుచ్చెవిడియలు పొననువున గాకదేవ రాయని బాసె పోరా కుం పుట్టి సే
 చేయి వలసిన పరపురాణంబు చే మి పడుచుకొట్టము చేసి పడి వరంబుందు
 నడపక కోవిలన ప్పంబు చేసి మోరు స నాన్ది సులు మో మూట పిందు
 రా రాజులనియూచి రందరు జేప్ప వచ్చి నారమురాజు వడ్డికె కమ్మ
 విచ్చు ప్రేక్షాభ్యు యాదే బ్బుడనిన విని దప్పదవువని వివరంబుగాను
 జనేసి యులగు వారి సమ్మెంబునకు నునకు ప్పడ శ శ్రియ ముణివాళ జేయ్యు

నే పంపుదుమునేడు రూఢిగా ననుచు నేర్పబుక్తయించి నేరుకలగుల్లి
 పొమ్మనెందులొక్కప్పుడొకరంటు జెప్పి కేర్పబుజెనుగ నేర్పునెపంపు
 ఉప్పుపంపుటునె నియనిపెనబోయి కామరాజుమేజెప్పరాయలునె రిగె
 మేమెన్నడి యువతేమర కప్పుటలుయెను గుంటెదనియొల్లతేర్పరచు
 నరపతి సూరప్పనాయనెపర కేర్పబుక్తయించి కేంబి మూట మేను
 నమ్మమెగులనుమోరె నడిపెంబుడనుచు నేర్పబుక్తయించి నొమి కేర్ప
 పొమ్మన జెయ్యరు పొంగుచు వచ్చి నొమ్మని నే వింటి నన్నిది నప్పుడు
 యామహానుక ప్పులవెదవ్వు ప్పు నదివింటి నొమ్మయను సంతోషపడుచు
 యది మూటవేంచేయ నేడిక ననన ప్పుది వి లోగేదే వదేమి జెప్పినను
 వృద్ధయప్రసేయ వరువేంచేసిగి మి యని ననాడని నేకెంబి కేర్పబుజెప్పె
 ప్పు నమ్మనపె రుమొజ్జెంకేర్పమరసి గోళ్ళ కాది కేముల కొడువ బుట్టి
 తొప్పుబుగియించి తోట పట్టు కేర్పయెక్కువ పడి ఉరంబె రిగెనే వింటి
 న కేర్పగా నన్నియు స మి కేర్పబుడనుచు నెప్పిమరియును వింటె చెంజెకెబోయి
 త్రిప్పుడమాతోడ నాడి న మాట తప్పు కేర్పయిని వ నతొడమేము
 నెప్పిన మాటలు గుంటియ మనుచు నెప్పి సూరపనే ని చేతి కేర్ప
 విప్పించి కేర్ప మిని నేడి క్కవతె నుతొమ్మి న్నెచెంజెకెబోయి నాయనికే
 కేర్పబుజూపియోక్తమమ్మ జెప్ప వి ని నాయ మేడు నెమ్మి వేంచేసి నప్పుడు
 పనులన్నియును సూటపడ జేతు ననన నొమ్మని కేర్పించి సంతోషపడుచు
 యొమ్మగా వలె నన్నియుల్లతేర్పరచి కలహంబు గావించి కేర్పబుజు
 పొలుతును విడిపించి పూర్వమున్నట్లు ని విడిపి నేర్పబుజునికే ధారప్రసే

యలవడు సర్వకూన్యముగాజేసి కొందరిల్లలనివేత్తైకమిగాజేంద
 సేవలంబువిశజ్జింబునొన్నిదంబుగనుప్రకయకెరుకొవ జూరికెల్లూరి
 పరిణమింప్రయమండ పావలంబుమననయప్పజానాయకునల్లనివెంబి
 తప్పకొబ్బలమనుభారబోయింబియందుచడుగ్గానేమడియనిపొమ్మ
 యందునుగలదింతయిదేవరిలచేరినెవెంతిజ్జీవైష్ణవలకు
 యారగింప్రలమమొరవర్తిరింప్రలమతప్పనేనదియదితాభారకైసి
 చెప్పినపనులెల్లనియించువెచ్చుమిమ్ముచూచ్చినలొకమేమాకుననుచు
 తామూనజీయవ్రజాద్వైతమప్రదలసెనెంతయింపినదెప్పులుదామ
 కొవజూరికెవచ్చుగుణనిధిజ్జేనయింబునామినుమంగళశాసనంబు
 గెయ్యుచుకలకొజియ్యిమిబనిచియొపరాంతుశులమయిదికొరమిచ్చు
 శ్రీపరుంబుధిగారుచేరినవచటమనయజీశ్వరినియేమరకనీవెప్పుడు
 ఘనుడుదాన్యంబుమూతవడునుమనుచుయనెపెయొవిరుకొవజాయనిపనులు
 యనుమొవిసాయనంతయ్యనునెవిపేకరుణింబివరువరంగమునకునల్ల
 . పరవారిబనిచియొత్తెంతర్కమరసియప్పడుకొనినెమ్మకొక్కరాజు
 చెప్పినటువలెజేయచెప్పియక్కడనుగట్టుగాకొవెలగట్టుంబ
 గుట్టుప్రకారంబుచుట్టుకొవలలుకొత్తగామంపపగోప్రంబులును
 యత్తగింబినయట్లుస్థిరమునెయింబిజెరుకొవజూరయదిత్రుతరత్తెరి
 డరిచర్మలమరెండుబాగైనప్రాజ్ఞుచెప్పియచ్చశశరాజుసేమలొపలనె
 యిప్పింబమరియునుయెరంగినవిపికొనేటుకొంతరాజుకొనికొనికొక్కజ్ఞ
 తానేయొజ్జీమూరితంత్రుకెప్పింబయేమెమ్మకెంతర్కమనటుగావలమ

సమంతి నెప్పులచే వచేయించి తిరుకోవలూర సుస్థిరత వోనుండి
తిరుతేరి వేర్లులు కట్టుంచి కోవిల సంతాన గోవులంబును
కొవలె నన్నట్లు కౌస్త్రసేయించి శ్రద్ధతో మంగళ సాసన పలుకు
వుద్ది బాందించి యొకటి లది విశేష భోగో వృధంబులు పూర్ణంబు గాను
జొగురు తను విచారించి మరయు విరివిగాడో పుష్పవేయించి యెల్ల
కరమంపంబులు కట్టుంచి తామర తదితర జాన శ్రీరామ్యుడై
మధుహామదే వో భిక్షు మానవై రాగ్య సాధన వేరాంత జాన్మ విజ్ఞాన
బోధ కేజ్ఞానోది పూర్తియు గలిగె భగవద్గూర్చి సంతోష మొనర్చును
దేష్విస్తవ్యంబులతో బోయిచెప్ప సకలదేశంబుల సాక్షి కుదెల్ల
నకలంకుతైవచ్చు యాశ్రయంపగానంబెది పలు పదిష్టవేదాదివిద్య
లది కారుల కుదెప్ప ననుభ్రనుగానంబు నది కారులదైరియవెదనమండ
పునతైన మరమునం కట్టుంచి యందు యిడిగె నతవ్యక్త హాస్యము మును
విడువక పుచ్చుచు వేంచేసియుండి తిరు నమరునం దివ్యదేశంబులనెన
గురుజ నంబుల కెల్ల ములపతియైన శరత్తుర సేవించ సనన్ద డగుచు
మరముల సుకరి సర్వోత్తమ ట్టుని విదేష్ నమయన్మ యొ బావంబుదెలసి
రయమున నప్పుడు పరస్వరంబెరిగి యొప్పుత్రయము నిరివలె వైదికి
కామోరు మండికొకరధృత దండకేష్వంబుమోడనే విష్ణుదేవత్య
భూపి తుత్తై తామర హాస్యంబుల వచేనే ప్రేమ ప్లవళననైన వెంచనిరి
యొత్త ప్లవళనంబు తామర వలనయెక్కిన తమిళ వల్లెత్తన జూత
కెత్తది వైద్యన యొక్కర కేష్వ భావ మే మూచిత వ్యక్త తంత్యలగును

యోగే శాఖిం సన్యాసులవయాకదే హాస విష్ణుం భుజిగు నాది సవల
 మోహంబులునుమానిముదమునవెల్లడి దప్తేష్టవులుకొవి శ్రుత్యరీయము
 నొడలవ వ్రాడిన పూర్వప్రంబ్రములుబడవ దయరవాల్లువ నీర్విచిత్రాల్లు
 మేమృత్యునవెంబులు కొత్తగొడుగులును తిరుప గూడలునంత తిరుమణివడము
 లురమునద్రీకొనెముక టుయినమరప నులుజెప్పుదురు సన్యాసులమోడ
 త సంపదైవప్పడే కొంగుల నూకే తల్లినివైష్ణవుక్ తిరుమణివడము
 లుల్లంబులనుభద్రై పూర్వప్రంబ్రములుతిరుప గూడలుబ్రాతైతిరుమణి నొల
 రకొక్కటెట్లు సంపదైవ వైవివిచి సవిత శత్రుశ్రుత్య నైవీదిలు దామల
 సవలంబునొకా ర్యసంపదలనలము తాముతమదియైతే తమదే నమనము
 తామిసొమ్మ నుగృహస్థాశ్రమ మూర్ఖుగావి నమూనెయొకాని వూకే
 యొక్క శుద్ధినిబెట్టు యోగీగనియతి గొన్నిది నములుపెట్టు గుణముసోధించి
 త్తరమై ననాత్మసారి కే శంబుల నార దంబులనుగూడ తానె భూరిసంత తాని
 తెరువలెల్లావుల బెలవరి మళ్లవీరిచ్చెన విఱ్ఱిల విష్ణాలయముల
 తిరుతిర్లగోప్ర రివ్యవిమాన పరివృత ప్రాకార గుహువంబు పముల
 దేవనిర్మిత సర్వోత్తర వాసమున భూవింశ నది జగత్ప్రభావ మగును
 సుప్తనాతి రుకోవ భూరికె జోరుచెప్పవ మ్మనుభూమిశ్రీ రంగముకే టు
 యొక్కట తిరుకోవ భూయనాస్విమి వచ్చెనారనిచిని తేడ్త నశంబు లాను
 మునుప్రగామోమేశములుమోరుయెదిరువ నుదుయొకతనోపసంగతినము
 తననర్తకాన నాంతురమున జెప్పము నయిత్తమున పొరుగుద వియోవ శ
 ప్రారిబేరులుదుది చివ్రదతమున్ గల్గి నోరణంబులుగ ట్టుమోర్చియొక్కవ్రాయు

జాతాంగ నల స్థాని వారి మేళాల హరి గు నామంక ధ్వజ ముదనా నును
యంద రు శత శోప మను సరి ఘ్రును సల ముందుగా బాగి వనా మునాగే ఘ్రుడు
వి నయంబు తొమ్మిది క్రమంబే పోయె జనులెల్ల జయ జయ కల్పంబు గాడ
దె నుంబు ద గులంగ వీధిల నడుమ క నెక్కు కేలకారవిగాక వింపు నును
శైలు మీఱు కొ విలప్రియ ముతూ జాత్రై ధ ర సాగెత్తు కి ప్రదక్షిణంబు సగి
సేవాత్ర మంబు న స్థిర ఋద్ధి జుట్టు కొ విలకో నే వియి గురుకు లుండ ప్ప ము
తియ నాగు నుమంగళ శాసనంబు నాయు లాగి విరి బాగి ముజు ప ము శ్రేయోకె
పట్టు యాన మ సంక్షోభింబు న ప్టు ఘట్టు వట్టు పదెల్ల కాసి కే విట్టు
స్తోత్ర భక్తాదె సంప్రప్త పద్రుప కం పాత్మ్యే ముద ము లాగి సల వత్స నివృ
సంద డిగావ బ్బు స నిర్దిను న్నెయందరి మువ వం యిగాల యంబుల కం
పొమ్మనియ నివి సంపూర్ణకౌ మువ ను సమ్మతి తూని ప్పగ్గి సంఘంబు నొలవ
వ ర వర ముని మూరవర సింగ గా ర్చ్యు క రుణ గాయ విపతి గుంబు నే నలు
య విప తి తానయై నవ ని లో హరు బ్రతుకంగ వ తె నని బరకు విధంబులను
తమ్మర సరయోచింద్ర స్తోత్ర మూప సత్ప్రబంధ మునా ఘ్రు సంక్షోభ సంఘ
సవ తంబు సయము స నిర్ది శిష్య వివ తిక్తే నిగవిడ వే రాద్ధ తవ్య
మూన తి బ్బయిర హాస్యోత్ర యాద్ధి క ము లాన తి బ్బయి కాల యాప నమిట్లు
సయము ప్తే ఘ్రు పక్షి ల విలసిల్లే నాయ తింద్ర ఘ్రు వ ర్షిడ్డ లోక మందు
న నును తెప్పిన లక్ష్మణా బా ర్చ్య వ తార ము నుది సంఘును వినిన యాచా
యోగూధ వ్రదు హరి కెడ గిన నెల్ల నే మిహి లో నా బ్బయి కే త్తు నొనరు
దే పాత పార విశేష తాగేష పాపూండ దుర్వాది బా ర్చ్యు కుద్ధవ్య

పేద పేదాండు రజ్వరభేషజాప్త దాద రక్ష వేయి వేంకటాంబు నిక్షేప్త
 కామ లక్ష్మణయోగి గర్భవాత్సల్య భిగామోనుజాభ్యసనావృష్టపాద్యోగ
 దర్శనములును ప్రబంధములక్ష్మణాభ్యుదయమును నితానయంగీకరించి
 యందుజెప్పినప్రతియొక్కవాసములను వప్పుగవిగిన మూలు చ గ నక్షరములు
 ప్రేష్టుగాదీర్చి దేవనరసిర్పరులు జాలరుగని ములు జాతె కోపేష్టులు
 మూధ ప్రేక్షకుల నన్ని మహామూదతలని సర్వసంపద లోన సర్వజ్ఞు లయ్యు
 ప్రేక్షకులను లవలదాస వకుండవని నుండ్లి

రచయిత శాస్త్రములు

శ్రీమతే రామోనుజాయ నమః శ్రీ యోగము నీంద్రుడాత్రి పారిజాత
 మోమహాత్మ్య యు లక్ష్మణాభ్యుదయప్రతిదామ నిష్కలుయేవేంకటాంబు
 దివ్యనామకేర్తన మహాలాన్తములగులుండి పాండుగాన్తే పలుంబుదూరికొం
 మందునందరు గూడియి వహేతులగులుప్రేత నాడుయేకం గుల్మప్త మోక్షములు
 సకలగుహస్థులు సావేమిశ్చ నిర్ది న్ని వింశతికొనివారు ప్రేపాదయుగమే
 హాపాయ కొమారు సద్భక్తి నునప్రభుచే వర్జితహస్తార్థ తత్వరుండగు
 తత్వరులు భుజువున ప్రేరేపితప్రేమకెనయేమిదితి నిమల సంభ గాతాత్మ
 భయశక్త్యలమకసశక్తముమన ననియే సావేమియాయాత్మ స్వనివాస లక్ష్మణము
 తేమయదేవియశ్రయిప్రదేన నడుగనేర మొమారవేనే ఉడియగాండ్లు
 త్తేరితేదెవిశేన పల్లెరితేన నడుగ ఆడియదేవికైయడుగ వలసేనవి
 యడిగదే వదిరానచేవతే నుడివరజూని సందే హేంబవేను
 శ్రీకృష్ణుడాత కేస నాథి పతియయ నేష్టుడోలక్ష్మణయాత్మ రాంబు నుండ్లి

పాపాంద్రై శ్రీ శాస్త్రి పుత్రుడై సుయమమదేవియిత వేరియందరియందు
 గనినవిమోయిందల గనుననెట్లు నిచనెజేలవాడ్యల్య సంగతిచేత
 శ్రీశొండువనియెనలనె నలవెల్లనియమెయ సామర్థ్యనిప్రణవభయవి
 నయమలనె నాధినాథుండవనియె శాషణగారుతుర్వపదపాపత్రియల
 నేష్టుండవనియె నుచేతనులందు దయచేసి నాలర్చి తానె మోదయయ
 భయపారతివ్యప్రబంధవిజ్ఞాన గరమెను నదత్తైరిగాఁబోయ ననియె
 గురువరుండనుయెతి మలనే ఇరుండు శ్రీవైష్ణవప్రేరిని శ్రీశాంఘిభక్తి
 నావైష్ణవప్రేరి ననియె వీరెల్లయందు మదే వరేయొనతియెచ్చ
 యందరిసందేహమిప్పుడునున్నమనిన యప్పుడు నవ్వియ నానామయనె
 సెప్పుమన్న నునిజమెచెప్పంగ వలెనుయందు లోనదియెంత యప్పుడ గాను
 యందరినిబంటయితి దప్పదనినదెవి సేవరాగ్భక్తిదీ మలకే గుణ
 నలతిష్టుపదమున కనిపె నతచన చరవ రమనిచి నీవనుమయెదోరు
 చరణాభక్తినియిప్పుడు సందేహముదెగె వత్సనిక్తయమేదిత గనానతిచ్చ
 సత్త్వితరపరత వ్యసంగయంబుడుప్రయోవృద్ధియిట్లుయ నీ సర్వజగము
 నెప్పుడు రక్షియ నీ సర్వజగమునెప్పుడు రక్షింత నెప్పుడందఱు
 యెది దినికె వికాలమెప్పునికొక కుమేదిప్రయోజనమొప్పు స్థిరలన
 యందు లోనది కుంబమోనులు నగుయందు లోనే సుఖాన్వియిదువృత్తు
 పై నకొకమేది నొప్పుకొన వాడత్తెనలొను మేదియొకదన నేది
 యొప్పుకొనెప్పుడు పాప మదంబేదికొన్నిత సుఖమేదికొన్నిత మెదు
 బంధమేమిటమోక్షమోక్షమేమిటను బంధమొప్పుదుయందు భయమెల్లదీరు

[illegible]

తెలుపున నున్నట్లు జరుప మత్ గ నును తెలుకోవ జూర వద్దనే వచ్చిర ప్రదు
 నారోక్ష వాస్త్ర నాదేయ వారి పూర కు ల్యాంతుర ఘోష ప్ర వృద్ధ
 పూగ పంక్తి స్త్రీ వ ఘోర సంతోష నాగ వల్ల ద్భూత న వర్తిస్తే
 పద్మ నిష్కల నేత పాంతు మూర కేత వద్ద వ్రాసే ప్రేమ వద్ద మూసే
 రాజ సమోగారా మోత రామ్ర భూ జ కపి ధంబు భూప్ల క్షేనంబు
 తాల పమూరి పాంతు నెరిష్ సాల విష్ణు ర విజ్ఞా నాని వ్విక పత
 న్యున్మే ధ ప్ర నాగ నాగ మధూత నెగ్రు ధాత్రి శ్వేత సింధు వారాది
 నానా విధానేత నగ కు లాదే క్షకా న నావృత మున్నేత నుప ప్టు మురియు
 పలజి న్న నిండు సుత ల్ప కౌన్జియ జల భిన్న కృత్రిమంసరి దంబు వాహ
 పరి పూర్ణ విస్తేష్ట బలయు షాకే క్ష వర వహ పంబు సేవర్థి త సస్య
 జాలంబు గలిగి త జ్జల వాహోతర కోలాహలంబు సేవ మహాపమరియు
 పృత్తి ముద్దేయ వృత్తు సోహరి వత్తి విప్ర వందే వ హానాద్వైతా మ
 దేవ లోకా కర్తృ తోద దేవ్య మూన పావ న శ్రేహ ద ప ద్మా క్షైత
 పద్మ రాజ జ్జి తి తాప ప ద్మారి శృతాద్వైత శ్వర ప్రేతి కృష్ణాత
 పావ న కారి త్రి పద్మ క్షయ మూన ఘోష నా సత పృష్ట శ్రవేణోష్ణ
 సరిదంబరాది సేనిన పానాది కరణ త జల సేతు కౌమ గంభీర
 వారి హానాదు ల్పర ద భిలాష పౌర జ నాకాంత ఘోష ర తేర
 త్తద్మ మూసోధ్యున వ న వలుల గలిగి యిద్ద సోక నేరా మాయ మ్మేమరియు
 వసుధ గాల వరుణ ద్వంద్వంబి నెకంబ హరి హాయా మృత పరౌహ పృతంబు గగన్
 గగన్ గంజాగ సర్వ క్షేత్రాది కంబుల సుతేద్ద ముల సేత నదిర క్షిప్ర సును

గంధర్వకూరిప ద త మలాభిలాష సద్భక్తినిజ దృష్ట సంపత్తి ప
దే శాంత కాగ త ర్పథ సత్తవి వ్యదే నవానాథ వర్ధి తదేవాపంజ్ఞ
దిన దినోపావానదే నెకా జ్ఞప్త ఘన మాధుర త భావ త వృషవృత్తి
తను తరాద్ధ ప్రసంభా వృత్తి మూల మను మంత్ర రవిధర్మ మనక్షేత్ర సత్త
నిర మాత్రియూ కార నిర్మమ కార మర మనిష్ట జ్ఞాత జ స్తృ వృత్తి వి
ది వ్యజ్ఞైష్ట్య వ శతావిష్ట త సద న భ వ్యవిధుల పే త భా సురంబ గురు
స్థావరం త స్థావర ధారు నిర్మాణ భావావ లాపాయ బంధుర విష్ణు
దేవా లయల ప్రియ తదే దీప్యమాన సావకాక్షి యు స ద నంబులందు
సర్వోత్తరాల యి స్థాప నానాది నిర్వాహ విఘన స నిర్మిత తాస్త్ర
విధి తాద ముల మాల వితతి జేప్పియ ది వింశతి పైఘు న సజ న విధులను
సముపాతాచార స్మృత్య భ్యాస నిర త శత్రుద మసంపన్న సంతపశీ త
దేదే దాంగాది విచ్ఛాది శత్రు నాద మదురు కావ్య నాటక లాప
తూమ ధూమావృత ప్ర్యామృదే శ భీమ ద్రుక్ష జ్వలిత భూదే వ విధులను
తప్త సకలంకిత ద్విగ విశ్రుమాద్ధ స్తుప్త కామానుజ తూట విధులను
ధన భాగ్యబహువిధ ద్రువ్య సంపదల ఘనమై నక్షే శ్చేప్రంగ ప్రలయంగ జ్ఞా
యెలమి కోటకేప తిగ తేత్తిన యిండ్ల విలసిల్లు మున్ను విసణి బేధులను
కౌశ భీధులని ముండ్ల కుండ్ల బేధులను శ్రీ శృంగేరి నాద పేలగురు బాద
శ్రీ తాదమలు కాతే పే రికె నపుడు కోవైన యిట్లు యోకోళ వేధులను
కోళ్ళు పై యిట్లు కోడ్డోన జేయు కాపుల వే ధు నిధులు తామలు
~~(ప్రస్తుతాంశానైవ ప్రతివిగాను)~~

కేరిగి కోవిలకుండు ఘనకరముగ నుపలమున దివివృత్తిగంభీరముగానె
 బాగమూమె బురచ్చు సవరణచేసి ఇన్నానమృత్యులు బువల కేరిగి ములుగు
 నావిమయి నువంతి దమమే నదుత్తకోన నుమ మోదమోదమును గట్టు రానిమోద
 వృష్టయూదానెయ్యై వృజివిగాను ఘట్టుగా రాత్తనే గట్టురాని మేరియ
 కొత్తగానె ముట్టు కోవిల కో గట్టు వృష్టమయే విగాబునె పనుమయదవి
 యో ఇద్దిలినుకే ఘనకరము ఇద్దిలి గడుమయో ఇద్దిలి కేరిగి నదుకేరిగి మేరిగి
 కోవిల నుకే ఘట్టు గోవి ఇంకరమ్మ నావిష్టునమ్మ రాత్త నావే
 క్రోత్తుగా బ్రాహ్మర గోప్రరంబులనె మాత్త దాప్రననె కేరిగి ఇద్దిలి మేరిగి
 బువిష్టునయోదిరు ముదపల్లెయోత్తర పలుమోత్తరమును మేరిగి బుగిగి
 పోకేమోమలచే వృష్టపామకేల నావేమోమలచే దేనకపల్లెపిల్లగాకాక
 భావ్రల సుభాదుంబు భావ్రలచేసి వృష్టయంబునె పేరుబుద్ధులుగ విగి
 గట్టుగా దేనపాద కేమలము కోరియవ భాగిగ మోత్తా వృజి బాధ ముట్టురాని
 యోగ మూదులనిచ్చెయండు నోకే వృష్టయోగంబును జ్ఞానయోగంబును భక్తి
 యోగంబు ప్రపంచయోగంబునెరిగె కేదోమర వలనని కేర్ల వాసనల
 విడువక నొక్క వివేకంబువేకదే మా వృష్ట వృష్టమేది వియ కజ్ఞాన
 మోహ మేర్ల కేర్లముయ్యె యునుండ నది బంధవో ముత్తన ముత్తన
 మదిమోత్తవో ముత్తయిని తెలియవేక యోబు దహమేయో వృజి దలని
 దాదపుత్రులు వనవని పలుచి లిలయి హంమమ తేయి వియ కేర్లలు
 యేయెద పై నమిమోమేమిదనక పరమక స్వస్తి లూకామి దూపక
 మరణానె వనమోమోద సుభాదునక బంధుని బాల్లిసంబుధ సర్వేశ

బంధుభావే తరస్రమమానలేతే మాధవస్వేత్థసమర్థకావ్రయను
 బాధలుమానినిత్థయుబాధేతేయాయత్థములనెల్లనెరిగింతుగురుడు
 నాయజేంబ్రుడయెందుననితేలియలేతయెప్పుడుసాక్షివేప్రకాశోతిహాసాదు
 లపనిష్కాత్తుబ్రహ్మనిరోధగ్రస్తమమమలనికొనలేతేవిహ్వలైకవారు
 తనుమాగ్నములుజేసితేజ్రుజ్జయెందుయంధపరంపరాయతబాహ్యుడున్
 బంధమర్థుష్టదుర్భాషలగనలేహరిమాయజేజిక్రయినవరతంబు
 పరునిదమ్మగుడిహాశంగులగనలేజనుబామసుబాజసులస్సదుఃఖ
 ములనునుతడలేతమునుగుమందుదురుయదియజేప్పెదవెయునవిలంబు
 విదితుష్టకొనిరెందువిధముల్లేప్రండుభోగవిలాసవిభూతులేనదుమ
 వేగప్రవాహానిపేరజనగురుయోవిరజానదిహేవలంతయును॥

శ్రీవల్లభుని భాగం సేమయై వ్రండు యది పొట్ట సజ్జా శ్చక్రైని ప్రియై
సదనమ్మై తతతేత సర్వదావై ఉతయందు తోవల గూయని నిమిత్త సత్వ
మందులు సత్సాదులం దురుష్ట సేయూ గూయి గూడి బద్ధాత్మలు పశ్చి
నామో భక్తని దేవతయై తేజ్ఞుత్తరాని తడువలేరెంత యును నులైన నతడు
తడవించె నామూయం గడుచు పగాని యిది తపవ్యక్త వ్రండు యిది తవియలేక
గదు వ్రల లోనే నే సందేహ పడుచు చొమన గాజ సద్దేవంబులైన
శ్రోమకే శాదు భందుని గుణాను గుణావళుగా గొందు గావిచి పాదితని
రుణి కులై వేరె పరుల కేర్తల నులు వ్రండు రందు మేమూలము పనే షడ్భాగ
మందు సుక్కై కనాకి పూదికి నన్యై కెం నామో వ్రతాచరే నల్గుంబులుండి
తాను సుల మేరె చల ప్రప్రప్టుంబ తామన మోహ నాత్మ ముగా నైతుల్ని

యూమహిళాన సర్వేశ్వరునాజ్ఞాయా శివినాగమ స్మరాణో విహాసములు
సారులై పరులకు సంతోషప్రస్తు నానయం ఉపనవారియందు పరతత్వ
గ్రహిణీ మరుతత్వచింతిచేత మునువిష్ణు వ్రాయనేమోహమయైన
జనులకు తత్వంబు సమగ్రాత్మతెల్లువేటవేటూరిదియునుగా నరే నగులు
సటవటచేకొనిన దువ్రచుండియను సామాన్యములుచేతే మమహాదజెప్పి
తామర్థమిదియని ఉపపోయవ దెడ సదన సమ్రాట్ల ప్రసన్న వాచ్యంబు
యిరసిన నాదాయనాభ్యుదై నల్లు రంజిల్లు శంభుహారణ్యగ్రాన్థంబు
శంజ కుండ ప్రబంధరు నందెకొని సంభవెంపనన న్యస కావిదులందు
రంజిల్లుదురు శబ్దాదుల సోజ్ఞాత రిగినను పద్మినాభునిదెలసి పద్మి జూడెలసి
పద్మజభక్తదెలసి పరుడెవియవలె మునుతెల్ల బంపగామగ్నరి లాన
తనివచ్చు భృగువ్రయే ఘను దొల్లిజెప్పె ధాతయ్యవగ నోతే తలనొప్ప బడుట
యూచల గొట్టునాయన పాపియగుట తొని పాప మునెరు ముజాడెదప్రట
లేనిదెయిది శాస్త్ర రిషి వంబుగాద ప్రక డపాదము మూల వ కడ దిగడె
జాత దుపక్షత్తిర్థ మాజ్ఞాజీవన ముగ వలధ రియినె నాడలప రప్రవండు
కలదాముగ్గరి లాన కలదాపరుండు యదియిదిగిన సయమియన గలదా
మునుప్రజెప్పెనయి ట్టు ముగ్గరి లాన ననిచెప్పి రాయవ్వదైన నుదెలుతు
రని మోద జెప్పి రాయా జుసార్థ నుండె శ్రీమంతుడేయనిచెప్పక కొంద
రాముగ్గురును సరియంద రును ఘనులెయని యప్పముకె ప్రకటప్రటదిమిది
తనయంత రాజ్యప్రద లరెందుగాడె యెట్లెన ప్రకృతి ద్రామలపేళ్ల
నెట్లు జెప్పదురు సర్వేశ్వరున నివయందు కేమచిలాత్మయ్య తానె

యెందు నుండు పుజేసి యేపే రుద గునె తార వాసుదేవ స్తోత్రం నా వాష్ట్య
ప్రలుభేత్త మాత్రుడై పూర్ణుడై ఘనండు యాయుర్ధ్వ కులుకును సోపానములను
మూలుగుడచేడి మోని మంది నుండ గానో యెన్నెన్నియ ముద్రలు యెన్నిదానముల
యెన్నెన్నితపముల యెన్నియజ్ఞములతో వియత కృష్ణుగాదుదేవ జాతి కిని
బలిమిని గుణమయ ప్రకృతి నెడలి కిని కేదకు శక్తిమనుకొను కేర్తిపాపముల
విడిచి కేష్టున వాడెదెడలంప కున్నయ పడు నువెడలించు న యిచ్చి భాగము
సతత భక్తినిచ్చెన నరణజూత్వనానుభూతి సతగ్రన్థ సంభూత సుజ్ఞాన
వైరాగ్యజమర మావల్లభుభక్తి భక్తిచే సర్వదా బాలించువారి
ముక్తులజేయుదామనరైరి దానె ధర లోనే సాధనాంతరములు మరియు
విరివిగుంపు సర్వోత్కృతుజారయ విదుష్కృతములును పల్లవ ములును
యిచ్చుటతో వియని వారి కవి సాధనములయ పడు పాయోపయోగును ముక్తుమ
హేతమూ పడును వారికే వియవలదుయ పనిసేకరిని బట్టుయన్నియవీడి
యవడి మాకెన్నియ ననువారె ఘనముల వర మాణంప ర్విచ భాతముల్ .
ధర భక్తినిష్ఠశ్రీధరు భక్తిలకును యది దుష్కరంబయ్యెనాత్మకే పల్లవ
మిది శుశతంబయ్యెని ఉని కెద గు నుయదియెచే తనము సాధ్యమువీనిచేత
యదిచే తనము సిద్ధ మిదిముండెచెవియపల్లర బ్ధ ముడుగ కేఫలమందువీడు
పల్లరబ్ధ మునుజేడిన ఫలమిందుమందు ఘనమైన వాడయుగవిగె సావికాదు
తనకు విధేయుడై దామంతున వగసుక కాయముగ్రల గాంధ్యుడెప్పులును
ధరసముద్రముదామదల మనయల్లుశ్రీ శాంఖ్యయు స్థానైవే సే సాధనము
దేదిమిదు తనకర్తవ్యమునగు భవసముద్రము వాము పాయాంతరమున

యవవీలవాటెదమని తలచుటలు/యనియెరింగినవారియన్యధున్మాని
 మనలరక్షింపునామాధ్యక్షుండనుచుపరతర్కశక్తికాద్యపరితుష్టులగుచు
 వారిదాన్యమిమంబుదనిప్రపంచస్వయండునుతనకెట్లెట్లనదిమాని
 యెందునాకేనుయిష్టమేయేదగునుతనభాగ్యమునయాస్పదమపద్యనిష్ట
 తనకుగలిగినవిూదవాతదీయులకే^{బు}ష్టమైనదియుచింతించియునువ
 వేషంబుతోడనేవినయుంబుగలిగియిష్టమై^{బు}నియునిష్టంబుమాని
 నెట్లుగర్హితముతాజేయి^{బు}కేప్పుడునుతమగులవృత్తాదితారతమ్యమున
 సద్గురింపుటగాకసర్వేశ్వరుండెనాకేతనవెగ్రణనయనాత్మలు
 తేకొంతభక్తులయినజూబవారుకేలవృత్తములవలనకొరువలుజూద
 వలదంటజేసితద్బద్ధులండగుచుయినుకొలుదొలచుధృతిపర్యనిష్ట
 యనిష్టాత్మప్రళయతాననుచుండగుచు॥ యాయర్థములుడెప్పియూడరక్షిసి
 యేయెడనాత్మహతమనెప్పుడునువేదాంతజ్ఞులదిత్యైసువ్యవ
 సాదరుండగుచుసవాగార్హ్యనిజేరిపొయి^{బు}కేప్పుడుపదభక్తివదని
 కాయంబెపోషించి^{బు}కేరుణాలభించి^{బు}కేబిల్లునుండ^{బు}కేరమపద్యనిష్ట
 తంజమోయోత్తుకేదావనమిటుకే॥ యారహస్యార్థంబుచిత్వరుండనెడి
 వారధిలోనరక్షి^{బు}కేమిఘంటుకొనినాథమునియనుకొండెట్లగురియ
 లునఘంటుతత్త్వస్థైర్యులరవెందనయనరామాభ్యులనునిర్ధరంబులుదత్తు
 యమునానదిజేవునదియునునిండివచ్చుతత్త్వప్రవాహసంగతిని
 బాప్తయచీంకల్యైశోభతటూకంబుభూమిలోపలవాద్దిబావెదెదికొ
 మాములుగాతన్నితోడొకవచ్చిపల్లవోసస్యముమూదబూరునుండగును

కాణింబిపండుశ్రీరమణునికొరసురువనిచీలమహామ్రాష్ట్రకొంచక్రొలి.
 మననితరుణానే ముక్తులైపోయియమటయచనికెనేషమై నందునుఫలము
 యచనిష్టమైచేసి నప్రణామ్యలమనురువడుచీలమకృపమనామ్రాష్ట్రశ్రాంధే
 సడతంబు సద్విలాసములనెయెక్రొవత్తుదభిష్టముతోచాచేయిమండ
 గాత్తమొవ్విరియందుజేరనప్పటుకెడ తొక్కర్యమే చేయవచ్చురుండగును
 గావగ్ర్యమేమియుచింతించడవడుకృపమలాగ్నైనవడగ్రహవెప్పినట్లు
 నెపముగల్పించిజామొకొంతుబోయి తనకెష్టమైనట్లుజాపముతోగొనుచు
 మనకిందుప్రదబాటుమాత్రమేవలదియందియుయశ్చతురుఃషమశ్చటుసుషమ
 నిదితమైనప్పుడేచీనికెగల్గువడ్డయనిదిశాస్త్రజాత్యర్థమగును
 సద్దేశికాభిప్రేతముననేకలుగుయదిగాననంతయునాచార్యమూల
 మదియునిలొపించునాచార్యపదముయెచిపచినందునేయిజ్జెలాడ్డములమె
 యవజాతచేరిననమయందుగాలువలుయూవవిదేశమతెల్లనియాత్మ
 లావతసస్యంబునైనచోత్రదుకుయచిపచిమూలమేయజ్జెలాత్మలమను
 సవతంబుననుచారెవడులుబజగతియాయెచీత్రాడుప్రహరీకృపనుత్పల్లి
 పంయితప్రమవత్పరతంపుడగుచుతనయంతరంగవర్తనములగును.
 వినునునందునుజానెవినియోగపడుచున్నస్థానేషునిజూచునెకవేళబవిచి
 మన్నించి నేవెయూమణిబోయియుట్టుజనులందుయత్థపంచకమునుదెవినీ
 ననుజారశాస్త్రనిర్ణయమునుజేసి నాడుచ్చటునీలనదివెడివిధము
 తెవెనీరూపాకృతిదృష్టిశాస్త్రములుచేయియేగావనిచేచనుజగము
 న్నియంబుదష్టియన్నియమాత్మములనువర్తించునెకడునావైభవంబెరిగి

భర్త విడ ని న న్ను బట్ట వేర్చి యివి యను ఇందించి యుద్ధ పంపనము
 నవి యూపివే దాంత శాస్త్రంబుపట్టు రక్షింతు మనప నుప కామలాను బాష్ప
 నేక్షితి లోబుట్టు నిది నిచ్చి తంబు యయన హామోక్షేమం దాన బుట్టుంచి
 దయ గలయో సిద్ధి ధాన్య మనందె యొత్తి నర్పించి తానడ ని సుంబంధ
 మాత్తులొకదల ప్రభు ననవర తంబు తద్దా స కామోద్ధృత నలిన యుట్టు
 సద్దేశిమని వద్ద సద్విధాన్తం ది వద్ది వైనా మున్నేర్తన మే చేయును మ
 పెద్దల మోగూడి భోతింతలేత పాసుదేవుని గన్న వారెల్ల ధరి
 నాసు ఇంచెల్లను ననుభవింపుదురు తడవకై కాది మార్గము నగే విగ్ని
 నడిమి విరజయు దాటు నాథుని జేరి యనున రింపు మయోవ దాత్తి భావిగాను
 ఘన తగాదంద సాగర మగు లగుచు తిరిగి యున్నాడు కాదు దివ్య భాగములు
 మరిగి తచ్చొదయు గ్గుముల నే వనిచి యిది మంచు దని కొందరి దేరలేత
 మది లో నక్షై వల్కల మాత్రమే కోరి పరు నాశ్రయించి వత్సవృత్తి విదియత్త
 ప్రతిపక్ష లో ధానంద భాగ్యుడ వమ ము సాంధ్యమై యంత్యమ స్మరణయుగలిగి
 సాధ్యంకై శ్రావణ సమ శివ యపుడు యోవిష్ణు మహిమ లనే యాయుధ కావి
 త్రాప్తి వనే జగియి తత్సద్ధ సత్వము నక్షై వల్కల మాత్రమే కోరి తము జేరియందు
 శ్రీవల్లభుని పాదసేవ మయలేక మును తాము గోరిన ముక్తి పంబు దినె
 తనుపట్టు నట్టు యాక్షై వల్కల సుఖ ముయ నుభవింపుము యోవ దాత్తి పర్యవ
 మునిచ మత్తే ప్రందుర నలేదు లగుచు మరి కొందరై శ్చర్య మాత్రమే కోరి
 తరచుగా జన వదంబు దిముదలు యాయం ద్రు బవల్లి మదిన్ దిప దంబు
 తియ్యాత్మరుని యాశ్రయించి లభించి యాయాయ పదముల యుపదిపట్టుత

మూలమును సుఖమును నప్పదిగిన యట్లు యనుభవించుట వలన దస్యరత్నము
 దినములన్నియు దెగిన తరుగుచుండుదురు ధరగొందరాదేవ త్యాత్మ దుంతు
 పరతనీ శ్వరుడయ్యాపరుగానదేక యిత్రులు శిష్యాపాతకాణాధి నంబు
 సేవతంబుజేసి తత్సర్వార్థాంతరాత్మ దత్తాత్మలనయి తాము ఖుజియించి
 మత్తులై యహం పరమన రుహోహమన యోది బుష్టముదేవ తా సురప్రకృతి
 శ్లేదంబులనే పట్టు పుది నొత్తుటను దైవప్రకృతి ప్రేరేపనా వింబు
 యేవిధంబున నితరుడితరుల గొలుచు సహజక్షైరవముగా నసర్వదాయ సుర
 లహార హంబున విష్ణు వనై చుండుదురు పాయని తమమప్రకృతులతోడ
 నాయ సుమిత భూమి యప్పట బుష్టదేవ తాప్రకృతి దత్తాత్మ భక్తులాత్రి
 యేవిధంబున నైన సహంబు గోరుదురు తారును సద్వేష భా నుత్తై ముత్తై
 గౌరవానుకూల పుట్ల సంవర్తింపుదురు త్రికమువై త్రుత రావలకే తులునట్లు
 మృతి బాంధరాయది మిషముచే సుకొని యుదిగా నశ్రేష్ఠాష్టవాపుతివైన
 విదితంబుగా నన్యవిధమునైన నశ్రుతై విష్ణువైష్ణవ బౌద్ధజేసి
 యశ్రుతేతలము భంగి నణగి పోవుదురు యంత పశునిరుయమునికెతరులు
 వింత వేషంబులవ రపింతుకొనుచు పాతకమైన యాపరమసాహసము
 యొక నాదేహాస్రయముల జేసి పాశ జాలముల నిక్షంధించి తేష్టు
 తో శ్రేష్ఠాష్టవ దాత్రీతలల ననుచు పేనలుచు నాయొక్క గదిబడ బిసి
 ఘనశునతముల చేత కరపింతుకొనుచు సరది నష్టాశ్లేష సాహస్ర సంఖ్య
 విరివైన యోజన విశములుగ విగి మానుషయము లుకే మధ్యదేశంబు
 పాశ్చియ తరునిరా న్నవి దత్తు నేషయార పంబుకొన్నితమునై కొలునిబంట్లు

నంబుకొట్టుచుదియ్యినడుగుగునకునుదప్పకెదల్లున్నదయవేవనొన
నిప్పులుబోయెనునిలచుండనికేకొనిపోయెనెలనికొలుపులోబెట్టు
కేనిగాలభయమందిగజగజవలెనకేకొలుండునతిభయంకరముగాజూచి
గొలలుగాయనీకుప్పించిబిట్టె ఉర్జనభర్జనప్రస్తులజేసి
దుర్జనుతొత్తెట్లవద్రోవలలువీరుధరశాస్త్రవిహితపావతములకన్న
పారిశేషభూవాత్సవారణంబుదొడ్డునారీతినాజ్ఞాపహరంబుజేసి
యోరుతైనెడ్డయనుద్రుద్ధమానసులసర్వోన్నతునికొత్తునములవదీయు
గుర్విధినులలోకేమలపావనులనుమాననీయులనిట్లుమామనుజుర
రానిపారలనికాపరాధత్వేష్టలజూపించిపేడించుదుర్జనుత్ వీరి
జోషణరొధకుంజపాతవత్తవాలుకైకొనుకవైపరణాన్ని
జాలశ్చభాజనదారుణలవణప్రేమినిలాలాభక్షేప్రప్లవసంతాన్ని
ప్రేమిభాజనహృదికేవలదుఃఖకారణాలువలవిధాకారనరకముల
నీరమజెప్పిమీనీరులమరిసిప్రదవిషండులగోనెప్రరంభజేసి
మెడనుదిదగిలించిమిగులబరించకొనినీలోహంబుకేంబాలగుట్టు
లోగుతవత్తవాలుకేలోనమెట్టుప్రప్లవరాంధ్రలద్రాక్రేస్త్రాలపాతజ్జ
తప్పినిప్పులయేటకేమరిపోజొచ్చుప్రదికేడుసూసలోనునిజరంపముల
విడిపించకొల్లునువేళ్లునుసూరుమంచగనిగులుగొట్టుమలగలోబుట్టు
దెంచెనంబులవేసిపలకెందుజేసిపులులముందరజేసిబోనలనిమీనీ
జలములోపలద్రాక్రేదేరములగుక్రేమక్రలనుకోకొలిపినిదియనెత్తి
వక్రలగావెనాదివసులపాతజ్జపలకెందుగావొచ్చుదయవేకనాము

ముల వయస్సు ముల నున్న మడుగుల ముంచి పల్లడ పుడి పించి ధరణిని నిర్మించు
 తుల్లియు వదె నాజ్ఞ జోయిన నిష్ఠించి గూర్చి లభి యుగా పాపక్షేర్ణుల ను
 గోధించు దని బండ్లు గూర్చి పించి నానంపా జాళ ములద్రొంద సుఖి కా జులార్చ
 మాతల నున్న యుగాన రేవ ములకు కొని పోయి పాపంబుల కొలది బాధించి
 కనిపించి విడిచిన క్షేర్ణునే యుతి రేవ యాచనాదే మాంబు విడిచి
 పారి పుట్టు యుట్టు వచ్చే యుట్టు పుట్టుడు || యోలంబున ముతే నియోగోత మందు
 జాతి బాండులు నుండి స్రవిష్ట కేర్ణుల మందున బాదిగి సూక్ష్మైకై ముప్పుడు
 కొంబు బోయి యుట్టుంబు గూర్చు నందుండి పరుషంబు తెలవ వువ సుమతి లాగి
 కర్షిత సస్య సంతతి తుడ్డ ప్రాంతి ధాన్యాన్ని ములవెంబు జాబోయి పురుష
 సూక్ష్మదే మాంబు లో జూత్తు యందుండి రే వస్సవెంబు నాతి గడ్డు నరక
 మాతరి జూత్తుదే వోని విడుండు గురు తిత్తి లోపల నుండి దిన దినంబున కే
 ప్రేత్తిదే హమాల గురు చుండ నందుండి పట్టువేసి నరకైకా యై యోగ
 యుట్టు యుట్టు మధ్య లతే కేవల యు సుభ్రయ పుట్టుడు తన తల్లియాయా సపదిన
 ప్రేక్షు పులు సాత లంబా పట్టె నజిన గాల నులు ముచు పుర్రిన వజ్ర స్థితి
 కాల విజ్ఞానంబు గలెనే నీచే ను యాదుః శముల దీర యానందో శ్చిది ని
 శ్రోద్ధే పోన వింతు శ్రోద్ధే పుష్ప లకు న ప మార పడన నియందుండి గర్భ ముప్పుడు
 నేవ దలుదు నిందుండి యనుచు || తుల్లి దినె లలునంది దుః శ్చితుండు గురు
 ప్రకృతి యిది తోలు వగా జానె వచ్చి జనియించు వేళ సూక్ష్మైకై యునకు
 తనది హమధి క్షేత్ర తా సుష్టి బాంది క్షిప్త యుచ్చ నది సుగ వివేద లవని
 యుచ్చ ను సుష్టించి యిది యు మరచి యే ప్రాప్తి నల్లులు యా గలుగు

చెప్పుకోనేక కనుకుంటే మళ్ళీ మళ్ళీ పొరచి ఉన్న ధర్మబోధితులైన
 సేదిగింపనేక కేయేదురు కొనుచు యోగి దిష్టిచూపిన యప్పుడు
 పోరేడు పొరువొకానింప మేనైన చెప్పనేక యెల్లుని జుబావేమని
 తప్ప తల్లుల పడెదాడెనకే మాటలు కల్పిత మాత్రేషమన
 యోప లాడుచు దెలిసి యోవిలాద వయస దల్లిన విషయముల నెరిచుకొను
 విస్తలవిది ధర్మబోధితుల జోగూడెదల్లన ధనమెల్ల ప్రేమచెట్టు
 ముచ్చెవింప గజాచ్చెముగ మాపరేక గురుధనంబైనచేకొనిజోయి యిచ్చు
 తిరుగుచు నుండు ముదిమి వచ్చెపై పడెల్లగానే రస దండములే కావి
 తొలుతయు పరేగు గండు పసెయిలేక జోయేక లాడి సందులు కదిలె
 పూవ కోలలెట్లు దగుచువంగిన తువయ నుదిగ బాగుచివ? కావోగ చేష్టు
 బనుడిగి యోత బల ప్రగాఢ పరగరేయ నుబగులకోరే లది కయింప
 జోయేనేయ నుచు నూర్పుల నుస్సర గుచులు విభక్తమిలచి గుణ్య గదెన్నెన
 యిబబాకనక తానె దుష్టు నుండి కోలయిడ్డ మువేసి కొట్టు యివిట్లు
 యెలవత్తు కుమాకు యోమనైనద నగ పూరిత సచ్చిన ఘంట నేవ నగ
 రాకళ జెల్లదులు తన మాట దప్పి ముది ముది దప్పిన ముమంక వీడ నుచు
 న దరకేయిచు తెట్టిన ప్రసప్త నూరు యోదులు వ్యాధులు నది కయింప ను
 బాధలు బాంధి యోప గిది నున్నంత మరణగాలము కల్పమహాచెట్టు వత్తదు
 విరుగాడు ను ములు వద్దికే వచ్చెముసవి మువ్విది గ ముందు మాటుచేసినది
 సొక్కులు గురిగె నొకాంప ముగాకే యప్పు విచ్చిన వియెష్ట ననుగవిగె
 చెప్పి కేవల నుండు పుడు చెప్పినీ వ ముచు యందుగా విస్త్రీకరింప బడుచును

వలుంద రనితనా యమునానైవ తారప్రతిద్రుబుతలప్రబుమాని
 సారాయనానాను సామంబుజేప్పు వంనుకాదు గతగడి దుదాపజేసి
 ఘనమోహంబుగప్పియంతు నుంతుడైతే శ్రీశ్రీమయగప్పి గుర్రు గుర్ర నుమ
 బ్రదుతుడు సుమాప్తేన భాగవ్యంబుమరచి యాడె డువాగేంద్రియదుబుమనలు
 గూడివెల్లనాంబుల గూర్చుకేపోయి భూమి సూక్ష్మది నెప్పప్రగుషుని జూర
 నావడువ రమాత్మయందె పానుండు యజ్ఞానైన పాడున జ్ఞానైన పాడు
 తొనిట్లువారిని వట్టదయమందుగూడి స్థూలదేహమువిడిచి తొలగిపోదనకు
 కెలమైన పప్పుడు కల్గెనుగుణావయై ప్రసరియొచ్చుద్యోమూర్తి సులనెడి
 త్రోవలబోవ నుద్బిత్తుడై తనమే తగిన త్రోవనేపోయి పోనేకొనక
 సుగుడులు బాండు దుస్సుప్తత భక్త్యలనురుదిగాకెయింపపెయొక్కొక్కొక్క
 జేదెంక సమవర్తి భృత్యులవచ్చు పొడ కల్లుకల్లుని పుగర్వ మెట్లుట్లు
 వడిదీసియోతనావ పురంపంబు మారిపెంబు కొనిపోయి మురుమే ప్రప్టుంబి
 నరతంబులొక్కొక్క నలుగురుసంఘియది జేరిన నువచ్చెయప్పలు బుచ్చు
 యది వర్తనము వానకె న్నొక్కకైన యోరీ తిపాపేనీప్తా వస్థలందు
 చేరిదు : ఇతడు గురుశ్రీహరిగ నడు యదియ నుగాకే ప్రణామమును
 తిది మువైగాండరు నిశ్చంబు లాచిన వారిసంగ కేకేవలాన్యదేవతల
 మంగిసేవంబులున్నాహెయో గ దానీకామ ఫలావాది ప్రతాపవాసాది
 భూమిప్రదక్షిణ ప్రణామేర్థాది పరతంత్రుత్వవిధ పాపము తమానే
 తిరుగుచుండెడివాలు దినములునెట్లెమరణంబుబాంధి ధోయిది మూర్తమున
 సరవిత్తూచిత్రవంతు సర్వగంబుబాంధియో ప్రణామల సుఖంబును భవంపును

తే ప తే ప కు ఘ ల ము తే గి వచ్చు కే తన మా ప భో తియు గది గి ఘ ల ము వేల్చినను
 దూ త ల పే త ను జాబ్బు లు ప దు నా యో దే వదే హంబు న క్కడ విడిచి
 సావైదైన త్తేర్లనే పంబు తోడు వనె || యాకా శేమే ఘ స స్కంబు లందుంచి
 ఘో కే తో ఘ రు ఘ ని శున్నెంబు వంట కెల్లా ను గురిచి క్కడ పామి నే గుర్చి
 క ర్కంబు లో జూన్చు జ నియు ప్రచుండు యంతడే తర్లక్ న్నో వకా కార మగుచు
 స త తంబు కెల్ల వ నుండయ్యే ప్పట్టు || యదియు నుగా కే ప్పణ్యా క్కడనే పేజీ
 వదిసి సంతోషింబు ఘ నులనే చెరుచు బ పా ప్పణ్యా సస్య సాధంబు న కే ము
 ల హార హంబు న న గు ల ను పా ప్ప వి చట నే చిత్త న్నడ ము గా జు వని తంబు వినిన
 ముడి గు లంగ కేయెట్లు మా ను ప్పణ్యా ల కే ఘ ల భాగి గపే శ స పాదింబు నట్లు
 య ల ప్పణ్యా ప్పలము వీర ను భ వింప గ నల కే న తే క యా గ కే త్ర ము ఖ్యా త్ర ము
 న న ప్రాంతంబు రీ యు వ ని లో దొబ్బయ యొడి న హంబు మ హా భో ఘ ల ము త్తే
 శ్చ య ము బాంధవ సర్వ ర్థ ప ద ము గో రు దు రే యది గావ న దు దు యాయ ల జడిగొ
 తు ది చే ర ద లాన తు లు త వ్విడట్లు మాయచే గ ప్పి కేర్ల ము ల బంధింబి
 పాయ కే వీల కే పాత్తు నే జేసి న తని శ్రీ హంబు లాశ్రయింబిన ను
 ప్పత ప్పత్తుడొ ను స త్కృపచే తన్నె న్నడ విసి సంతోషింబి విరుమల నంబి
 కేలయి నంద రి జూని కేంబు గామిలు యి వని లో ను భ య పేదాం పాత్త సూక్ష్మ
 వివి రుత్వై రిగెయన రిగెంబు వారు యొ నడిచి లసి నవ నియమెందు
 లాగిన కే వ్రనవి లో కేల యి ప్పడు సా వింబ యాయ క్క పంబ కే త వ్వి
 మొది వి ధంబు న్నడి నియ కే క్కడి ముక్తి ప వ్వి నీ వ్విరుని సాధ న్న పంబు
 తి న్నగా త వ్వి రోధి నితె స్సతె విసి ప రుజే ర కేంబు తాప త్రయమెట్లు

పరిహారం దురు నివృత్తి కల్గి యైన యనిన శ్రీ శైవ్యులందరు సప్రభు
 విన గోరి నాచి మని విధి కుడు గుమని నాయు ప్పడి తిరుమల నంతయు న్నొవ్వునము
 యాపరి ముష్టి నివేరల కుగురు నొరు తాపత్రయంబే వి తప్పరి హార
 మేమంబుంకా రి కె నె రినింబు మనుమల యన న్న కు సాచి నియల్లు నియె నెప్పదను
 విను తొంప ములు మూడు విధ ములై మాన్యు యొ ద్దెబ్బె వి కే ము ను యో ద్దెబ్బె కేము
 నొద్దె వి కేము ను యె నె ప్పరి కు ను యం దావి భూతి కే ము జల భూ తంబు
 లందుండి మాన్యు ను యో ద్దె వి కేము తాత శోతా ప్తంబులై ద్విపవన
 హేమ తంబు దియ నె ప్ప డ లాదె ॥ య ద్దెబ్బె కేము ద్వివిధ మ్మే వ్రుండు నదియ
 వ్యాద్యాది నూపత్తి త సుధ లోకె ప్పడు జ్వర శూల గుల్మది సార ప్పేష్టాది
 గురు తర వ్యాధి జేకొన నె ప్పట్ట వాన్యు యొది మన స్తాప మదియై కౌమమున
 క్రోధాదు లనే ప్పట్టు కుది వింతి పేను తాపత్రయంబు నెంతంబు వాగు గడువ
 నెండు కప్ర కల్గి యులు బుకొనుండుదురు ॥ కేవలంబున నె మధుజ్జే పు భువ శ్శేషము
 నప హరింబున ప్ర కల్గి యులు ముంబులు తామ సండు గు సూతి పన తల కొట్టు
 కౌమ జాత ప సంత వితుండ వ్రుంబును వారు యుక్రొధంబున నాయుజగంట్టు
 తిరిగి శ్శేష్ నెయ్యె తిరిగి మేటలు ను తల ను నెయ్యె ప్పట్ట నంతట నె ప్పట్ట తాడు
 బాలయి బాన్యు న్నప మెండు ప్పర హరి తలానె వ నెయ్యె ప్పట్ట నంతట రాగపాద
 గని విష్ణుడే హరిని గావన కే ధలు యిద్ర జిత్తు కె సూది యెపల్ల బానియ
 యింద్వుడు వర నుండి యిడు మళాండుటలు గొవ మస తియొని క్కెయొన పదన
 యొవకుండ వుడి నిన యింగ బాన్యుటలు వ్రుంబు హ స్పతి తారద గివి
 కేవలంబున క్కెన మెప్పిలు యుట పలు మళులి తినన తాపత్రయ బాధ కేము

కానీదిహాహాసుకేతన గుడి యట్లుదేవతలకేయింపరల్లెన
యెంబుతేమందునుయారూనపులమదీనికెనుకేతనవిసేనమందు
యోనిల్లియనివిష్ణునశ్చమపదునిచేరుదేయదియునుసిద్ధింబుతరపు
యేలీతిదైననుయెరుగుదేతస్సప్తరుదోత్తమమునునుబుద్ధిమూర్తియు
తిరుపతివాసంబుతిరునామజపముయవవారహేతురవశ్యవిష్ణున
మదిరవదీపమాన్యార్పణప్రియులుయలయనిర్ణానమర్పప్రవిష్ట
మేదైనపన్నునమతిసమర్పణముపత్తదీయొదివర్తనమాదిగాను
సత్తములేదేప్పదిసర్వాధికారనేరణాగవియముదుజాతులయందె
పరగుకర్తృత్వానభక్తియోగములుపెరక్తుకైక్రందునువిష్ణునిజేరు
నరశినందులొనదివేయకేటముయొక్కభయవిభూతులందున్నచేతనుట
కేభయప్రభుండైనవారివాసయెరిగెనేరణజూపునవారిసర్వాధిలక్షిత
వరములనిచ్చేటంబొదొపజేసితతిదండ్రులయందుతనయలయందు
యట్లువియందునుయవరులయందుధనధాన్యరత్నసూతనగృహక్షిత్తు
ధునసంపదలయందుగదిగెనమమతవదవికల్పముననేవృంతుంబ
విధితుంబుగానదియెంబుకాకుంబయవిబోవగానిబుధుమన్ననునిలువ
కవెంబునుకోరినప్రదుకాకుంబయనఘటతేవిసేయించినయుమని
ఘనమైనవారిమూయుజుదేయెకొరకుతనకుసాక్షిమైనయొదనిజేరకు
జనులులజ్జిత్యులునేరణనవతేనుయనినతిరుమలనంబయిప్పుడిట్లునయె
కవెయెట్లువచ్చువాఘమనితనదులనుభూమిలొనుకెకాజుపొడగనరాదు
ప్రేమంతుడునుపర్యనేషియనగునునిత్యమక్తలుగాల్పనిత్యవిభూతి

న జ్యోతిరంబు ననతడుండ గాను యి నాననాన కేచాయజ్ఞే ప్రంధినను
జనులకు గానెయ్యా శర్వే శ్వేతిండు దీక్షాజ్ఞా లో నుండి పడు నదియు
దూరమై ప్రస్తుయిండు పుచ్చుప్రస్తుతిరుగాని నప్రదుతే దీక్షిత జాతల
నకులకేయి యిపోయ నాయనియోపదే ద్వానర్థే హృదయముల లోని
కొనుపించినయోగే గమ్యమై పోయె నని కేదాయ పతే ప్రదందరికొరకు
వనరు వోడ్చు డు స్వయం వ్యక్తమై వ్రంప రమప దంబులొ పల నున్నరుపని
శేరణంబాజ్ఞుటమేఘజలమాన పడుట తనలోని నున్నయోపనిపెదరి నాడ
జనిన భూగప తమైన జలమాన పడుట యుండ జగమునునియవ తారసేవ
నిండి పాఠిన నదుల నిల్వ శేపడుట పానకాలమునాడు పడితొడు బారి
మానిని చెయిన నదుల మడుగుల వలెను జాపత్రయని వాఘవస్త్రులకే ప్రదు
తాపంబుపెరిచి శే తల భావపెయ సగు నూపెకాయన పసకొని నుతున్నెన
యోపరక్రమ్యమయవ్యక్త నివెన సోనో వ్యవృత్తిల్యో సోల భ్యక్తపల
నాడింబు వారికే యిర్పందే కలప్రతన సావిమల లాక్రితుక్ తావారి సొమ్ము
ననుచు ఊటాడి యిచ్చా కృతి నుండు పరిపూర్ణుడయ్యెను భక్తైలు తనకు
దొరికిన నర్పించ తృప్తిబూండును నుండు పరాధ ములు యెన్నియయిన లో
కృపసేయు ననుచు తపత్రాపన ప్లికాద్ర పడుగురా శావీరుప్రపత్తి వీరెండు
విది తంబుగా జేసేవే ద్విలవైరి యదిగాన మోక్షార్థమై పే తనుండు
పదర కేయి చ్చా స్వభావంబుదె విసి కృత నిశ్చయమై యెరించ నానన్య
గతి భావ విశ్వాస ఘన రుచుల్ గలిగె సద్దేశికోపదే శమునప్రపత్తి
తద్వయోబారి త భారణంబు ననుట గజ్జిసి నాధనా. పర కా. తమాని

భగవదాశ్రయజనపరతంత్రుడగుచు యాచార్యసన్నిధి ననవతతంబు
కాచుక వృంధి తక్షంత ర్థము తడుచెప్పిన రి తానెచ్చేసి పటియు
తెప్పుడు కృపసయలు నవట శాస్త్రాత్మక వృత్తంబుచేసి యక్క వృత్తియుమాని
ని త్త్యంబుక్షేంత ర్థనిరతుడయగుచు యాచార్య విషయ శాస్త్ర సంతకాత్మ
విద్యనుష్ఠానంబు విడువక చేసి యాచార్యభాగవత వాక్య తాత్పర్య
మేనందము నకు నతిష్టంబుచేసి పరివిహారాచార్యుని బంధ
మల పడ జదివితానర్థంబు వినుచు కలహాన దాన హంకారార్థ కామ
ముల కుగ్రుపురువొంద మునుచెరుచుకొనె యిభ జనివిద్యా ద్విహంకారహీను
యభయ హానితంబుల సంక్షుప్తముల నుచు సప్రదింపుచు పారి సంబంధమునకే
ప్రత్యందగ శ్చి సేవే నొక రుంతలేక వి నది నంబు నున్న కవేయి వృత్తాంతంబులు
జని త భాగవతాపహారభయంబు గలిగి భృత్యత్రిపుర కలంబులందు
భగవత్ప్రార్థనాత్మక భక్తిపరిభవంబు దిగి యదియడ దాసుడ నపరాధి నంబు
గుడియినెడ మయినెరుగుకొనలే నివాడక ననిష్టేష్ట ప్రలజ్జాన సప్రదేశే విని
నవ ప్రసన్న వారి సరి యను కొనుకె «యి మల సుపావ నాద్యభార విగుచి
ప్రతి ముగానతియవవర తంబు గొనుచు సన్సకరులకు నార సంబంధమొరె
హొరిన సంధింక తహితమెంబు వింక తన కుకేడెత్తిన తలననయ ప్రదు
మన సులూకెలగ కే మాటాడ చూకే తను బట్టవచ్చున దార ప్రతలదు
లనుచూసి వైష్ణవుల యన తాగుడి మునులంత లోదుఃఖమున భారదనుజ
వనివ లూకే నునవైష్ణవ హోతాకె కలగుచు తాన హంకారార్థ కామ
పరుల లూకే ప్రనికె కే భయము లూచుచు నుత్ప్రిజ టాడి సంగమై దిది లూకెయి

సుజన సంగస్త్రబ్ధి నోమందున గురువెరువడి సూక్తిముక్తిదే దివి నల్లు
 గురువ నోది వమంత్రు నున్న బోది యెదురుచూడ గురపుడు యూత్విరుండాత్మ
 సదనంబు శృంగార సహావంబుజేసి యవని పూర్వాభుంబులందు శుభాంజనే
 ముదని సుహృద్భాగంబుండుండజేసి యందు లోని పాపాంతమందియవద్దోడు
 లంబుండుజేసి పానవని గొంతోయి యోదివాహుమంబున యర్చి నాదులకు
 నొవరిజేష్టింబు ననుమదింబు నానందంబు మహాభూతంబు వనితాత్మ
 యంబు ల్జ్యోతియంబున కర్ణాక్షి మాన సహంకార మహాదాష్టాకార్తి
 మానితత్వ త సమా రభ్యదుగురు నున్నమాంసాని మజ్జావిసంయుక్తి
 కర్మనిర్మితదేహాకర్మణ్యువాసి పోవునప్పుడు మోక్ష పురుషుండు తానె
 త్రివర్ణాపగయతనిమోడనే మోడి నడిత నల్లార్థ న్యనాడి నెత్తెడలు
 పెడవిసంతోషపుతెల్లి లోమునిగిదే వాద్వియమన సూక్ష్మదేహంబుమోడ
 తోవన బ్రహ్మసప్తార్థసత్వక్షేపాల్పార్థదగయిన సంకర్షణవాత
 సూర్యంశ వరసంధ్ర శుభ వటు ద్వరణాన ఉమంబునున్నాట సత్కృతీయ
 హేతమియైపోవునెటువదలైన యూది వాహుమై నయమంబు లావేళ
 చేజ్జప్రమాదంబున గుణాత్మమండ పొదవియర్పియల దినము పూర్వపక్షంబు
 నుదగయినంబును నురువత్సరంబు మరుదర్కశోములు మనసునమెరిపు
 వరుణోంధ్రపద్మజుత్వరుసంతోడు తను తమ తమపాతెమెరదాటు నదనక
 ప్రమితేకపాగడుచు పాడుచుతెంపలొక్కచుతమపదంబులయేలుమనుచు
 క్రోధేష్టప్రేందని నేస్త్రుమంపగాను॥ యతివేగమునలూరియిత్తంబుగడిచి
 ఉదనియూతరణాసక్తి నేమునుదాటు తానమానవద్వైద్య తానగుండ గురు

మాన హేనంజైన మాయముగ దూచి వీరజేయువాఁడు యోవిరజులొపలన
బర సూక్ష్మదేహంబునెడ తేర్చి మాడి రావలప్రసిద్ధిత్త కేందులొరి
దేహద్వయములొరికి జరిల్లుచును నిత్యతత్త్వంబొప నిస రభవ్యత్వే
న త్యరగ్రాస్తు నదేహంబుతోజూన్పుయదియునుగా భవ నయోమియన్తుతదే
విదితంబుగా జానెదే యే సేయ్యనమోమిత్రి సుగ్రీవ నహిమత్తై రాము
యోమహిజను పుష్ప పౌర దజ్జేనే దొనిపోవునట్లుతాగుణానిధిగాన
మనయతి త్వర పొరి మా రులుగుడి పరియదిగుప విమోద పట్టుతొదమున
పరుడుతానె చేర్చు భంగియుగలదు యుగపదనేక సూక్ష్మాదయప్రథల
నిగమాంతదేర్చిన్మ నిత్యైర్మోదుచుట్టున ననకేనుద్ధస చావిచ్చి
సెట్టుతొరికెత్తెన నింతనిచెప్ప నత్యంబుగొకే దిత్తవ్యేననగా ద్యతేర్చి
త్తు బహులొకే సంతతులందు దివ్య పట్టుణములు దివ్యైర్మో పములు
దివ్యంబులగుజన పదములుగ విగిల్లొజేంబ్రాయపెగ్రాణముల యందు
సాధి జొతికేల నుపద్ధ పంప భూతములు యాయబ్రయంబుచేయొదిత్తె దిక్కు
లాయాయ పగ్రాణంబు లాధ్యైత్తునములు పరమేష్టి నబ్బంబు స్పర్శప్రగుఘండు
తిరయైనవిత్తుండుతేజ స్సుననగ రసము నిచ్చిత్తై పరంగుమన రుద్రుండు
నసమాన గంధర్వుయయదు శక్తిలును పంప వన్మోత్రువై పరగునశ్చపను
మింగిన సర్వమోమేరయ్యాయందు యందు స రావి నత్తిదాద్ధంబునెఱుడు
సెందునే తన్మయమి పరంబువేరుయొక పర మాకౌశ మదిశుద్ధ స త్వ
మదియనొపరమ ప దావ్యజంబెందు భావించ నదియెత్రితొద్దిభూతియునని
ప్రేవల్లభునిభాగిగ దివాయనదియుయందు లొత్త మంతమనమోపరనగ

మందు నయోధ్యయు నపరాజితయు నుయదయ సర్వోత్పరుండు డుండియతని
 తెదురుగాయవతులనె నూర్చిలగుట సర్వలక్షణముల సంపన్నులగుచు
 సర్వభూషణ యుత్త సర్వాంగ లగుచు పొలములక్రిమోష్ణములు నంజనములు
 కేళికలుషాంబర గంధ మాల్యములు గొనివచ్చుట గనె దుష్కాని సర్వమునుల
 గొనికొనియివనింగనుం గొనిచేరననిగి త్తిర వ్యదంబ ననంజాకైరెరుపు
 తిరుదుదంకాకే రావితెరుపున నుండు యా రావితద్వై నందను గూడి
 గారవంబున నలంకార నిర్మితునిగా చేసెకై వారంబుచేసి చోచొగ నుచు
 రాసంప్రమున నారాజు మహారుజాడ నాపల్లెల సుకలెల్లవచ్చు
 తిడుగోయినిచేరి వినుతులచేసి జలధి లోకు విజలము సహ్యమెక్కినను
 యిలలారని ఘనంబుం దురువటుకె వచ్చురుని పమలీదామెయొ శ్చక్రపదురు
 వినుచునువె. నుపెంబుపేగమె చనగ రుం. తపని యతిరువడి విమూనంబు
 యంతయువేడికనెదురాడె చ్చియొత్వరు నాజ్ఞనేయెక్కింబు కొనుచు
 శాస్త్రోపదైమెంత సెంచుప్రభున మె పోవుచోడె రుపున ప్రాచురిగిల్లి
 తొప్పులచేది గంధరములు గచ్చిపులములచే వ్రాచి పనువులు మిగిలి
 పలుతెరంగులమ్రాముప ద్మల గలెగి యిక్కడ జూచునానె న్నికతైక్క
 సంబగుత ల్పవృక్షేణవ ములును నవ్యూహామోకేళో శ్చుత కెళురులగునల
 తివ్యరమ్రాఫల విధేయై క్ గలెగి బహువిధ మృగజాత పక్షి సంఘాత
 విహరణ గలస్తల గుహ విడతులచేత కే నుపవృక్షై రామ హేమనికేరప
 ఘన తరక్రిడాత కేరణ శ్చైలములు నిర్మలమూర్ధ్య నీరసంప్రాణ
 శర్మిరాజీవాది ^{శ్చ} సప్రస్ఫురీక్ష బహువిధ రమ్య సోపాన విగాల

లహరివిలాస వీలాగ తిప్పజే జాలకూజి తమసో జ్ఞాకార సార
 బాలవూరు తయవలవల బిట్టవలనసే వింపులు నలబోయిన్రేనకేతనుని
 సేవింపవేడుక నగు గాత్రనెడుట స్వత్వమయం నెలంబి నేతవసహసంప్ర
 ప నవజాలావృతప్రేమం తనగాత గోప్యజోతిన్మతి గొన్నకొన్నవేడుక
 దాప్యనదిగెసాగి దండంబువెట్టు లోనికె బోయియో లోకే నాకే పై
 మానసే వింపులు నలభయపాద్యములవే జోమయోదగ్రుదివ్యసోభముల
 నాజగ నర్థుని యోత్రితుం తివని పూజించవలసని పువ్వులతోడి
 లాజలు నట్లు విలాసి నీపములు వీలావిభూతి పావించి యామల/ని మ్మడు
 వచ్చెయి వడని ప్రేతి తమ గృహంబులమనాతని తోడుక బోయి
 విమలాస నముమోదపించెయడ సేదేవి యూరులు రాము తీర్థంబుచేర్చి
 రేవత్తువెల్ల తత్తీర్థంబు గొనుచు సప్తరంభులునంప సలము తగడని
 డిక్కంతలాపురుషోత్తముడున్నమణిమయం న్నాకార మధ్యదే నేమున
 గణుతింప రాని శృంగారంప్రసగరు సేవింపవేడుక నేష్టంబు బోయి
 కోవిలవాకె యు గోప్యజోతికేమల చేరిసంజూషింపసే వింప బాపు
 తారమోదిప్రని యోస్థాన మంపపము కోయి నంబు రక్తప్రభ గుణాకాంక్షులవ్వు
 పాటుగాజేసిన భంగి జూపట్టు నే తోడ్పడులులేక నెల్లవంద జూచి
 యోతడు శక్తితొన వడుసేవింప తివ్వినారిన కాదిష్టి వసోర్
 భవ్యవిభులు బూచుప్రణామముచేసె యుష్మజ్విలాసే న్న పాయోరుచిస్తార
 నిత్యమిష్ట శృంగార నిత్య సంస్థాన మణిమయం స్తంభ నిర్ధానాప్రకార
 గణనాతివర్తి శృంగార విశేష సర్వ గంధామోద సస్పృశానంద

గర్వివసానుగోర్వానవిశేషబహువిధస్తువజీలభజనేకతగావ
 మహాపంబునగుసంభామంపవనెక్కియందుధర్మాదిశక్త్యాప్రతిరూప
 సుందరమణిపేతసురుచరణమలతల్లికౌముద్యసంఘమువపువోంపు
 దుర్విరక్షప్రభామంగసహస్రగణితప్రణామప్రకాశితదివ్యరూపిణి
 తానొజ్జ్వలమధ్యదేవతయన॥ కుడిభాగమయనలక్ష్మీమంజుశోనీక్ష
 తిడమభాగంబుననోంఘనదుమసర్వోద్ధృతుండుశంఖపత్రమయనోంఘ
 నిట్టహంఘమనెప్పుడునివకుడ్డమరియయెడమభుజంబుపర్వతేమందూని
 కుడిభుజంబుప్పుడుసంకుచవస్వజానుసారివంబుగజేసిసోందర్యకాంతి
 పారిధియైపున్నపానినవ్యేతసద్విధిసాయజ్యసూచకదివ్యరూప
 గర్వావరణితకమలాప్తకోటువేజస్సురక్కాశితపేతద్వితన
 వేజస్సురక్కాశితపేతద్వితనవేజస్సుగర్వితవియరామండి
 పదనపంకజమల్లవారిమల్లదలుకేదలుచున్నప్పుడుకులకాతనెత్రిమని
 స్వేదబంధస్వేదనెంఱుభ్రుభాగియొడతనూర్ణ్యప్రంధ్రువికెంబెసగి
 పంధ్రుకులనంజ్జోభజలజంబునివ్యసందేహంబునమాయసాదేమెరియ
 సారిదిసాయధములుసొమ్మలనైనకేరధృతశంఖపత్రవయళోజ్జ్వ
 లూకౌర్ణ్యసాశోంక్షలననేత్రములుచేకొన్నవైరంబుయెడతపోకాదు
 గండుమాలనంబోతవ్యాసవిప్రులప్రండకంబులుభాగిసస్మిన్
 శ్రీవలద్యుష్టసాత్రిమలనెల్లప్పుడుయొడతావధ్యయిమల్లెప్రండజేయ
 సుమారామయవత్తనోభుతదివ్యగురువణిజ్వలకురకమండలబద్ధి
 మండితముమరోపమానసస్మిన్ గండర్బలయులుకేరవయస్సుమాయ

[illegible]

భూ సుర శ య్యాత పత్రస్థ పాదు కోత నాంతుత నివా సాది రూప ములు
 తగి తిరాంబుని యునంశాంబు నిశేత న గణిత దాస్యంబు నందె డువాని
 తాసవాపానశ్రోంబి ధ్వజ వివాదాదిభూ సురరూప సంభావితుండగును
 పేదాం గుడ్డెస క్షివిధ దాస్యముల కే యూదరంబు నజేయనలరె డువాని
 పున విభూతి ద్వయ కావ్యదేయ దను వన భుక్తి యో దాస్యతే యోని
 నేనే శ్లోక వాచ్యతే పున పున పున పున పున పున పున పున పున పున పున
 సప్రకంభ గణాదికాద్వాది క్షోద్రాప్రమ పున పున పున పున పున పున పున
 సమధి కేత్రతన స్థాన సంతాన సమంతాన వింప శోభిల్లువాని
 శంకాది కేము దగ జూన నప్రభుతి ప్రండ లీకొదులు భూషింబువాని
 పరిచార సాధన పాణులు తన్ను పరువ జేసె వింప శూనిల్లువాని
 సరతి సాంభావిని సాంభావిని సాంభావిని సాంభావిని సాంభావిని సాంభావిని
 సరలమంగళ గుణాం స్పదునియవాప్త సరల సామని జగ వ్యాప్తనవాని
 కనుగాన సేవింప కేరము బయ్యెగిరి విను చింతిని బువ కేరము
 పున వరప్రతిని సా కదిరాంబురాసే తనమొది కేప్పుడాతని బుట్టజేసి
 కౌగిల జేర్చియొప్పు యోని యతని బాగుగా తన వొడలపై ను నెరిచువాని
 నీవె వ్వుడ ప్రమరి నీ కుఞ్చేరే మియే వంక నుండితి వింక గాలంబు
 చెప్పు ము నునును వంత్రిని శౌభ్ర నుబులెయెప్పుడదిగిన నీవైన ప్పనియె
 నేను నీ లానేదాడు నీ దాసుడనియె కొనిని నీవే రుత లగ దదియనికే
 యదియెరుంగ కేసే నుండుకొలంబు చె దరన మాయచే జిక్కియండుది
 యని నందు పులమేమియనుభవించితిని నుబాసేవేవనర కేమెకాని

యేయ వస్థ నును బుచ్చే ని గనే న నిక యాయే యే వ యే యేయందుండి యెట్లు
 వత్తుడిక ననే నీ వాంఛా ద్విజేర్చి వత్తుడిక ననే వత్తుడిక ననే వత్తుడిక
 వేడు సేవ నయి దా విధమున వేద నాప డువెట్టుగో వత్తువాడున్నా నుమి
 యి నుమి నిచ్చిన తల్లియక్క గదాయ నుమి న ను చేప నుక నిస్త్రవ్యంబునిచ్చి
 ప్తే ప చేసి దీక్షించు ననింద దంపతుల నప క్షాసి నయి ట్టువ వత్తు సే విం
 తడ్లు లాము త పాన తడ్డుకుండ గుమి స జ్ఞోష్టి లాగి నుండి స న ల కాగ్నింబు
 తాన చేసెడి యాన దనయిచ్చన ప్తడు కొనుపించిన దివ్యరాయము తే పెన్సి
 ధ రియంబు యాక డ్దా త్త్యయు భావిగా ను ప రివర్త్యే యూమి పాడునున దని
 పాయత వినియోగ పడును న్నడు స యుద్యా హోహంబుచే జిత్రక తని
 న నుభవించెడి సుఖంబు దివన దన కే ననే న భాగ్యంబు కెంప జనుమ నుదనకు
 నంప రాత్తయి న్నయి దని నిగ నుమి సంతోషమున సూరి సంతోషులారె
 యొ దంప తుల జూచున ట్టు యో సుఖంబు శ్రీధై మునికెదెడు శ్రీకె నాదెడు
 సవి భూతి క శ్రీశు స ర్వదాక నుమి భవముల జూసె నిర్భయమున నె ప్తడు
 నానార్ద్ర స నిధి న త డ ట్టు ప్తండు చానా మ గోచర వైభవ ప్రండ ప్రదప్తడు
 యని గే తెలుసుల నంబు యాశ్చర్యమంది వున పరానంద సంతతి తుడ్డెయిప్తడు
 తెలుపైల క ముజూత తెవిసె నానూతు గురువరు నాన తె గుణ నిధి కేవల
 మ నుమి నిలువ జూరె మూధ వ్రనండ్ల న నుమి నముడి గి యాయన ట్టునికట్ట
 ప్తంబులుగా జేరి వ్రనతిమోకు ముందు గ నెది స ర్వమును తే ప పర తు
 దీరు నక్క డివారెవె య్యాల మనల నారీ తె గో నిహాయి న క్కడ జెట్టు
 వేచే నీ నాను సర్వోష్ణురు నాజ్ఞ గాయె దమిదియను కెనులూగ ను

దేవీ చోక్కినే దేవతావయనివాడు సావలసుంద్రవిధిగానాడులందు
 పరదత్తులుద్ది సంపాదించువాడు నరసింహదేవతవేదాచలందు
 తాంబూలంబ్రుదనన వలచె తెవాడున్నన గతములనుభవింపుమును
 ప్రదేది నే భూమిసుకడై నదెవని స్కందలికాక్షుని బాదె దిరుదు
 యానితి నాత్మై ప వీరంబుచేసి చాకిరున్నెడ వాడు మూన ద్రుల
 తెవిప్రీహరిని పృథివినిసే వింప గలవేనివనిచెప్పగల వారుగలె
 కరుణించి వీరుచేత్రేని వభూజులు తిరుమణి ధానులు తిరుసామయదుల
 ప్రేమై పృథ్విలనుగాజేసి నందుల కు యాప సుమతెల్లె యెదవైరి లుగుదురు
 యాదేర్చిత్తై కయోత్తై నీ శ్వులు తోడ కలాదజే సుట దొడ్డ గుణమనికొదె
 రామానుజులు నరపరాశక్తిమనియను యామ వాళ్ళుడు జనులనేడేర్చిలను
 బ్రాహ్మణ బాహ్యు సాగరిమలచేసి యేతరివే కుంప ని తడే తేని కుడు
 యెంకెంక వ తేంక వలేష్ట న జూడ కేడ కేడ స్వప్నమంచాన తిత్తై
 న శ్వులక్షమయూప న రుల వేళంగి విశావస పృష్టుంచి వీరి స నిధి
 రప్పించునాగు రక్షించె గాత చెప్పనెడ్డై వీశేషంబు గలదె
 మహిళాన వీరతి మానుషక్రియలు బవలభంగి గంప మే బయలేలనేయ
 మరిభూమి లో న క్ష యై ముంపె రుద్రులద్రువ్వింబియోనేమిలోజనుల
 రక్షించు జంగి ప్రేరముణుడే వీరి నీక్షితి బుష్టుంచె నిందరిగావ
 తాప ద్రుయొక్క త్తరి వీరి జారమోపె నమోక్షమో వ్రుత్తము తిత్తై
 పురియించు వేలావిభూతి లోనిందు చేవియి గంబున క్కగ్గి గంధ పుశ్చై
 లేక బాహ్యుకుదుప్పైరింగ పాపాండ లోతువెదరువైన లోకంబు లోన

మనుముముంకావిష్ణు మూయి లాకిబడత సున పృథ్వియొద్ది నిలక్షణయోగిజేరి
 యువబిబి దీప్తి కంఠే స్థూరమైన శృంగారము దాము భాగ్యము గవె
 గూల బాసే కుయి నెచ్చిమికి యెంతకొలంబు నమనెయి గలమె సరిగాను
 మన మాత్రమే కొదు మహిమైన వీరు దినమున యెవె లాజు దివ్యక్షేత్రవమె
 తిరు సామయిలుచే నొకవిపరక్షింపె నకులవిహితన నకతముతో నారదు
 శ్రీశైవ్యపులకేసి శ్రీహరిపదమె కావలెననియెడి దురయి నె
 యంతయు విని ముద్దచియ్యాండానులే నెంతయు ననె గనె నప్పవెదయు
 పారియూడును నుభయ పంక్తిశైవ్యపుల గూడి గుండువేసి గురువలంబితె
 యని తిరుప్రేలవే ముందు న్నయమ్ము పునులందరు నులే తిరుక్కునకుచ్చ
 సంతోషము నసామి నరణము తేలను నందకుంబుల నమకుం గజేసి
 తాపత్రయోగిని సంస్తంభ నష్టేన శ్రీపాద వేర్ధంబు చేర్చుచు దయను
 సావమిస్తు సాదింతు నేలవైష్ణవుల ప్రామాణ్యము గూడుత గొనుచు భేదంబుచేత
 త్రయంత్రయా వ్యుత్తే నలసి సంసార భయమును తెన నిర్భయబుద్ధిరపుడు
 సావమియ సానెష్ట సంఘంబు జూచ్చి మేమందు నుండుమో మోకెంమోమాటు
 తోడవు నెప్పనుమోద నీయదిష్టాన మివనివ శేషునేయి నిక్కడమేమె
 నదివింశతి మివేద తాత్రంబులెల్ల కొడువయేమియులేదు గుణనిధియాను
 యందుమోదపద ర్థ సాక్షంబులెల్లయిదునికెప్పియు భులకె రినింబుమినును
 మహానెతిరుమలనంబు ముచ్చగాదె విసి విహిత సత్ప్రియలెల్ల వేరంబుచేసి
 తోడవును వినిమోనునే కేవలయల్పమవె కాంక్షి తాత్కాలమిమిమోగిసి
 సతతంబు యా ద్వాత్మ సత్ప్రంబు వినుచుయ విమోదమున గూడియూడుదులు
 నును.

హాదములెప్పుడు నామోచి ఇద్దిరునెప్పుడు మతిదలంపుననెప్పుడునుండిరనులు
 యొనతిచ్చినవిధంబువనియోచినచో నీలమణిగాముమాధవుండనును
 నేషావతిరవినేషితిరనేష పామ్రాండలుగావెనిగావచ్చిద్రుపి
 తోనీవేదాంచరజ్వరభేషజాస్తిరాదిరక్షితయేతింబ్రాంప్తిచోక్షిప్త
 కౌమలక్షణయోగిగర్భితావృత్తిరామానుజాత్మసంశ్లాఘితవాద్య
 దర్పణంబునుప్రచండములక్షణాన్నిదన్వియమనిజానెయనితరానె
 యందుజెప్పినచతుర్థాశ్వాసములనుయెందునెప్పుడుజనులకెప్పుడువెలయు
 తక్కువగిరినవియాలతగనక్షరములుప్రేక్షుగాబిల్లుడివైనరనేర్పరులు
 జాణలురక్షితులుజాతికోవిదులు మాధవుకృపనన్యమహిమిదవలసి
 సర్వసంపదలచేనర్పణలయ్యున్నదియోనవలసినక్రిత్యక్షులను
 యదియెడరాసుడనపరాధబంధుగుడియనెడమయనెగుగుకొనచేనివాడ
 నామిద కృపలెట్లు నన్దిరక్షింపవలసిన అనెకార్చిదయకుపాత్రుండ
 నైకృపకులీ పడగ్రావన విష్ణువును "క్రిమిదేరామానుజాయనమః"

UNIVERSITY OF CHENNAI
 LIBRARY

Transcribed from the MS. of M. R. M. Renua-
 Krishnakavi Gov. M. A. Special Assistant
 to the Barabar, Govt. Oriental Mus. Library.
 in the year 1919-20.
 Compared with the original MS.

